

A. gr. b.

3611

l

A. gr. b. 3611 l

<36613650140013

<36613650140013

Bayer. Staatsbibliothek

A. gr. b. 3611 l

DE
CODICE PLUTARCHEO SEITENSTETTENSI
EIVSQUE ASSECLIS

ACCEDUNT LECTIONES SEITENSTETTENSIS

DISSERTATIO INAUGURALIS

QUAM

AD SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES

AB AMPLISSIMO

PHILOSOPHORUM ORDINE LIPSIENSI

RITE IMPETRANDOS

SCRIPSIT

WOLFGANGUS MEYER

HAMBURGENSIS

LIPSIAE

TYPIS I. B. HIRSCHFELDI

MDCCCXC

T/67/847

450
22 A

Bayerische
Staatsbibliothek
München

IUSTO HERMANNO LIPSIUS

SACRUM

Cum Carolus Sintenis anno h. s. 38 ad edendas Plutarchi vitas parallelas accederet, paucaque de critica earum conditione in primo volumine praefaretur, admodum mancus ei praesto erat codicum apparatus, quo ad rectum iudicium pervenire non posset. Et antequam editio absoluta est, ipse in duos libros manuscriptos incidit, F^a et L, qui sententiam eius, maxime de Stephani fide, iam tunc infirmarunt. Inde ab illo tempore magnus codicum numerus inclaruit¹⁾, dico Laurentianos²⁾, Ambrosianos, Vaticanos³⁾, Marcianos⁴⁾, Matritensem⁵⁾, Seitenstettensem⁶⁾. Sed valde lugendum est quod nihil fere ex libris istis ad hunc diem publici iuris factum est, nisi quod pauca exempla Matritensis prodidit Graux, Marcianorum Michaelis, Seitenstettensis lectiones in vitis Arist. et Cat. in usum suum convertit Hercher, in vitis Them. et Per. editioni Sintenisianae retractatae adiecit Fuhr.

Nemo autem vir doctus, quantum video, adhuc id egit, ut accuratius inquireret in necessitudinem librorum Plutarcheorum, imprimis ut subtilius examinaret, quonam cognationis vinculo libri post S. reperti inter se atque cum ceteris conexi sint. Cuius muneris partem quantulamcunque ego suscepi, nimirum ut Seitenstettensis maxime memoriam explorarem, eorumque librorum, qui arctissime eius vestigiis insistent. Cum autem paucae lectiones, quas adhuc in vulgus emisissent vv. dd., facultatem non facerent idoneam ratum

1) cf. Schenkl in Bursiani ann. XII, 185 sq.

2) Schöll Herm. V, 114 sq. Fuhr app. ed. Ag. et Cleom.

3) Fuhr l. l. Graux ann. pour l'encour. des ét. Gr. 1882, 112 sq.

4) Michaelis *de codice Plut. Marc.* 386, Progr. Berlin 1886.

5) Graux *de Plutarchi cod. Matr.* etc. 1880.

6) Hercher ed. Arist. et Cat. 1870 p. I.

iudicium ferendi de libri illius indole, ipse totum praeter Periclis vitam excussi, itaque firmis subsidiis exstructus ad quaestionem propositam accessi. Quod vero mihi concessum est codicem — in bibliothecam universitatis Lipsiensis arces- situm — pervestigare, insigni debeo dilectissimi praeceptoris Hermannii Lipsius benevolentiae, qui omnino si quid in his profeci consilio et auctoritate persequi non desiit.

Continet codex St octo vitarum paria hoc ordine dispo- sita¹⁾: Lycurgum — Numam, Solonem — Publicolam, Aristidem — Catonem, Themistoclem — Camillum, Cimonem — Lucullum, Periclem — Fabium, Niciam — Crassum, Agesilaum — Pom- peium, sed magnae partes vitarum Lyc. Fab. Nic. Crass. Pomp. interciderunt; in quibus octo paribus pertractandis commen- tatiuncula mea versabitur, et profecto brevi apparebit non- nullarum ex his vitis fundamentum criticum id esse, quod imprimis inquisitionem et diiudicationem requirat. Quibus prae- lusionis ad ipsam rem accedamus.

Sintenis in praefatione vol. I p. XIV hanc profert opini- onem omnes libros Plutarcheos, qui ei innotuerant, ex uno eodemque fonte esse ductos, quam sententiam de omnibus, qui nunc exstant, libris valere paucis demonstretur exemplis; etenim omnes libri consentiunt in his scripturis corruptis: I, 104, 32 ἀριστευόντων²⁾; 120, 17 ἀνακηρυχθεῖσι; 145, 3 βοηθείας; 155, 7 τυφομένην ἀδροῦ; 163, 17 lacuna hiat; 194, 31 οὐαλέριε; 206, 25 λουκρήτιος; 222, 28 ὁμοίοις; 232, 20 τενεδία μία; 259, 26 χρηματισάμενος; 297, 12 χαλεπώτερος³⁾; 300, 2 φιλήμων; 343, 8 καλλίμαχος; II, 174, 30 νυσίων; 222, 27 καὶ τοῖς πρὸς; 475, 8 ἀγοραῖσι; 505, 26 σῶμα; III, 63, 20 ἡπεί- ρων; 67, 24 συγκεκραγότα ὃ τῇ; 154, 18 δεῖν; 168, 11 ἀρ- χίδαν; 198, 14 ἀποτιθεμένων. Quae menda fere omnia gra- viora sunt et eius generis, quae ab oculorum vel calami errore haud facile profecta existimemus; deprehendimus enim libra-

1) formam codicis vides descriptam in libello Michaelis *de codice St* Berlin 1885.

2) numeros cito editionis Sintenisianae minoris.

3) procul dubio cum Reiskio scribendum: καὶ χαλεπώτατος cf. infra p. 20.

rium graeca lingua optime imbutum novantem pro captu si quid minus intellegebat — e. g. I, 259, 26; III, 63, 20; 67, 24; — quin etiam suo arbitrio nomina propria formantem, ut I, 194, 31; 300, 2; 343, 8; 206, 25; aliis locis archetypi auctor ne ab interpolando quidem textu manus abstinuit, ut I, 270, 11 εἴτε [μὴ]; 280, 17 [καὶ] χύδην; II, 222, 27 καὶ [τοῖς] πρὸς, quamquam non fugit me futilia ea interpolamenta plerumque glossematum neglegenter in textum receptorum speciem prae se ferre, velut I, 298, 32 ἐπεὶ [κυνῶν τε καὶ πιθήκων ἔκγονα]; 313, 30 [περικλήης]; 324, 20 [ἄσπασίαν]¹⁾; similiter I, 237, 8 v. κινδυνεύοντας removendum esse assentior Fuhrio.

Cum praeterea aliquam notitiam archetypi mihi parare studeo, unum pro certissimo affirmare possum fuisse eum conscriptum litteris capitalibus; nam saepissime confunduntur in libris litterae Τ et Γ, Λ et Δ et Α, C E O Θ; e. g. τε et γε sunt commutata I, 122, 3; 330, 1; 344, 25 al., μετα et μεγα I, 200, 16; 265, 16; III, 161, 31. I, 130, 25 pro γετανια scriptum est γεγανια in parte librorum. Λ et Δ confusas videmus: I, 160, 31. ΥΠΟΛΥΠΗΣ — ΥΠΟΔΥΝΗΣ; 234, 9 πεΔιευς — πεΛιευς; 281, 12 ἀποΛυσαμενος — ἀποΔυσαμενος; 342, 26 ΑΠΑΔΟΥΗΣ — ΑΠΟΚΑΛΟΥΗΣ; similiter Α et Λ mutuo scribuntur: I, 223, 8 πολιν ΛΥΘΕΙCAN εστησαν — πολιν ΑΥΘΙC ΑΝεστησαν; 256, 14 Ακινιος — Ακινιος; III, 163, 7 ΠΡΟΑΥΓΑ — ΠΡΟΛΥΤΑ; Α et Δ II, 216, 10 ΕΛΑΥΝΩΝ — ΕΝΔΥΝΩΝ; denique commutatatarum inter se C E O Θ haec sufficiunt exempla: I, 116, 19 et 121, 27 ΘΕΙΟC — ΟCΙΟC; 259, 16 Cχημα — Οχημα; II, 175, 25 CΥγγενεια — ΕΥγενεια; 213, 17 δημΟCΩCΤΕ — δημΟCΟCΩΕΤΟ. Praeterea ex usu sunt hi loci: I, 252, 8 ΚΡΗΤΗΣ — ΚΡΗΤΙC; III, 191, 24 ΑΙΓΕλαται — ΑΠΕλαται. Deinde dubium non est, quin fuerit archetypi margo notis et glossematis refertus, siquidem libri nostri, tum hi tum illi, additamentis in textum insertis inquinati sunt, id quod infra perspicietur.

Cum autem principalis fons omnibus libris communis sit, tamen permultae et mirae occurrunt scripturae diversitates,

1) cf. Cobet Mnemos. VI p. 155 et 156, qui ceterum aequae ac Herwerden Mus. Rhen. 35, 456 sq. parum caute critici cultrum adhibet.

quae demonstrant sat insignibus indiciis statim ab illo archetypo codices in duas partes divelli; ab archetypo enim duo libri emanarunt a diversis librariis depicti, exque iis omnes, qui nunc exstant, manuscriptos pendere intellegitur. Quos fontes litteris X et Y significabo. Testimonia autem quibus haec librorum disiunctio comprobetur iam accuratius indagare et definire in animo est. Ac primum quidem consentaneum est librarios, qui X et Y exararunt, sive oculorum lapsu seu calami alium alia menda admisisse. Quae species vitiorum levissima est, quam facillime cognoscamus; gravioris incusantur indiligentiae librarii, aut uterque aut alter, quod sescenties altera familia voculas quasdam omisit, quas altera servavit, imprimis articulos; nec non verba simplicia et composita saepissime commutantur. Accedit quod innumeris locis ordo verborum hic aliter constituitur atque illic, idque ita, ut verum assequi plerumque omnino non liceat. Quae menda omnia, quamvis negotia nobis exhibeant, ita sunt comparata, ut librarii, neglegentis quidem, indiligentiae et incuriae optimo iure tribuantur; verum tertium exstat genus differentiarum, quales a scribae errore profectas esse nemo sibi persuadebit. Etenim cum in altera codicum familia legimus v. ἀπολέσαντες, in altera synonymum plane eiusdem vigoris ἀποβαλόντες, similiter ac κατέστησε — ἀπέδειξε, aut cum inter duas verbi formas optio datur velut ἡρημένοις — ἐλομένοις, γέγονοι — γένοιτο unusquisque vestigia correctricis manus apparere concedet. Iuvat pluribus exemplis prolatis indolem discrepantiae uberius illustrare; ac primum suspectum est quod generum, temporum, modorum verbi, nec non nominis numerorum inter se permutatorum in quavis fere pagina exempla occurrunt, e. g. Num. 126, 19 ποιεῖν — ποιῆσαι; 138, 13 τὰ θεῖα — τὸ θεῖον; Sol. 176, 4 τοὺς τεθνηκότας — τὸν τεθνηκότα; 188, 18 πεποιθώς — πιστεύων; Publ. 212, 9 ἀνίηνα — ἀνίωνα, in quo nomine exarando familiae semper dissident; Them. 220, 12 ἐπίσταται — ἐπίσταιτο, sescenties in eiusmodi enuntiatis formae optativi et indicativi nulla necessitate mutantur; 235, 23 ἔπεμπε — πέμπει; Cam. 252, 30 ἀποδείκνυσθαι — ἀποδεικνύναι; 277, 2 θρέψασα — θρεψαμένη; Arist. II, 163, 13 ὁρῶν — ἰδὼν;

Ages. III, 144, 16 γενομένων — γεγονότων; 152, 23 ἐτιμωρήσατο — ἐτετιμώρητο; Pomp. 192, 24 πλέον — πλεῖστον; 199, 1 βραδύτερον — βράδιον.

His exemplis adiciam locos nonnullos, ubi pro alterius familiae vocabulis in altera synonyma vel similia quaedam scripta videmus: Lyc. 105, 24 ὁρώντων — παρόντων; 111, 16 τοιάδε — τοιαύτη; Num. 117, 28 πολιτείαν — βασιλείαν; 129, 21 εἶληχεν — ἔχει; 149, 10 ἀπαρχὰς — ἀπολαύσεις; 151, 15 λοιδороῦσι — ἱστοροῦσι; Sol. 161, 3 ἐπάγεται — παρέχεται; 177, 9 πένθη — γένη; Publ. 197, 1 ἄρτι — ἤδη; 211, 7 ἀγαγὼν — ἀναλαβὼν; Them. 238, 22 λέγει — φησὶ; 241, 18 καθαιροῦντες — κολοῦντες; Cam. 274, 2 δόλον — λόχον; 284, 23 ῥώμης — πατρίδος; Arist. II, 168, 7 διαδιδόντος — ἐμβαλόντος; 169, 5 φέροντες — γράψαντες; Cat. 225, 4 ἐργασίας — σκευασίας; 207, 28 ἐπήγετο — ἐπῆρτο; Ages. III, 148, 30 δεινότερος — ἐνδοξότερος; 172, 10 λειποθυμία — λειποψυχία; Pomp. 194, 20 στρατιὰν — δύναμιν; 201, 12 πάνυ — σφόδρα.

Gravissimum vero est quod non semel verborum coniunctio, quin etiam tota sententia ab altero librario temere foedata videtur, iisque maxime locis summam interpolatoris levitatem cognoscimus. Sunt autem eius rei exempla: Lyc. 116, 9 δι' ὅπερ καὶ Ἀρ. — ὁ δὲ Ἀρ.; Num. 138, 6 πάντα ὑπερβέβληκεν ἀτοπία — πᾶσαν ὑπ. ἀτοπίαν; Sol. 164, 7 θάπτουσι πρὸς ἑω τοὺς νεκροὺς στρέφοντες — — βλέποντας; 172, 19 οἷς μέτρον — ὁ μέτρων; Them. 240, 9 ἐλθεῖν ἓνα λῶστον — ὃς ἦλθε λεκτὸς; 244, 1 Θάσον — Νάξον; Cam. 271, 2 Μάλακος — Φύλαρχος; 289, 14 οὐκ ἔγνω — ἔγνω μὴ; Arist. II, 179, 11 μετατάξαι καὶ — μεταγαγόντα; 182, 23 ὁ μάντις ἐφραζε — οἱ μάντις ἐμήννον; 194, 5—6 φησὶν ὁ Δ. νομοθετῶν τάξαι — νομοθετῶν ἐψηφίσατο. Talium et similium locorum ingentem nubem colligere possum, quorum permultis discrepantiam recte diiudicare omnino non datur. Sed ea quae attuli satis superque valere censeo ad eam affirmandam opinionem, cum erroribus librariorum nobis rem non esse. Unum est quod culpam librarii imminuat et crimine consulto interpolandi saltem eum liberet, nimirum si efficiatur iis locis, quorum specimina modo

laudavimus, lectionis discordiam ortam esse interpretamentis falso in textum importatis. Quae cum considerarem nonnulla quidem repperi exempla, in quibus ea excusatione frui liceat librario, e. g. Lyc. 109, 4 ἐκείνου κρείττονας — τήνου κάρρονας; 116, 20 τὸν Ανκοῦργον — αὐτὸν; Sol. 170, 12 δουλόςνην — δουλίην; Them. 222, 19 Αἰγινῆται — νησιῶται; 290, 13 ἀμύνων — παριστάμενος. Id quoque concedam aliis locis ea quae proxime antecesserant invitum librarium commovisse ut simile quiddam redderet, recta voce expulsa, ut III, 143, 28 procul dubio auctor archetypi alterius familiae μιμήσασθαι scripsit pro ποιήσασθαι, quia animo adhuc obversabatur v. antecedens μιμητῶν. Nec aliter explicantur Sol. 163, 17 προσφερομένοις pro προσαγομένοις coll. v. 15, Them. 226, 21 παρόντας pro πολίτας coll. v. 20, Cam. 297, 29 καταστήσειν pro ιδρύσειν coll. v. καταστάσης, Ages. III, 180, 11 συνοικιζομένων pro συμπορευομένων coll. v. 9. Sed tales locos, quamvis circumspexerim, perpauco erui: satis ampla copia restat, qua ad comprobendam sententiam utamur.

Habemus igitur persuasum alterum auctorum librorum X et Y, nisi vero existimes utrumque, in depingendo exemplari novando et interpolando perniciosissime in textum saevisse. Qua autem ratione progressum esse virum doctum illum fingamus cum textum suum constitueret? Duplex ni fallor patet via rationem persequentibus: primum opinari licet, coniciendo et divinando illum tradita verba inquinasse; id quod ipsa redarguitur levitate et vilitate mutationum. Quis enim coniciendi libidine adducetur ut pro λέγει: φησί, pro στρατιάν: δύναμιν, pro τοιάδε: τοιαύτη reponat? Multo probabilius est altera ratione tot peccata commisisse librarium: nempe cum unumquodque enuntiatum totum perlegisset, deinde e memoria depingeret, sensum plerumque integrum reddidit, singula verba temere, non consulto, mutavit. Quod si statuimus, intellegitur interpolationem originem ducere ab homine qui graecam linguam admodum callebat, quippe qui ipso temporis spatio maxime exiguo, quo particulam quandam describeret, verba atque sententias nulla opera convertere idoneus fuerit. Et tali rationi maximam partem differentiarum optime congruere libenter me-

cum consenties, praesertim cum intueris I, 138, 6; 164, 7; 172, 19 sim., et ob id ipsum satis difficile nobis paratum est officium eligendi genuinam ex divergentibus scripturis.

Cum autem cognoverimus duplicem quarundam vitarum textus recensionem ad nostra tempora pervenisse, iam quaeritur quam late interpolatoris opera penetraverit in corpus vitarum Plutarchi. Atque earum quidem vitarum, quae non exstant in Seitenstettensi aut Parisino 1676, condicionem ego non exploravi, sed apparatus raptim inspicienti nulla tam insignis et frequentis codicum discrepantiae sese obtulerunt indicia. Ne eae quidem parallelae, quas St et F^a tradunt, omnes a correctoris manu tactae sunt: nam ea, quae supra conguessi, exempla desumpta sunt omnia ex Lyc. — Num. Sol. — Publ. Them. — Cam. Arist. — Cat. Ages. — Pomp. In his decem vitis maxime sibi indulsit librarii neglegentia.

E reliquis vitis, quas perscrutatus sum, vestigia interpolationis solum in Pericle et Fabio deprehendi, eaque multo rariora ac parciora atque in illis. Etenim propter synonymum pro genuino vocabulo positum quattuor tantum Periclis loci suspecti sunt: 303, 18 *συνηθείας* — *συνουσίας*; 333, 9 *ιστόρηκεν* — *εἶρηκεν*; 340, 5 *μυθεύμασι* — *ποιήμασι*; 21 *λεγομένη* — *γενομένη* (sed cf. v. 22 *γενομένη*), in Fabio vero bis offendi: 346, 25 *γνώμη πίστιν ἔχουσα* — *κρίσις πίστιν ἔχοντι* et 355, 21 *χαλάζης* — *ζάλης*. Contra verbi formarum temere mutatarum in utraque vita circiter 15 repperi exempla. Iam vero in vitis Cim. — Luc. et in fragmentis Nic. — Crass. nullum exstat testimonium, quo interpolatoris industria efficiatur, quamquam codicum discidium in iis quoque optime apparet. In reliquis denique vitis codicis F^a, quarum quidem lectiones degustare licebat (Timol. — Aem. Paul.) nihil inest, quod adeo crebrae interpolationis suspicionem moveat.

Quodsi librarii inertia alias vitas foedius maculavit, alias lenius, alias omnino non attigit, nescio an inde ansam repetere possimus ad construendum ordinem vitarum in archetypo observatum. Etenim si ponimus archetypum librorum interpolatorum — utrum X an Y nunc in medio relinquendum — totum ab eodem scriba confectum esse, pronum est coniectare eum aut initio,

libros Plut. et App. haud dissimilis ei, quam inter codicum Plut. familias exstare demonstravimus, quamque neque a Plut. librariis, neque ab App. inventam existimes. Pauca exempla illustrent quid agam: III, 57, 17 exhibet App. ἀσπάσιος, Plut. οὐκ ἀκούσιος; 58, 25 ἐγείρεσθαι — ἀρᾶσθαι; 61, 5 ὑπήρειπε — ὑπέπιπτε; 64, 12 ἄλλως — μάχης; 68, 7 σείειν — ὠθεῖν; 71, 5 οὐδὲν ἦν τὸ διαφεῦγον — οὐκ ἐδύναντο διαφεύγειν; 75, 9 στενοῖς — λόφω; 82, 15 ὕδρον — ὕδρωπα. De his lectionibus multisque aliis ad certum iudicium pervenire ex ipsa sententia plane interclusum est. Sed quandoquidem Plutarchus utrumque non scripsit, nostrum est aliunde argumenta ad diiudicandum lectionum certamen conquirere, id quod profecto nullius negoti est. Cum enim in aciem deducuntur hac ex parte omnes libri Plutarchei, illa compiler quidam, qui Plutarchea excerpserit ut Appianeae subiceret, haud diu anceps erit pugna: nam falsarii certe nil intererat textum Plutarchi verbo tenus reddere, siquidem res narratae maximi ei erant numeri; at codices Plut. ad unum omnes tam incommode tamque frequenter inquinatos esse a sciolo quodam inauditum est. Quae cum ita sint, prospiciendum est, ut Appiani auxilium ibi solum petamus, ubi in archetypo librorum nostrorum perspicua corruptela apparet.

At semper omnes Plut. codices Appiani adversarios iactavi: praeteriit me unum exstare librum, qui eius signa sequi videatur, Matritensem N a Carolo Graux repertum, qui idem frustula quaedam parcissima nobiscum communicavit. Et quantum ex his concludere concessum est,¹⁾ cod. N sane propius ad Ps.-Appiani traditionem accedit, sed talibus tantum lectionibus, quae si minus certis argumentis verae efficiuntur, at genuinam originem non minore probabilitate sibi asciscunt, quam ceterorum librorum memoria. Atque his locis N una cum Appiano ceterorum maculas detergit: 63, 21 v. καὶ recte immissum, 64, 9 κώμαις pro χώραις, 65, 9 v. τινων om., 63, 12 et saepius Ἀγβαρος pro Ἀριάμνης (βάρβαρος).²⁾ Ambiguitati obnoxii sunt

1) omitto quinque Demosthenis capita, de quibus disserit Graux l. l., quae nihil ad nostros libros.

2) cf. Graux l. l. p. 23.

hi loci: 63, 19 *παραπέμψας* — *παρατρέψας*; 63, 22 *προσφέρεσθαι* — *συμφέρεσθαι*; 64, 31 *εὐχειρότατον* — *εὐχείρωτον*; 65, 26 *καὶ* — *ἦ*. Menda autem Appiano et N communia non inveniuntur nisi quod 63, 29 v. *καὶ σωμάτων* intercidit, et 65, 30 *ἐπικαρτερῆσαι* legitur pro *ἔτι καρτ.*, quod utrumque vilissimum est. Sed cave inde colligas cod. N et Ps.-Appianum a communi fonte oriundos esse a ceteris libris averso;¹⁾ immo Matritensem aliquo saltem vinculo cum ceteris teneri duae docent corruptelae: 63, 20 *ἡπείρων*; 30 *ἀναπτᾶσθαι*.²⁾ Et siquidem N et App. in egregiis tantum lectionibus consonant, pronum est suspicari in N integriorem Plutarchi manum apparere quam in ceteris libris qui exstant, qui communem depravationem subisse putandi sunt. Quae opinio firmatur quod et alibi optimas dapes offert N, ut 44, 30 *ἐγὼ* pro *ἐργω*; 53, 6 *οἱ γὰρ διαπεσόντες ἐκ τῆς μάχης πεντακισχίλιοι περιπεσόντες αὐτῷ*; 32 *γάγιος* (quod nomen in omnium archetypo mendose scriptum erat; nam sic facilius corruptelam *ονΑΤΙΟC* pro *γαΓΙΟC* explanamus); 57, 7 *φίλων* pro *ἄλλων*; 79, 26 *ὁ Πομαξάθρης*. Aliis denique locis optimorum e ceteris libris bonitatem aequiperat, ut Pomp. 195, 2 *ἔχειν ἔφη* = St; 193, 29 *αὐτῶν* = St F^aC; 198, 6 [*καὶ μηχανὰς*] = St F^a; Ages. 143, 6 *τοῦ ἄρχεσθαι* = St. Ergo sequitur alteram quam ponit Graux propagationis delineationem (p. 30) probabiliorem esse. — At cautiissime laudes Matritensis tollamus providendum est, quippe qui fontis splendorem indiligentia valde imminuerit atque obtuderit, cum in duobus Crassi capitibus non minus viginti vitia occurrant, eaque non omnia levia, ut 65, 27 *νομαδικῇ ταραχῇ* pro *νομάδι ληστάρχῃ*. Et propterea aliae quae solius N auctoritate nituntur lectiones, quas Graux libenter delibat, mihi non immunes sunt a suspicione nempe Nic. III, 33, 31; Crass. 71, 27; Ages. 151, 1, cum nullo loco sententia cogamur Matritensis memoriam amplecti.

Quoniam supra ostendi quam insignis discrepantia lectionum libros Plutarcheos in duas partes dirimat, nunc in eo est, ut copias utriusque familiae enumerare et disponere suscipiam.

1) Graux stemma I p. 28.

2) cf. etiam Dem. IV, 210, 1 *ἔχειν* et N et cet., *ἔχων* Reiskius.

Quo in munere proficiscar a familia X cuius praestantissima propago et validissima ipse noster Seitenstettensis est, quippe qui integerrimam et clarissimam archetypi X repraesentet imaginem, ita ut ceteri huius gentis affines tum solum aliquid praestent, cum Seitenstettensis memoria defecit. — Amplitudine omnes familiares superat codex Parisinus 1676 F^a, sed in iis vitis, quae interpolatoris tormenta non sustinuerunt, facile eius auxilio caremus. — Coniunctim cum hoc commemorandi duo libri similis fere indolis Par. 2955 L, qui continet Lyc. — Num. Sol. — Publ. Arist. — Cat., ipse quoque aptissimus ad reficiendum familiae archetypum in Seitenstettensis lacunis, et Par. 1677 F quo vitae Fabii, mutilo quidem initio, Nic. — Crass. Coriol. — Alcib. Dem. — Cic. Ages. — Pomp. Phoc. — Cat. min. traduntur; lugeo quod Sintenis, cum fidem eius parum perspexisset, Ages. et Pomp. tantum lectiones adnotavit in addendis vol. IV; etenim quamquam liber in vitis Alc. — Cor. Dem. — Cic. Phoc. — Cat. nullius notae est, confido in Fabio Crasso Nicia familiarem istis non imparem evasurum esse. — Etiam gravius Sintenis neglegentia obstat, quominus de codice Par. 1672 B certum iudicium feramus, quo omnes vitae continentur; cum enim in circiter 20 vitis, III et IV maxime voluminis, haud ita magno cum fructu eum consuluerit, nunquam adhibuit ad eas vitas edendas, quibuscum nobis res est. At specimen lectionum in IV vol. proditarum (ad Fab.) demonstrat hac saltem in vita arctissime cohaerere cum St F^a, et suspicionem movent, in ceteris quoque ab horum partibus stare codicem B.¹⁾ — Agmen claudat Marcianus 385, cuius cognitionem debeo Michaeli l. l., qui in Ages. — Pomp. Arist. — Cat. Lyc. — Num. Nic. — Crass. ad eundem fontem redit atque St F^a, in ceteris familiam Y sequitur. Eiusdem condicionis esse videtur Vaticanus 1007 auctore Carolo Graux²⁾; sed quoniam ne unam quidem lec-

1) certe parcissima grana a Sinteni diffusa ex lectionibus Luculli huic suspicioni magnopere favent: II, 519, 31 *καταφεύγουσιν* B = St F^a; 532, 21 *καταφράκτοις κελεύσας* = St F^a; 540, 31 *διαδιδόνς* = St; 551, 23 *κατακλύσαι* = F^a.

2) Ann. des ét. Gr. 1882, p. 115 et 116.

tionem attingere licet, rationem eius habere non possum; idem valet de Laurentiano 69, 4, quem in Arist. — Cat. Nic. — Crass. cum Marciano consentire dicit Graux. Antequam autem ad alteram familiam transeam, monere necesse est, mixtos quosdam exstare libros, qui ad instaurandum archetypum X plus semel usui sunt: quo imprimis pertinet cod. Par. 1673 C, qui semper inter familias fluctuat et distrahitur; sed memorabile est optimis utriusque familiae exemplaribus eum se applicare, et raro ad viliorum pravitatem demitti. Praeter C huic loco conveniunt lectiones Vulcobianae V et anonymi x. Quod autem codicem Venetum Grimmanorum q familiae X adiungit Michaelis (p. 8) non mihi probatur. Qui liber pendet ex exemplari fam. Y, quod saepius fidem commutaverat collato libro fam. X; itaque in iis vitis, quas perscrutatus sum, ne quadragies quidem peculiare fam. X lectiones tuetur, cum ceterum ex Sintenis silentio consensus cum Y efficiatur, compluries vel diserte indicetur, ut I, 220, 23 *πολεμικὴν* pro *πολιτικὴν* 258, 19 *λιλούϊος*; II, 179, 16 *πολυπράγμονα* pro *ἀγνώμονα*; 543, 1 *ἀπηρκότας*; III, 157, 11 *τύραννον*; 183, 29 *στεφαντωρίδι* al. Omnino, ut hic statim absolvam quid de q sentiam, nimis clemens eius patronus exstitit Michaelis; nam ex propriis eius lectionibus tres tantum omni scrupulo exemptae sunt eaeque vilissimae: I, 302, 4 *ὁ Χείρων* (*ὦ* cet.); II, 522, 25 *ἀκούοντα* (*ἀκούοντι* cet.); 542, 32 *προεκαλοῦντο* (*προσεκ.*); de I, 116, 24 *ξενικὴν* vide infra p. 25 adn. 1; I, 344, 18 autem *μάρκον* pro *λεύκιον* ex correctione ortum esse ipse suspicatur Sintenis. At multis locis q a ceteris discordat, quibus magistelli cuiusdam doctrina elucet, e. g. I, 173, 6 *οὐδὲν* pro *μηδὲν*; 258, 12 *μεγάλῃ* pro *μεγίστῃ*; 274, 32 *μάρκῳ* pro *μανίῳ*¹⁾; 321, 29 *ἐκκοψάντων* pro *ἐγκολαψάντων*; 341, 26 *ἀργίαν* pro *ἀπραγίαν*; 349, 31 *μετέλλου* pro *μετιλίου*; III, 187, 2 *περιέχουσιν* pro *παραρρέουσιν*; I, 177, 2 vel insiticiū emblemata *ἦτοι ἔμμετρα διὰ στίχων* contextum

1) nomen *μανίῳ* revocandum censeo ex optimo quoque libro contra libros Livianos (V, 41); nam in eo nomine tradendo libris latinis prae graecis nulla fides propter compendiorum similitudinem. Eandem dissensionem habes Liv. IV, 12. — Diod. XII, 35. Cf. etiam Drakenborch ad Liv. XXVII, 25.

foedavit; quae menda fere omnia Vulcobius adnotavit, cui certe codex ille praesto fuisse videtur.

Iam vero ut familiam Y breviter perstringam, primum locum obtinet cod. Sangermanensis Sg., quocum in vitis Numae, Ages., Pomp. tantum confligetur. Propter eius exilitatem praecipuum fundamentum familiae est cod. Par. 1671 A, qui illum non plane aequiperat virtute, ceterum, ubi illius ope destituti sumus, propugnaculum stirpis se praestat.¹⁾ His accedit magna turba codicum, quos Sintenis — non constanter — in usum convertit, plerumque Italorum, quos enumerare longum est, et Laurentiani, Vaticani, Ambrosiani, Marciani, quos recentissimis temporibus vv. dd. effoderunt. Denique eodem iure ac supra codicem C, lectiones Vulcobii et anonymi hic commemoro.

Quoniam familiarum praesidia breviter in conspectu posui, iam singulis libris examinatis utriusque familiae naturam et indolem indagare conabor, ut denique diiudicare studeam, utra palma digna sit, utra prostrata digitum tollere cogatur. Atque initium quidem capiamus a fam. X, cuius nobilissimam progeniem Seitenstettensem esse exposuimus.

Codici St nascenti propitii di non defuerunt, quippe qui conscriptus sit ab homine et diligentissimo et graecam linguam parum edocto, ita ut libidini novandi, sive consulto sive inconsulto, succumbere non posset. Immo saepius tam mirabilia procudit monstra, ut suspicio oboriatur eum, sententiam eorum quae transferebat minime assecutum, formas tantum litterarum quam accuratissime depinxisse. Cuius rei exemplum praestantissimum reperio in Ages. 165, 14—15, ubi totum enuntiatum, cum paulo difficilius esset intellectu, uno tenore continuatum est, nullo addito accentu: *αλλουσυγεντικαλλιππιδασοδικηδιακτας*, cui haud dissimile II, 222, 30 *φαβοσηλατω* et III, 186, 28 *ανδρασντας*. Unde id quoque lucramur librarium nequaquam operam dedisse, ut sensum intricatiorem enuclearet, cum alius quidam pro captu sententiam sibi formasset. Deinde haud ita magnam graecae linguae intellegentiam sapit, quod v. *δραχη*,

1) siquidem lectiones Laurentiani 69, 6 nondum excussae sunt, cf. Fuhr ed. Ag. et Cleom. append. p. 173.

usitatissimum Graecis, fere semper per γ scribitur. Elementis autem linguae graecae eum instructum fuisse consentaneum est, atque ita factum ut sescenties casum, numerum, genus vocabulorum sibi vicinorum exaequarit, cum ampliorem sententiam non respiceret; quibus mendis medicinam adhibere facillimum est. Alia est species mendorum quae constat lacunis, ordine verborum immutato, litteris dittographia repetitis ut I, 109, 31 [αὐτὸς] αὐτῶ; 273, 3 τὸν μὲν [ἓνα] ἀνεωρότα; 235, 27 λύ ΕΙΝ ΕΙΗ etc. Talem librarium, qualem illustravimus, ex ingenio nihil mutare potuisse in propatulo est; sed quaeritur quomodo cum ignorantia eius nonnulla peccata concilianda sint, quae obloqui videntur: I, 147, 7 πραγμάτων pro γραμμάτων;¹⁾ 166, 19 αἱ δ' Ἀθηναῖαι pro οἱ δ' Ἀθηναῖοι; 178, 23 τῶ δ' Ὀλυμπιονίκῃ pro τῷ δ' Ὀλύμπια (nonne interpretamentum falso in textum importatum?); 228, 19 ἡρῶα pro ἡρία; 234, 20 αὐτοῖς pro αὐθις (ΑΥΘΙC); 249, 20 ἐκπιέσαντες pro ἐκπετάσαντες; 254, 28 θαυμαστὸν pro θαυμάτων; 353, 26 δυνατός pro χαλεπός; 357, 2 δημοκρατίαν pro δημοκοπίαν; II, 178, 27 τὰ πολλὰ pro ἄλλα (cf. 26 πολλή); 191, 19 ξιγᾶν pro πεινᾶν (cf. ξιγοῦντα) 203, 2 συμφοραῖς pro πορφύραις; 4 βασιλεῖς pro βαφεῖς; 220, 10 ΕΡΓΑΠΙC CΙΑ pro ΕΡΓΑΤΗCΙΑ; III, 146, 7 προστιθεῖς pro προστιθέμενος; 161, 11 ἀνέξευξαν pro ἀνέστρεψαν; 173, 14 ἀμφιβολίας pro ἀμφιλογίας; 175, 18 ὄκνου γὰρ pro ὀκνοῦντες. Hic omnes locos accuratissime con-gessisse mihi videor, quibus scrupulo quantulocunque moveamur;²⁾ et confiteor plerumque me non dubitare incuriae cuidam culpam dare si quid peccatum est. Maxime vero suspecti sunt I, 353, 26; III, 161, 11; 173, 14, ita ut aliam explicationem exigant. Sed hoc constat — omnibus illis locis — non rem esse cum ambiguis lectionibus sed prorsus depravatis. Et una via explicandi restat quam ingredi non vereor cum de tam paucis locis agatur, ut vitia illa non scribae St sed ipsi X

1) in contrariam partem tota familia peccavit I, 104, 8: γράμμασι pro πράγμασι; ergo hoc quoque mendum archet. X exprobrandum erit.

2) non respexi vitas Nic. et Crass., in quibus lectiones St et X discernere non datur, quia Sintenis lectiones F^a et F adnotare omisit.

attribuamus.¹⁾ Ergo quae de manca librarii intellegentia conclusimus, non infirmantur perpaucis locis gravius corruptis, nec facile quis, opinor, illum accusabit quod consilio aut invitum textum interpolaverit.²⁾

Ceterum quid rationem reposcimus a librario paucorum mendorum, cum diligentiae et cautioni summam gratiam agere debeamus eius, qui solus praeter omnes libros permultis locis meram et genuinam Plutarchi manum servaverit, atque cuius eximiam fidem ea re maxime perspicias, quod nominum priorum minus usitatorum non semel unus integram formam tradidit? Non alienum iudico omnes lectiones praestantes deinceps percensere; sunt autem haec³⁾:

Lyc. 104, 19 ἀνγασδεο; cf. Cobet Mnem. VI.

105, 10 τότε; scil. ἐν ταῖς μάχαις v. 5.

108, 24 παιδρός cum C.⁴⁾

113, 29 χρήσασθαι; qua ex forma inf. fut. χρήσεσθαι, quem desidero, melius elicitur, quam e vulgata χρῆσθαι; eandem in partem omnes l. peccaverunt in v. 9.

114, 9 διὰ Λύσανδρον.

116, 24 ξενικὴν e correctura.

17 εἶναι μέγα; inverso ordine hiatus offendit.

Num. 118, 9 νώνας; idem solus St I, 287, 2. 13. 20.

120, 17 Πόμπωνος; Pomponii nomen abhorre ex ipso Plutarcho comprobatur, etsi aliorum historicorum testimoniis destituti essemus: narrat enim in Numae cap. 21 fuisse inter filios Numae Pomponem, 'a quo originem et nomen ducerent Pomponii', id quod absurdum fuisset, si ipse pater Numae Pomponius esset appellatus.

135, 19 ἀγκίλια; hanc formam praefero, quia propius ad latinam accedit; et pronum erat illud vocabulum depravare

1) quo iure hoc agamus apparebit infra p. 32.

2) quae Sauppius disputat in *Gött. Gel. Anz.* 1870 p. 1002—3 totam fam. X maxime petunt, itaque alio loco recensenda erunt.

3) eas lectiones hic complector, quae nequaquam ambiguae sunt; si quis quae magis placent huc referet, facile catalogum augebit.

4) quod interdum soli St vindico, quae in C quoque exstant, veniam rogo, quia veri non est dissimile C ex ipso St hausisse; et consensu St demum illae lectiones sanciantur, quas a solo C accipere incauti est.

propter multa vocabula graeca, quae a litteris ἀγκυ initium habent.

148, 24 καταθέσθαι τοὺς πολίτας*.¹⁾

Sol. 156, 4 ἁρμοδία; dubium vix est, quin lateat in ratura littera δ.

156, 16 Πρωτίς cf. adnot. Sintenis.

160, 24 ἀλλότριοι καὶ νόθοι καὶ θεράποντες; libri praeter C praebent perperam ἀλλότριοι καὶ νόθοι θεράποντες, in C legimus ἀλλ. καὶ νόθοι παῖδες ἢ θερ. Sed ita falso opponuntur ἀλλ. καὶ νοθ. π. et θεράποντες, cum verbo ἀλλότριοι non παῖδες tantum significantur. Mea sententia tria membra aequabilia sunt, ita ut particula καὶ bis posita coniungi oporteat; v. παῖδες in C nil est nisi glossema ad v. νόθοι.

160, 32 ἕτεροί γε καὶ παῖδας; maxime efferenda est vox παῖδας ἀγαθοῦς, ut quam fortissime opponantur ineptis illis, qui vel canis morte prosternuntur, ii, qui adeo aequam servare mentem didicerunt, ut ne liberis quidem carissimis ereptis animo perturbentur.

161, 29 πεποιημένων, et Barocciani.

162, 26 τοὺς κόλποις.

163, 6 κατασκ. τὰ τῶν πολεμίων.

17 ἐκ γῆς προσαγόμενος; primum casum requiri Lipsius mihi persuasit. Cum enim id agat Plutarchus, ut ex usu sollemni Solonis strategema explanet, certam exspectamus responsionem: respondet autem τοῖς κρατίστοις (v. 8) ille ἄνθρωπος ἐνοπλος ἐξαλλόμενος; flagitamus igitur ut opponatur quidam τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις (v. 10.) qui περὶ ἧς adoriuntur e terra; iam apparet nominativi formam sanam esse et intercidisse praeter cetera v. ἄλλος δὲ, ita ut sententia explenda sit: ἄλλος δὲ ἐκ γῆς προσαγόμενος.

165, 32 προυπειργάσατο.

169, 9 διαρμόσασθαι πρὸς τὸ ἄριστον, cum C; quod v. magis placet quam συναρμ. totum conexum reputanti; cum enim concinnitatem, quae desideratur, examinamus, apparet ordinem responsionis inversum esse; nam quae perculsa sunt,

1) asterisco abhinc omnes locos notabo, quibus intolerabilis vocalium concursus vitatur.

(*ταράξας*), rursus fundantur (*καταστῆσαι*), et quae confusa sunt (*συγχέας*), rursus disponuntur, quae notio uni v. *διαρμ.* inest. Eandem verborum coniunctionem habes Mor. 797 B *διαρμωσάμενος τὴν φάλαγγα συγκεχυμένην*. Porro attendas v. *συναρμόσας* tribus post versibus iterum se offerre.

178, 24 *λυκιδέα*.

185, 3 *ὃν ἐν τύχαις*.

Publ. 190, 6 *Οὐαλέριος* ut semper.

192, 21 *τὸν Ἀκυλλίων*; 22 *ἔχοντα*.

199, 25 *ὑπὲρ τὴν καλουμένην*.

203, 13 *τυχαῖον*; adiectivum sententiae melius convenire nemo non videt; ad usum v. *τυχαῖος* cf. Num. 131, 13.

20 *ἀποδοῦναι τὸ ἄρμα** cum C. 30 *εἶχεν*.

206, 10 *πλησίον ὄντος αὐτοῦ** C quoque; 15 *συνεπεσπᾶσαντο*; 32 *Κόκλην*; summae obnoxium est suspicioni quod in hoc Plutarchi capite nomen Coclitis graece *Κόκληος* pronuntiatur, quae forma non modo analogiis non firmatur, sed etiam a ceterorum Graecorum more abhorret, Dionysii, Polybii, Suidae, qui constanter *Κόκλης* scribunt. Accedit quod St re vera uno loco formam *Κόκλης* exhibet. Quae cum animo perpenderem, feliciter incidi in locum Dionysii V, 23, ubi vir ille vocatur *Πόπλιος Ὁράτιος ὁ καλούμενος Κόκλης*, quo inspecto haud ita audacis erat coniectare formam *Κόκληος* in v. 24, depravatam ex *Πόπλιος*, postea effecisse ut in v. 27 quoque *Κόκληος* scriberetur; in v. 32 autem fam. Y demum nomen exaequasse videtur antecedentibus. Repono igitur in v. 24 *Πόπλιος*, in v. 27 et 32 *Κόκλην*.

207, 17 *ἐπεξῆλθε*.

209, 24 *αἰσθόμενος*; quid sibi velit v. *αἰθόμενος* non plane intellego.

217, 9 *μέλλοντα*.

Them.¹⁾ 219, 3 *Φρεαρρίου*; 26 *πολλοὶ* cum C.

220, 22 *τὴν τότε καλουμένην*; cf. Sol. 157, 14.

222, 25 *τριήρεις αἷς*.

223, 19 *Διφιλίδης*; si optio datur inter nomina *Διφ.* et

1) lectiones Them. et Per. Fuhrius, Arist. et Cat. Hercher plerasque iam receperunt.

Φιλίδης maiore probabilitate illud eligimus, quod videlicet patronymicon n. *Δίφιλος* est; et ita caremus Benseleri coniectura *Φιλαΐδης*.

224, 10 *Κεῖον*.

225, 12 *ἐπειθεν*.

230, 2 *ἐκπεσεῖν* scil. *ἐκ τῆς θαλάττης*.

233, 20 *χιλιάς μὲν νηῶν ἦγε πλῆθος*; in Aesch. Pers. versus sic legitur (339) *Ἐέρξη δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιάς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος*, quod idem Plutarchum scripsisse incertum non iam est. Sed in archetypo ex *NHNΩN* casu, ut opinor, *NHΩN* factum est¹⁾; nam si consulto librarius mutasset, *νεῶν* potius scripsisset. Quam corruptelam X et St diligentissime retinuerunt, cum F^a pro barbara forma *νηῶν*: *νεῶν* restitueret. Verum Y, postquam *νεῶν* scriptum est, sententiam iam perturbatam libero arbitrio resarcire conatus est, remoto v. *ἦγε*, quod intolerabile videbatur.

233, 31 *ἀδιγινεῖς* in marg., quod Bryani *ἀλιτενεῖς* confirmat.

238, 27 *πυκνί*.

240, 7 *τύγα Λευτυχίδα*; eadem forma cum Fuhrio reponenda in v. 6 et 7, quod olim suspicatus est Ahrens.²⁾

241, 5 *μνημονεύων*.

244, 25 *ἐν μέτρῳ*. 28 *κατακοιμηθεῖς*.

247, 12 *Ἀρειμάνιον*; per diphthongum *ει* numinis nomen scribitur in Plut. Is. et Os. 46, apud Aristot. Hesych. Diog. Laërt.; apud unum Suidam forma *Ἀριμάνιος* exstat, sed quanti Suidae auctoritas hac in re aestimanda sit, inde cognoscimus, quod Suidas Aegyptium deum dicit Arimanium. 15 *ἐκβοῆσαι*.

Cam. 253, 29 *αἵτιαι*.

256, 29 *εὐτυχές*; arrogantis est, deos, ut 'gloriosum' belli exitum impertiant, precari; satis erat 'felicem' eventum rogare.

258, 2 *ἀνάγκας*; quam formam ea de causa praefero, quod facilius in *ἀνάγκην* abire potuit (coll. v. *δίκην*), quam haec in illam. 17 *γίνεσθαι* cf. *δέχεσθαι*.

260, 5 *ὥς ἔοικε ἐπὶ τοὺς Ουηῖους βαδίζων*; praepono, ne enuntiatum diripiatur.

1) commutatarum litterarum H et N compluria suppetunt exempla.

2) Nov. Mus. Rhen. II, 459.

262, 9 διδασκάλῳ πάντων*. 19 καταστὰς εἰς ὄψιν.

265, 8 Ἰουλίου μηνὸς ἡ τοῦ τιμ. quem locum hic adnoto quia idoneus est, quo subtilissima librarii St acribia illustretur; verba μηνὸς ἡ ceterorum librorum insiticia esse olim vv. dd. perspexerunt (coll. Liv. V, 31). Sed quomodo nata sint scriptura St ἡ docet: erat nimirum glossema puerile margini adscriptum ad v. Ἰουλίου: μηνὸς ἡ [ἀνδρὸς].

29 Πυρήνης; quod nomen in Sertor. c. VII omnium librorum consensu bis per unam ρ scriptum legimus.

266, 2 γενεὰς cf. Cobet l. l.

272, 12 μετὰ τῶν ἱερέων ἔφευγον ἀρπασάμεναι*; primum advertas necessarium verborum ordinem ἐφ. ἀρπ. in uno St observatum esse. Deinde v. ἱερέων hic locum habere censeo, non ἱερῶν, quo offendor et alias ob causas et propter verba antecedentia τῶν ἱερῶν ἃ μὲν. Veri simile est virginibus in condendis sacris sacerdotes adfuisse, idque congruit cum Livii narratione, qui V, 40 flaminem Quirinalem adiutorem inducit; praeterea de pontifice Maximo cogitari potest. Quodsi v. ἱερέων recipimus, sequitur cum fam. X legendum esse τὰ δὲ τῆς Ἑστίας, et sic concinnitas membrorum absoluta est, et auctorem habemus Livium, qui et ipse tantum in universum de sacris servandis dicit. Verbis καίτοι τινὲς ad alium fontem transit Plut., qui solum ignem servatum esse contenderat (v. 14 τὸ πῦρ cum X).

273, 2 τι πλέον ἐπίστασθαι. 13 Ἀλβίνιος, quam nominis formam infra v. 21 F^a quoque praebet. Albinus, quod nomen fam. Y tradit, non est nomen gentile, sed cognomen maxime Posthumiorum, deinde Decimi Bruti (Plut. Caes. 64). Uno loco Liviano II, 33, 2 unus ex antiquissimis tribunis plebei L. Albinus vocatur, quod procul dubio corrigendum est in 'Albinus' aliis testimoniis collatis.¹⁾ Iam vero quod saepius posteriore aetate Albini occurrunt nullo alio addito nomine — apud Joseph., App., Cass. Dion. — nil refert, nam severae nomenclationis leges tunc infractae iacebant. Adde quod Liv. V, 40 ubi haec narratiuncula exstat, vir ille 'L. Albinus homo de plebe' dicitur. Et Albinii gentis plebeiae saepius commemo-

1) cf. J. Schmidt in Hermae vol. XXI p. 464.

rantur, ut Liv. VI, 30, 2. Diod. XV, 51. Ergo dubium non est quin iure St memoria prematur.

274, 5 βραχεῖ.

275, 13 ὁμοίως δὲ πρεσβύτας, cum C.

277, 18 παρεισελθεῖν, i. e. furtim se insinuare; cf. locum simillimum Publ. 207, 22.

278, 14 δικτάτορα; hoc vocabulum, in quo flectendo saepissime peccant libri, unus St plerumque recte exaravit, e. g. Cam. 282, 3. 284, 1. 294, 23sq. Fab. 344, 10; 25. 347, 3.

280, 16 et 26 ὑπωκούρησεν et ὑκούρουν; v. οἰκουρέω non in numero eorum habendum, quae augmento temporali facile careant, ut εὐχομαι, εὐρίσκω. Item solus St II, 540, 28 formam ὑπωκούρει recte praebet.

283, 24 δημαγωγιῶν. 28 κινεῖν.

284, 3 mg. ἡριά.

285, 5 προτρεπομένων.

287, 30 παρηβηκότας.

288, 15 καὶ κραυγῇ καθ' ἕτερον μέρος.

296, 20 τὰ σεσιδηρωμένα, C quoque.

297, 12 καὶ χαλεπώτατος; sic cum Reiskio scribendum esse supra monui; lenior fit mutatio, quod St voculam καὶ exhibet. 29 mg. ἰδρύσειν.

Per. 299, 28 νέμει.

Fab. Max. 351, 32 Τορκουᾶτος, quam formam omnes Graecorum rerum scriptores usurpant.

355, 17 ἀποτρεπομένων cum C.

365, 23 ἀδελφὴν ἐν Τάραντι e corr.; omnes libri exhibent ἔχων ἀδελφὴν εἰς Τάραντα cui scripturae, falsae videlicet, Sintenis succurrere studuit transponens v. εἰς Τάραντα in v. 28.¹⁾ Infelicissime opinor! Nam in v. 23 Plutarcho certe addendum fuit, ubinam femina illa Tarentina versaretur, id quod non per se intellegitur, siquidem frater eius patria exul hostium vexilla sequebatur. In v. 28 vero plane superflua est vox εἰς T., cum oppidum, quod antea commemoratur (εἰς τὴν πόλιν), nullum esse potest nisi Tarentum. Quae cum ita sint, correc-

1) Philol. I p. 141.

turam inter lineas St adiectam, quae ex optimo fonte hausta est (cf. infra p. 25), recipere non haesito.

Arist. II, 161, 15 *Συρακοσίου*.

163, 20 *ὑπεναντιοῦσθαι παρὰ γνώμην**; commodè hiatum tollunt et sententiam explent verba π. γ.; nam enarratur Aristidem interdum Themistocli refragatum esse etiam salutaria ferenti praeter opinionem, *βέλτιον ἡγούμενος παρελθεῖν ἔνια τῶν συμφερόντων κτλ.*¹⁾

169, 30 *τοῦτο* om. libenter molestissimum profundimus additamentum.

171, 11 *πρὸ τῆς μάχης καθιερευθῆναι*; v. *πρὸ τ. μ.*, etsi non desideratur, tamen sententiae apta videtur; cf. Them. c. 13. Certe non video cur genuinam originem dubitatione perstringamus. 28 *φράσαι βασιλεῖ*; Plutarchus fere Persarum regem solo voc. *βασιλεὺς* significare consuevit, non addito articulo, cf. I, 231, 31. 233, 2 etc., passim in Agesilao; et imprimis verba simillima Them. 235, 25 *φράζειν βασιλεῖ κελεύσας*.

177, 9 *πρὸς* om.

178, 21 *αἰρόμενος*, C quoque.

182, 27 *μαχουμένους*. 29 *εἰς τοὺς Λακεδ.* C quoque.

183, 29 *τὸ Πτῶον* vide Hercheri commentarium.

184, 1 *μὴ βουλομένῳ* sc. *ἐμβαλεῖν*.

186, 30 *πρὸς τοὺς βαρβάρους*.

187, 10 *οὐδενὸς θέμις ἐστὶν*; cf. v. 13.

Cat. 194, 24 *παντάπασιν ἀγωνιστῶν*; miror qui haec splendidissima lectio Hercherum fugerit; nam nunc demum intellegimus quo iure v. *παντάπασιν* locum obtineat. Quomodo enim Catonis maiores omnino ignoti dici possunt, cum Cato ipse patrem et proavum praedicet? Immo proavi cum omnes bellicosissimi exstitisse videntur, tum praecipue istos duos propter insignem fortitudinem laudavit Cato. Qui a me dissidet immutet necesse est ἄλλως s. *τὰ μὲν ἄλλα ἀγνώστων*.

194, 29 *ἐκ τοῦ δημοσίου*.

196, 6 *παραθέντος**.

199, 13 *μαλασσομένους ὑπὸ τῶν ἡδ.*

1) cf. etiam Sauppe *Gött. Gel. Anz.* 1870 p. 1005.

- 200, 6 ἐξελαύνειν.
 209, 24 ἀλλ' ἄνδρα.
 210, 3 μετ' αὐτοῦ τοῦ.
 214, 22—23 κατέφυγεν (C quoque) ἐκέλευσεν; 32
Μανίλιον, cum C.
 215, 14 ἀποτιμᾶσθαι, cum V.
 222, 30 φαβός.
 223, 25 αὐτὸν ἐκέλευε.
 229, 28 ἄργυρον, D quoque de suo.
 233, 22 συγκοιμώμενον.
 Cim. 478, 1 αἰνιττομένη τὴν μέλλουσαν ὡς ἔοικεν αὐτῷ*.
 480, 25 Γέλαν; tandem barbara liberamur forma 'Γέλαι'.
 485, 8 διήλλαξαν; scil. οἱ Χῖοι.
 490, 22 marg. εἴλωτες.
 493, 14 marg. στρατὸς.
 Luc. 503, 11 Λουκούλλω.
 504, 5 ὀπλων τε.
 505, 24 ὑπορραγέντος; cf. Il. Θ, 558 et II, 300 ὑπερράγη
 ἄσπετος αἰθήρ.
 528, 27 marg. ἀδιαβηγῆται.
 530, 29 θρυλούμενον.
 531, 22 προτάγμασι.
 542, 13 καὶ χειρὸς.
 545, 20 ἄργυροῦ.
 554, 8 δι' εὐνοίας.
 555, 10 βασιλέων.
 Quae in Nic. et Crass. dona offert St pretiosa hic non
 numero (cf. supra p. 14 adnot. 2) praeter III, 32, 5 ἔθνε καὶ
 διεμαντεύετο e correctura; V quoque.
 Ages. 143, 11 συντρεφομένων Mureti; cf. 144, 26 συντε-
 τράφθαι, II, 162, 20, I, 98, 15 al. Quod vero Sintenis ad
 defendendam vulgatam comparari iubet Lyc. 99, 10, nil ad
 nostram causam, cum illic sermo sit de amatore, qui pueris
 adiungitur (συναναστρέφεται).
 155, 10 φίλοι πρότερον ὄντες*.
 156, 24 τουτὶ μὲν οὖν.
 159, 15 πορευώμεθα.

162, 23 καὶ ζυγομαχῶν.

167, 9—10 μηδίξειν τοὺς Λακεδαιμονίους; praestat vocem gravissimo ictu praeditam praemitti; cf. etiam apophth. Lacon.

31 ἐμοῦ μείζων εἶπε*.

171, 10 μὴ βουλομένους αὐτοὺς.

177, 13 εἰς Κύθῆρα ὑπεκθέσθαι; hiatus et lacuna cum rasura indicant excidisse aliquid; an νῆσον?

180, 28 Εὐώνου; nonne optimo iure nomen rarissimum (Suidas: ὄνομα κύριον) usitatori praeponimus?

181, 14 ἐναντίοις; cf. v. 15 πολεμίοις.

183, 30 λειότητα; cur simplicitatem (λιτότητα) papyri admiratus sit rex non facile perspicitur; levitate autem insigne fuisse inde colligas, quod usui erat ad chartam vestem stragulam texendam, cf. Plin. N. H. XIII, 71 sq.

185, 11 Νεκτανέβιδι e corr.

Pomp. 192, 16 ἐξεδέξατο.

194, 25 κοινώσεσθαι; 30 πολλῶν ὄντων.

195, 2 ἔχειν ἔφη*; N quoque. 17 τῶν ὕστερον ἀγώνων; ὕστ. hic aequè reponendum ac 168, 16 ubi tota fam. X nitimur.

197, 30 πλεῖν εἰς Λιβύην*.

198, 20 ἀβελτερίας; hoc v., in quo exarando omnes libri fluctuant, in St uno quoque loco per ε scriptum est: Publ. c. 3 bis, Per. c. 38, Fab. c. 1, Comp. Nic. et Crass. c. 5, hoc loco.

En plus centum quadraginta loci quibus St omnibus, quotquot servantur, libris praestat, et quibus imprimis diligentia vel minutissimis in rebus admiratione digna est. Quarum lectionum vel unam coniecturae deberi non metuo ne quis suspicetur, qui naturam consideraverit, praesertim talium locorum, quibus ordinem in St recte traditum videmus, cum in ceteris libris hiatu offendamur. Et parum probabile est librarium suas ipsius coniecturas, easque optimas, postea rursus reiecisse et delevisse, id quod saepius in nostro libro factum esset. Cognovimus igitur Seitenstettensem non solum suae familiae praesidem esse, sed omnes libros auctoritate et pretio superare.

Antequam autem ad ceteros fam. X codices perlustrandos me convertō, de correcturis et adnotamentis libri nostri verba

faciam, quibus una quaque pagina repleta est.¹⁾ Quorum triplex species distinguitur, primum scholia et argumenta manus saeculi fere 12 quae a corrigendo textu plane abstinuit, deinde emendationes manus recentissimae et foedissimae, tum magna moles correcturarum partim margini partim inter lineolas adscriptarum, partim in ipsum textum intrusarum genuina scriptura erasa, quas ab eodem librario, qui librum confecit, proficisci tenendum est; quae solae materiem disputandi hic praebebunt. Ac difficile non est maioris partis adnotamentorum indolem et originem exponere: fluxit nimirum ex exemplari quodam fam. Y, comparato a librario non eo consilio, ut textum emendaret, sed ut lectiones divergentes summa diligentia at nullo iudicio adnotaret. Unde nil lucri facimus nisi ut percipiamus alteram textus recensionem ortam esse ante saec. XI. Inquirenti autem in naturam libri illius unum enucleare licet, codicibus fam. Y inferioris notae adnumerandum esse, id quod colligitur et aliis ex locis et ex I, 159, 7, ubi deteriorum scriptura *λυσιτελές τι* margini adiecta est. Verum librarius, qua erat sedulitate, non satis habuit unum contulisse codicem, sed quotquot potitus est exemplaribus in usum suum convertit. Ita postquam ex illo fam. Y libro varias lectiones elegit, iterum incidit in exemplar suae familiae, et eo collato partim correcturas modo illatas rursus deleuit — velut I, 156, 9; 162, 4; 163, 1; 184, 24; 193, 19; 203, 7. II, 182, 7 al. — partim novas lectiones discrepantes adnotavit, quibus efficitur alterum illud exemplar arctius cognatum esse ceteris fam. X libris, iisque vilioribus; e. g. I, 234, 23 v. *ἀνεχόντων* supra additur *ἐπ*, quod exhibet F^a item 302, 20 *ὅλοις* s. scr. = F^a C; 335, 12 *εἰς* = F^a; 355, 10 *πλειστοι* = F^a B; II, 196, 12 *μεμμίου* = L; 518, 20 *ταλαύρωνος* — *ἡμέρα* δὲ = F^a; III, 44, 24 *ἐνεργοῦς* = F^a 142, 26 *μελητίδα* = F^a; 169, 1 *εἶναι* = F^a F; 204, 3 *ἀνηρέθη δ' ὁμοίως* = F.

Sed nondum exhausimus totum thesaurum correcturarum: restant etiam permultae, quarum originem indagare non possumus, cum ex iis libris, quos adire licet, eorumque fontibus non redundarint, velut I, 136, 13; 149, 22; 154, 15; 158, 21; 192,

1) earum certe vitarum, quae duplici recensione traduntur; in ceteris rarescunt correcturae.

27; 197, 17; 198, 6; 229, 6; 234, 29; 251, 5; 29; 264, 6; II, 170, 9; 193, 14; 209, 16; 511, 31; 516, 31; 518, 25; III, 31, 3; 63, 20 al. Attamen alicuius codicis auctoritate niti eas correcturas, neque ex ingenio procreatas esse incertum vix est, sed codicis mire abalienati a nostris libris. Quae discrepantia saepius ita explicatur, ut statuamus glossematis invectis turpatum esse librum illum, e. g. I, 136, 13 ἀναπαύεσθαι pro ἐλινύειν; 172, 1 κολασέων pro ἐπιτιμίων; 270, 14 ἐν ἑτέρῳ pro ἑτέρῳθι; 281, 25 σχολῇ pro σχέδην; sed alii loci ea ratione depravati sunt, ut librarii fides admodum dubia et suspecta videatur, ut 137, 29 ἐποποιῖαν pro ἀτοπίαν; 160, 5 παιδοτροφίας pro παιδοποιῖας; 191, 11 ἄλλοις pro πολλοῖς; 199, 26 κεκλιμένην pro κρεμαμένην; 233, 12 πορίζοντες pro ἐλπίζοντες; II, 497, 1 εὐπείθειαν pro εὐστάθειαν; 518, 22 χαλύβους pro χαλδαίους; III, 147, 32 τὸν θεὸν εἰπεῖν pro εἰπεῖν τινά al. Contra maxime notabile est quod undecim locis ex illo libro desumptis veram Plutarchi manum recuperamus hisce: I, 116, 24 ξενικὴν (q quoque);¹⁾ 233, 31 ἀλιτενεῖς; 284, 3 ἡρία; 297, 29 ἰδρύσειν (cum C); 365, 23 ἐν Τάραντι; II, 490, 22 εἴλωτες; 493, 14 στρατός; 528, 27 Ἀδιαβηνῖται; III, 32, 5 ἔθνε καὶ διεμαντεύετο; 63, 23 et 64, 32 ὁ Ἄγβαρος; 185, 11 Νεκτανέβιδι.²⁾ Quibus locis, etsi complures librariorum emendationibus non dissimiles sunt, bonam memoriam subesse vix quisquam negabit; librarius igitur libri illius optimum fontem depinxisse videtur, sed non ea qua opus erat cura, ita ut permulta corruperit atque interpolaverit. Nescio an cum fonte Matritensis arctius cohaereat liber ille, ad quam suspicionem adducit vox ὁ Ἄγβαρος margini commissa Crass. 63, 23 et 64, 32, quae ni fallor emanavit ex Matritensis progenitore aequae ac III, 63, 22 corr. συν supra addita v. προσφέρεσθαι. Sed, utut res se habet, pro certo constat omnes correcturas St librorum manuscriptorum auctoritatem prae se ferre.

1) hanc lectionem archetypo X vindico ea de causa quod q consentit, qui eam ex libro quodam fam. X prompsisse videtur, et credo St in ipso exarando vitium perspexisse et correxisse, id quod saepius factum putes talibus locis quales I, 157, 28 ἀνθύπ^{ει}ξις; 181, 29 λογωτάτοις; 30 συν^{σο}εφιλοφ^{ον}ησε; 197, 2 ὥ^{ον}το; 345, 19 μελι^{θν}κὰς al.

2) de II, 507, 12 τούτῳ non assentior Michaeli p. 23.

Iam vero ad reliquam archetypi X prosapiam investigandam transeamus, ex qua nova fundamenta artis criticae erui posse in tanta Seitenstettensis praestantia ne exspectaveris; neque omnino exspectari potest, nisi iis locis, quibus casu et St et fam. Y pro sua quemque parte foedatum videmus, cuius rei exempla expisceris perpauca, ut I, 129, 32 *συνοικειοῦντος* F^aL (— ες St Y); 348, 20 *προεχώρουν* F^aB (*προσεχ.* cet.); II, 186, 16 *ἦλθε τᾷδ' αὐθήμερον* F^aL¹) (*τᾷδ'* om. cet.; sed hoc supplementum non liberum a multiplici dubitatione cf. Herwerden Mus. Rhen. 35, 467); 490, 22 *ἀναρπασόμενοι* F^a (*συναρπ.* cet.); 539, 26 *ἀρχῆς ἀτιμίαν* F^a (*ἀρχὴν ἀτιμίας* cet.); 551, 23 *κατακλύσαι* F^aB (*καταλῦσαι* cet.); III, 160, 13 *μόρας* F^aF (*μοίρας* cet.); 156, 6 *περιϊόντι* (*περιόντι* St Sg AC). Tales vero lectiones quales I, 146, 19 *τὰς ἱερὰς βίβλους* F^aL (*τὰς ἱερὰς κύρβεις* St Y cf. v. 15 *τὰς ἱερὰς βίβλους*) et III, 168, 17 *Θηβαῖοι* F^aF (*Ἀθηναῖοι* St Y) a librarii ingenio duci posse facile concedet, quicunque ea, quae infra disputabo, probaverit. Ceteroquin illi libri innumeris locis probarum Seitenstettensis lectionum auctoritatem confirmant et, id quod etiam maioris momenti est, pravaram quoque.²⁾

E quinque codicibus primo loco commemorabo Parisinum 1676 F^a, cuius scriba non is est, cui nimiam fidem habeamus. Etenim cod. F^a non modo permultis mendis errore scribae vel lapsu calami ortis inquinatus est, non modo saepissime bonas fam. X lectiones falsis et depravatis fam. Y permutavit, sed scatet etiam eiusmodi corruptelis, quibus improbum librarii studium novandi et corrigendi primo obtutu cognoscitur. Ita saepius miro modo a ceteris recedit atque adeo infuscatus est, ut vix

1) si modo fides Sinteni.

2) maiorem fructum ex istis libris repetere possumus in iis tantum Lycurgi Fabii Pompei partibus, quae in St interierunt, cui muneri Sintenis non iam satisfecit; e. g. scribendum est secundum F^aL I, 79, 15 *ὀρκίων καὶ ὁμολογιῶν*; 82, 25 *ὧ̃ διαφέρουσιν* (*διαφέρουσιν* cet. unde CS e correctura *διαφέρων*); 84, 22 *Ἑλλανλον* — *Ἑλλαντίας* Bryani; 92, 5 *κατατεταγμένους* al. At saepius perperam Sintenis contra St Y eorum scripturas arripuit, ut I, 124, 5 *ἐμπείρον*, quae mera coniectura est pro *ἐμπύρον*; 355, 10 *πλεῖστοι* pro *λοιποὶ*; II, 164, 17 *ἀντιστήναι* pro *ἀντιβῆναι*.

intellegatur unde vitiosa scriptura originem ducat, e. g.: I, 85, 25 ἔχειν μὲν τιμῆς pro ἄρχειν μὲν βουλῆς; 106, 1 ἐνκαινίζεσθαι pro ἐγγίνεσθαι; 187, 16 ὁρῶν δὲ εἰς μὲν ἕκαστος τὰς ὥρμη- μένους pro ὁρῶν δὲ τοὺς μὲν πένητας ὥρμ.; 221, 11 φαίνονται pro γένωνται¹⁾; 259, 13 ὑποδεξάμενος pro ὑποξευξάμενος. 269, 23 ἔγραψε pro ἔβλαψε; III, 145, 4 φθισιβρότου pro φθερσι- βρότου. Et qua ratione omnia quae difficiliora ad intellegen- dum erant, quaeque saucia ei videbantur, correcturis maxime puerilibus sanare studuerit paucis exemplis illustrare liceat: velut I, 246, 16 vitium irrepserat in X αἰρετικῆς pro ἑρετρι- κῆς, quod cum sensisset F^a corrigendi cupiditate pellectus mu- tavit in αἰρετικῆς; haud aliter 239, 19 v. πύλαγόρων male intellectum depravavit in πυθαγόρων; iam vero 256, 14 libra- rius X nomen Κόσσιος Δικίνιος parum dispectum forma Δι- κίνιος reddiderat; sed F^a, cum suum Plutarcho restituere vellet, duo nomina fingens καὶ κίννιος scripsit. Hic praeterea vitu- perandum est, quod 299, 26 scripturam mendosam fam. X πόπω ex πότω corruptam in τόπω correxit, quod 313, 12 pro nomine Ἰκτῖνος ex ingenio ἐκ τινος reposuit, quod III, 154, 7 verbo ἀσπασομένου praetulit v. ἀποσπασομένου, quod deni- que I, 259, 7 sententiam mancam, ut videbatur, v. ἐστίν sup- plevit. Quae cum cognoverimus quis mirabitur quod levissimis in rebus F^a bis omnes libros superat, primum I, 311, 4 τοῦτο μάλιστα (τούτω cet.) deinde III, 146, 17 δεηθεῖσι (δεηθείς cet.) quas egregias lectiones divinando deberi obscurum non est.

Parisinum F^a virtute excipit Par. L, modo praestantior, modo corruptior, ceterum cum St non minus arcte cohaerens quam ille. Verum mendis indagatis ne huius quidem libri auctorem crimine interpolandi plane absolvam, immo similis videtur fuisse ingenii et studii ac F^a, quae suspicio his munitur exemplis: I, 108, 17 διαφοράς in L scriptum est pro διατρι- βάς; 108, 8 χρησμόν pro χρηματισμόν; 122, 14 ἀποδέδωκε pro ἀπέδωκε; 123, 22 ἐκτός pro αὐτός; 133, 6 ἡμέραν pro ἡλικίαν; 213, 5 προισταμένοις pro προιππασαμένοις; 214, 29 γράμ- μασιν pro στέμμασιν; II, 196, 13 μεμμίου pro μανίου, quorum

1) minime Sintenis sententiae subscribo, qui v. φαίνονται leniter mutatum recepit.

numerum etiam augere possum; ergo codicis L praesidio ubique facile caremus.

Quae de L disserui paene repetere licet, cum ad libri F condicionem describendam accedo, quem in vitis Ages. et Pomp. Parisini L partes suscepisse existimes. Et eius quoque fides laeditur interpolationibus ut III, 204, 3 ἀνηρέθη δ' ὁμοίως pro ἀνὴρ ὁμοίως; 211, 25 πολλαχόθι ἀκτικὰ καὶ φρονκτώρια πειρατικὰ τετ.; 219, 18 συνήθεις [φίλους]; 165, 20 προσηγορία pro προσωνυμία; 184, 12 ἀναγκασθεὶς pro ἀναγορευθεὶς; 208, 28 ἦλθεν pro ἦν; 31 γενέσθαι pro ποιῆσθαι.

Denique quid de codice B iudicem incertus sum, in vita Fabii certe fam. X memoriam non minus constanter amplectitur quam F^a, nonnunquam etiam magis corruptum se praebet. Num autem tales differentiae quales 348, 10 πανταχόθεν pro πάντοθεν; 362, 16 ἀγάσαιτο pro ἡγάσατο; 370, 5 ἀνατρέψειν pro ἀποτρέψειν ansam dent ad infamandam librarii diligentiam, in medio relinquo.

De Marciani 385 autem indole nil habeo quod proponam, nisi quod, quantum quidem ex parcis fragmentis a Michaeli emissis colligitur, modo propius ad St bonitatem accedit, modo longius remotus est quam ceteri.

Absolute totius progeniei X recensu, iam inquirendum est, quibusnam cognationis vinculis inter se coniuncti sint libri illi. Atque hoc primum demonstratum volo Seitenstettensem nequaquam fontem ceterorum fam. X librorum esse¹⁾; quod cum per se parum veri simile sit, cum respicimus naturam libri correcturis aetate aequalibus repleti atque obscurati, quarum magna pars certe falso in apographum fluxisset, plane refellitur, siquidem multa menda Seitenstettensis in ceteris evitata videmus, quae non omnia ea sunt ut scribae opera expelli poterint. Gravius etiam est quod complures in St hiant lacunae quas ceteri recte explerunt, ut I, 108, 4; 125, 24; 218, 8; 229, 3; 242, 15; 244, 24; 252, 13; 259, 5; 264, 14; 269, 31; 286, 30; 300, 24—25. II, 179, 30; 195, 20; 197, 1; 218, 8; 528, 27. III, 205, 19, quibus evincitur ad St non revocandos

1) quod statuit Michaelis p. 7.

esse ceteros familiares. Hic opponat quispiam, quoniam aliis locis deteriores libri deserto familiae patrocinio in fam. Y tutelam se dederunt, idem illis locis factum esse. Sed quis sibi persuadebit etsi saepius correcturas ex fam. Y emanasse constat (vide infra p. 32) fortuito omnibus locis permultis in uno St depravatis aut mutilatis a ceteris libris medelam repetitam esse ex familia Y? Videmus igitur sua via deteriores libros ad archetypum X redire, non per St.

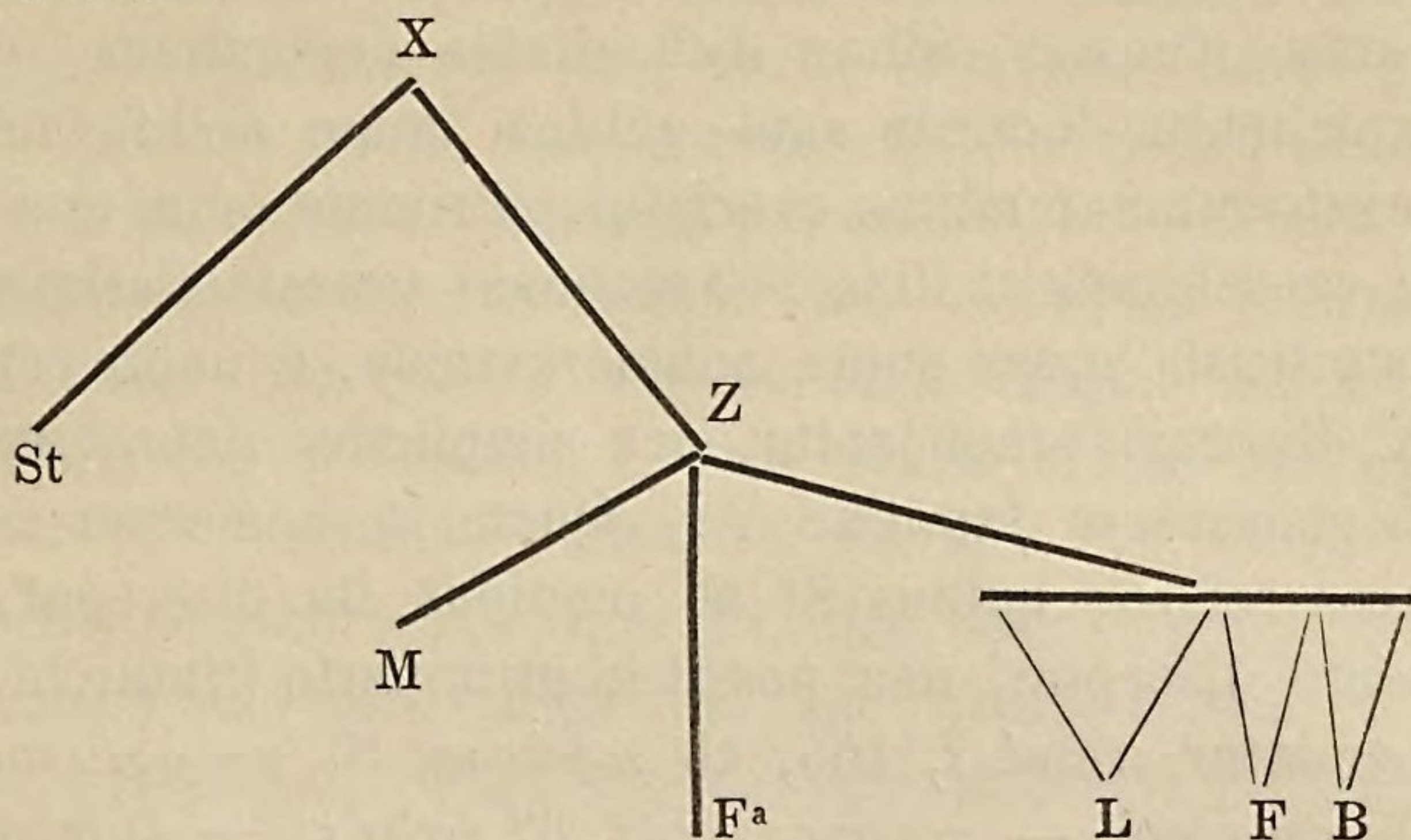
Cui argumentationi statim subiungam quaestiunculam de ceterorum librorum conexu. Etenim facile intellegitur, quamvis arctis vinculis comprehendantur, nullum eorum ex alio descriptum esse. Ac Marcianum quidem qui aetate omnibus praecedit, librorum F^a et F fontem non esse una affatim comprobatur lacuna: III, 190, 17 ubi verba ἅμα τῷ — ἐλαθε καὶ interierunt; ex F^a autem qui isti vetustate succedit nullum recentiorum fluxisse plane elucet quia in iis vitis, quas L quoque continet, in illo hi reperiuntur defectus: I, 159, 23—25 ἀνδρὸς — αὐτὸν om. 160, 28 αὐτοὺς om. 200, 19 οὐχ ἑαυτὸν om. 209, 3 δὲ τούτων om. 214, 26—27 παῖδες — ἐπρώτευσσε om.; deinde quod in Ages. et Pomp. praeter alia 156, 4 v. ταῦτα, 203, 5 v. ἐκείνου desunt, et 142, 26 v. Ἰωνίας legitur, cum F vulgatam secutus Εὐπωλίαν exhibeat; denique quia in Fab. lacunam codicis F^a 341, 25—26 (ἀπάθειαν — εὐλάβειαν desiderantur) recte explevit cod. B.

Iamne igitur statuamus deteriores libros fam. X sua quemque via ad archetypum X redire aequae ac Seitenstettensem? Age igitur accuratius examinemus menda, qua de causa primum codices F^a et L componam. Qui libri a St non tantum permultis locis una cum omnibus libris (etiam fam. Y) dissentiunt — e. g. illis ubi germanam lectionem e solo St excussimus — neque solum pro se quisque aliquot menda commiserunt, (cf. supra p. 27) verum etiam multis communibus vitiis laborant, in qualia casu utrumque librarium incidisse omnem fidem excedit. Pauca exempla in promptu habeo: I, 106, 23 F^a et L praeter omnes ceteros articulum τὸ v. πληθος adiunxerunt; similiter 149, 30 coniunctio καὶ accedit post v. αὐστηρὰ δὲ, et 122, 6 praepositio περὶ vocī οἱ τὸν Φόρβαντα; iam vero uterque liber

118, 24 *τεθνηκότος* pro *τεθνηκότα* praestat, 125, 28 *συνεωρουμένων* pro *συναιωρ.*; 137, 12 *ἀρχῆς* pro *εὐχῆς*; 148, 16 *μᾶλλον* pro *καλόν*; 160, 14 *φόβων* pro *νόσων*; 204, 4 *ὑπαρχόντων* pro *ὑπάτων*. Quibus exemplis evidens est, codices *F^a* et *L* non recta via ad archetypum *X* redire ut *Seitenstettensem*, sed intercedere unum vel duo membra, communem utriusque fontem, quibus ea vitia debentur. Sed pergamus. Ut in *Lyc. Num. Sol. Publ. Arist. Cat.* *F^a* et *L* eadem ratione maculatos cognovimus, ita in *Ages. et Pomp. menda* quae et *F^a* et *F* propria sunt, facili opera inveniemus. En pauca exempla quae protulisse satis erit: 149, 2 *F^a* et *F* *μνημονεύουσιν* tradunt pro *μνημονεύοντες*; 168, 29 *θεράπναις* pro *θεραπείαις* (*St*); 178, 4 *πράγματος* pro *προστάγματος*; 203, 19 *μοντίνη* pro *μουτίνη*. Efficitur igitur etiam codices *F^a* et *F* a communi fonte proficisci, qui ipse demum ad principalem fontem *X* redire putandus est; et ne longus sim, eadem via et *F^a* et *B* ab archetypo derivandos esse his apparet locis: I, 342, 26 in *F^a* et *B* leguntur *ἀποδοῦσης* pro *ἀπαδοῦσης*; 344, 21 *πληθός* pro *πλεῖστον*; 345, 17 *ὄρια* pro *ὄρη*; 353, 9 *τι* om. in utroque; 366, 3 *συμμιγῆς* pro *συμμιγνύς*. Quod autem ad *Marcianum* attinet optime accidit quod ex parcissimis, quae mihi innotuerunt, fragmentis aliqua saltem repetere licuit indicia, quae satis insignia fore spero; conspirat enim *M* contra ceteros cum *F^a* et *L* II, 161, 13 *ἐδέξαντο* pro *ἀνεδέξαντο*; 194, 26 *στρατιώτην* pro *στρατιωτικόν*; 195, 20 *ἡθους* [*καὶ*]; cum uno *L* 161, 1 *μάλιστα* pro *μέγιστα*; 194, 22 *βίον δὲ καὶ δίαιταν* pro *δ. δ. κ. β.*, deinde cum *F^a* et *F* III, 144, 9 *παιδίον* pro *παιδάριον*; 189, 2 *εἰ* pro *ἤ*; 190, 23 *ὀρμησαι* pro *ὀρμη*; cum uno *F* 144, 14 *φάναι τῇ Τιμαίᾳ*; 145, 8 *βασιλεύει* pro *βασιλεύοι*, ita ut ei quoque communem fontem cum *F^aL* et *F^aF* vindicare concedatur.

Iam intelleximus arctioribus vinculis cognatos esse *F^a* et *L* et *M*, *F^a* et *F* et *M*, *F^a* et *B*, atque inter singula paria librorum et archetypum *X* unum saltem interpositum esse membrum, a quo menda singulis communia originem ducunt: num igitur audacius agam aut nimis a vero aberrabo, si coniciam hos omnes archetypos singulorum parium unum et eundem esse, quem totum repraesentat *F^a*, cuius particulas tantum praeci-

derunt MFLB, vel, quod eodem redit, fragmenta vitarum, quae tradunt FLB, (scil. B in Fab.) omnia ex eodem libro descripta esse, cum F^a et M arctissime coniuncto, praesertim cum reputo condicionem simillimam librorum FLB, quam supra delineavi? Iuvat stemmate illustrare qualem mihi fingam librorum fam. X necessitudinem.

Vix opus est monere num inter X et St atque inter X et Z alia deverticula posita sint non posse evinci, neque ullius esse momenti. Unum addere liceat, eam stirpem fam. X ex qua perpaucae lectiones in fontem codicis q traductae sunt (cf. supra p. 12) et ipsam pendere ex archetypo Z, id quod docent cum alii loci tum I, 146, 19 τὰς ἱερὰς βίβλους = F^aL. 148, 16 μᾶλλον pro καλὸν = F^aL; II, 183, 32 καταστῆναι pro παραστῆναι = F^aL.

Iam vero non absonum puto paucis diverti ad illius archetypi Z speciem instaurandam: apparebit etiam plus quam singulas propagines saevisse in textum communem progenitorem. Sufficit nonnullos locos conducere, qui in F^aLM sive F^aFM sive F^aB aequae corrupti fallacem et improbam librarii manum manifestam reddunt: I, 124, 5 ἐμπείρου pro ἐμπύρου; 126, 26 καταρρηγνύμενα pro καταπηγνύμενα; 137, 12 ἀρχῆς pro εὐχῆς; 140, 23 πάντων pro πασῶν; 160, 14 φόβων pro νόσων; 173, 25 ὄντων pro οὐσῶν; 195, 25 κίνδυνον pro οὐνδίκιον; 199, 27 δυσπρόσωπον pro δυσπρόσοδον; 204, 4 ὑπαρχόντων pro ὑπάτων; 344, 21 πλήθος pro πλεῖστον; 355, 10 πλεῖστοι pro λοιποὶ; II, 194, 26 στρατιώτην pro στρατιωτικόν; 161, 1 μά-

λιστα pro μέγιστα; 199, 4 εὐτελές pro ἀφελές; 15 πολὺν pro πολὺν; 218, 21 συμβουλεύεσθαι pro συλλογέσθαι; III, 149, 2 μνημονεύουσιν pro μνημονεύοντες; 169, 1 εἶναι pro γεγονέναι. Cautissime igitur prospiciendum est ne in iis partibus, quae in St interierunt, doctrinam librarii Z ab archetypo X derive-mus, huic honorem imminuentes.

Verum summas adhuc difficultates negleximus, quae si non expedientur idoneae sunt quibus totum aedificium artifi-ciose exstructum funditus evertatur. Primum enim qua ratione factum censebimus ut illae 140 lectiones praestantissimae unius Seitenstettensis, quas supra enumeravimus, a nullo ceterorum fam. X librorum praebeantur, nec simpliciter depravatae sint, sed ad consensum familiae Y? Quem in numerum eos quo-que locos refero, quibus St ab omnibus ita discrepat, ut ex argumento disceptari non possit in utra parte Plutarchi manus deprehendatur, velut I, 165, 13 πρώτοις St — ἀρίστοις cet.; 199, 17 πρότερον — πρῶτον; 232, 32 ἐσθῆτι — ἐσθῆσι; 274, 5 πόλιν — Ρώμην; 287, 21 ὀνομάζουσι — καλοῦσι al., quibus St, cuius scriba novando operam dare non potuit, solus genu-inam fam. X memoriam servasse existimandus est. Accedit vero altera difficultas, quae etiam graviora exhibet negotia, scilicet quomodo explicetur, quod deteriores fam. X libri inter se non semper consentiunt in alterius familiae lectionibus praeferendis, sed quod saepissime alter codex fam. Y sequitur, ubi alter fam. X fidem servavit, velut e. c. III, 197, 21; 31; 198, 7; 18; 199, 22; 200, 22; 202, 2; 27; 28 solus F^a cum St facit, cum F ad fam. Y transfugerit, contra 198, 11; 199, 9; 12; 203, 4; 6; 9; 17 F^a solus de communione fam. X discessit; quam eandem discordiam inter F^aL M¹) et F^aB primo obtutu compluries cognosces.

Ac priorem difficultatem duplici via explanare licet: pri-mum fieri potuit ut probae illae lectiones in St penetraverint

1) nequis de M incertus sit haec promo exempla: II, 160, 27 γεγε-νημένας = Y (γενομένας StF^aL); 194, 30 μὲν om. = Y (hab. StF^aL); deinde una cum YF^aL impugnat Seitenstettensem: II, 194, 29 δῆμον; 24 ἀγνώστων; 196, 6 παραθέντι; III, 143, 11 συστρεφομένων; 146, 21 καὶ καθάπερ γὰρ al.

ex alio nescio quo exemplari nunc deperdito; quod parum verisimile est. Altera est ratio ut suspicemur deteriores fam. X libros inquinatos esse exemplari quodam familiae Y; atque hac una via recte procedi posse altera quaestiuncula demonstrat: necesse est statuamus libros F^aFLBM correctos esse ad exemplar fam. Y. Sed quid tum? Num credibile est unum quemque familiarem pro sua parte casu cum libro quodam fam. Y collatum itaque emendatum esse, id quod e diversitate correcturarum colligas? Minime sed unus Z correctionem passus est, atque ita quidem ut partim ipse contextus obscuraretur emendationibus, partim correcturae inter lineolas immitterentur sive margini adscriberentur. Cum autem singuli librarii F^aM LFB libros conficerent, permultas quidem correcturas omnes receperunt, ceteras, quae inter lineolas sive in margine exstant, alius praetermisit alius respexit. Quam rationem paucis exemplis perspicuam reddere iuvat; velut III, 143, 11 correctoris mutationem in textum intrusam (συστρεφόμενων pro συντρ.) nec F^a nec M nec F effugere potuit, neque II, 194, 29 ubi litterae οσι verbi δημοσίον rasura deletae erant; at II, 194, 31 voculam δὲ supra scriptam a correctore F^aL receperunt, non M, III, 198, 6 v. καὶ μηχανὰς margini Z assignatam F^a tantum restituit cum F neglegeret, similiter ac I, 350, 27 v. πολλὰς a correctore inspersum B omisit quod F^a ascivit, et III, 193, 6 puncta verbis εἰκόσι καὶ τρία adiecta unus F^a advertit, itaque ordinem verborum ad fam. Y conformavit. Sic opinor omnes scrupuli tolluntur et clare persequimur, quo pacto libri F^aFLBM sive omnes sive singuli multis locis a familiaritate Seitenstettensis abalienati sint. Neque iam mirum videbitur quod, ut duobus exemplis utar, II, 161, 1 ML una lectionem μέγιστα corruerunt in μάλιστα non F^a, aut I, 118, 24 F^aL falso exhibent τεθνηκότος, cum M sanam lectionem τεθνηκότα defendat: elucet μάλιστα et τεθνηκότος primario textui Z deberi, μέγιστα et τεθνηκότα correcturis ex Y haustis.

Ac valde gaudeo quod talem codicis Z condicionem certissimis indiciis efficere datur. An ea quae disputavi non confirmantur, cum verba a St errore omitta in F^a falso loco inserta videmus, ut I, 269, 31 in voce ὑπεκκλῖναν τὴν ἐπιφορὰν

ἐκ τοῦ πεδίου v. τὴν ἐπιφορὰν, quae in St interciderunt, post v. ἐκ τοῦ πεδίου collocat F^a, aut 348, 27 v. ἀπ' ἀλλήλων a St intermissa post v. φλογός transtulit F^aB. Quae res expeditur si suspicamur voces illas, quas archetypus X omiserat, a correctore Z non satis accurate inter lineolas vel in margine insertas esse. — Age vero aliud genus discrepantiae indagemus quo rationem nostram tutemur: I, 273, 2 vocula *τι*, 273, 32 v. ἄγων in St alio migrarunt atque in fam. Y, cum in F^a perierint, non secus ac II, 223, 30 v. τὸν ἄνθρωπον aut 231, 13 v. ἀπλῶς in F^a non leguntur in quibus locandis St et fam. Y dissentiunt; quid inde concludimus? corrector Z in conferendo libro verba illa quae non suo loco posita videbantur expunxit, sed recto reponere oblitus est. Quibus argumentis id denique haud inepte aggeritur, quod hic illic in stirpe libri Z formae quaedam in offensionem incurrunt, quas mixtas esse ex lectionibus fam. X et Y facile unusquisque concedet; e. g. I, 132, 30 lectionem X διβιδαιναν et Y οὐβιδαιναν F^aL confuderunt in διουβιδαιναν, I, 245, 22 habet St αὐτὸς συντεταγμένος, Y αὐτοῖς συνταττομένοις, quas formas F^a conglutinavit in αὐτοῖς συντεταγμένοις; deinde I, 261, 10 v. Αἰπαρέων ab X depravatum est in Αἰπαραλίων, F^a autem, cum correcturam ex Y repeteret, articulum fam. X retinuit: αἱ Αἰπαρέων; III, 190, 1 denique in Z correctum erat ^{καὶ} ἐν... ἀπομνημόνευμα, unde F^a, cum punctorum rationem non habuisset, in suum librum transtulit καὶ ἐναπομνημόνευμα, F recte e sententia correctoris καὶ ἀπομν. reddidit. Cuius autem ordinis fuerit exemplar correctoris Z, ut hoc unum in fine quaestiunculae etiam absolvam, in obscuro non est, siquidem multae lectiones, quas sanas perhibent soli St et Sg aut StSgA aut ASt¹), ceteris eadem via depravatis, satis docent, adnumerandum esse gregi librorum inferioris notae.

Nunc vero, postquam perspeximus quaenam necessitudo intercedat inter singulos fam. X libros, et quo itinere ad communem fontem X redeant, firmis subsidiis nixi imaginem ar-

1) e. g. St = Sg: I, 154, 2. III, 167, 2; 184, 30; 201, 31. St = A: I, 232, 27; 233, 24; 248, 30; 258, 15; 264, 32; 286, 28 al.

chetypi X reficere et depingere possumus, quod summum et praecipuum totius quaestionis est, quoniam hoc demum negotio suscepto auctoritatem fam. X recte ponderare et examinare atque cum fam. Y comparare licebit.

Sed antea summatim oculis opponendum est, quibusnam indiciis meram fam. X memoriam excudamus, non infectam erroribus aut temeritate singulorum librariorum. Ex iis quae disseruimus discitur Seitenstettensem plerumque instar archetypi esse, nisi dilucidis corruptelis solus laborat; sed et mendorum, quae in uno St offendunt, partem non ipsius scribae, sed archetypo X necessario attribui, tum cum in ceteris libris emendatricis manus opera emergit. Ceterum ea menda quae St et ceteris, sive singulis sive cunctis, communia sunt in X orta esse vix est quod moneam. Primum igitur computemus, quotiens textus Plutarcheus per X purior et emendatior ad nos pervenerit quam per Y; quos locos deinceps enumerare non absonum censeo, quia non semel sententiam meam argumentis comprobare ac firmare coactus ero. Sunt autem loci hie:¹⁾

Lyc. 103, 21 αὐτᾶς. 104, 21 κάρρονες. 105, 24 ὁρώντων. 106, 7 ὥς τις; 8 ἀπὸ τῆς νίκης†²⁾; 21 στρατειῶν; 22 διαμονήν; 23 συνέστησεν; 24 τεταγμένων; 26 δὲ καὶ; 30 περὶ τὸν Ἰφιτον. 107, 11 ἕτερον εἶη; 26 ἀσχολίαν. 108, 13 ἀκράτως. 109, 4 τήνου κάρρονας. 110, 8 τὰ περὶ τὰς ταφὰς. 112, 7 στρατεία; 14 ἐγγενέσθαι cf. Cobet Mnem. VI, 158. Michaelis p. 13. 114, 20 κατέλυε. 115, 4 ἀνθρώποις εὐπείθειαν; 13 οἰκοῦντες Ἕλληνες. 116, 20 τελευτῆσαι δ' αὐτὸν†; 18 μετὰ τὴν τελευτὴν καὶ γενέσθαι ᾧ τῷ†.

Num. 117, 30 Λακωνικῶν; 31 Νομᾶς μὲν γένος ἦν† ut opponantur Νομᾶς μὲν . . . Σαβῖνοι δὲ. 119, 2 ἥρισαν δὲ; 23 γινόμενον. 120, 6 Ρωμαῖον; 13 πρωτεύοντας; 16 καὶ Κυρίτας; 20 δεκαμιᾶς; 27 κάθειρξιν. 121, 6 ὑπέμενε; 27 ὁσίου cf. Cobet p. 128. 123, 5 ἐποιήσαντο†; 23 ἐπιβουλεύσαι. 124, 9

1) praeter eximias illas St lectiones, quas p. 15—23 conguessimus, et paucas in Z pure servatas p. 26.

2) crucis siglum iis adiciam lectionibus, quae ab editoribus (s. Sinteri s. Herchero s. Fuhrio) nondum receptae sunt.

ἐχθαίρειν. 125, 10 προῆγεν. 126, 2 τριακοσίων δορυφόρων†, satellitum, qui alibi ῥαβδοῦχοι vocantur; 12 ἱερεῖς. 127, 2 τιθασεύων. 131, 20 ἐν ᾗ τις. 132, 4 ἱερέων. 133, 13 εἰρηνοφύλακες. 134, 1 πέρας ἔχειν†; 21 ὃν Ἡγερίας. 135, 14 ἐπεζωσμένοι; 17 ἐλιγμούς τινας. 136, 2 οὐ Οὐετούριον; 3 ἀλλὰ Οὐέτερεμ. 27 τῶν ἄλλων παραγγελμάτων; 32 πρὸς πολλοὺς†. 137, 5 τὴν γῆς ἐξημέρωσιν. 139, 29 ὑπερμαχητικόν. 141, 21 ἐπὶ Ρωμόλου; 31 καταφέρουσιν. 142, 7 τιθεμένοις; 13 τινὲς δὲ φασιν οὐ διὰ τὴν Ἀφροδίτην†; 16 ἀνοίγοντα καὶ ἀνακαλύπτοντα. 143, 10 πάνυ παλαιοῖς. 144, 9 πόρπαξιν; 12 οὐκ ἔστι† necessarium propter metrum. cf. Bergk. Lyr. III, 573; 32 συγκατασχηματίζονται†. cf. Mor. 442 D. 146, 28 ἐπεξερχόμενον; 30 ἐπὶ τοσαύταις. 147, 2 διαγενομένων; 13 μείζων ὁ κατόπιν καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν; 20 Ὀστίλιος.

Comp. 149, 1 ἀκρατῶν; 18 νῆ Δία πρὸς τὴν†. 150, 14 μηδέπω πολλῆς μηδὲ μεγάλης ἀνισότητος οὔσης τοῖς βίοις ἀλλ' ἔτι ὁμαλῶν†; 26 τεκνώσεις; 28 εἰς ταῦτό†. 151, 6 ἀπάθεια πρὸς γαμετὴν ἐκταράττοντα λύπαις καὶ ζηλοτυπίαις τοὺς πολλοὺς†; recte omisit X v. ζῆν dittographia videlicet intrusum, sed non assentior Reiskio et Cobeto v. λύπαις καὶ delentibus; num recte in X v. καὶ κατακαίοντα interciderit nescio, nec multum refert ad sententiam restituendam, quo in munere Sinteni nequaquam adstipulari me patior. Equidem collato capitis initio et Lyc. I, 96, 10 sq. talem fere desidero sententiam: ἢ ταῦτα μὲν ἀπάθεια πρὸς γαμετὴν μὴ ἐκταράττοντα λύπαις καὶ ζηλοτυπίαις τ. π. et distinguo inter λύπαι et ζηλοτυπία: v. λύπη enim interpretor aegritudinem eius qui, cum mulierem pereat nuptam, amorī satisfacere prohibetur, ζηλοτυπία est sollicitudo mariti, cuius coniunx alius amore flagrat aut ab alio amatur; qui uterque Lacedaemone per liberas Lycurgi leges esse non solebat. 151, 15 λοιδοροῦσιν; 20 συνερραμμένοι. 152, 5 εἰς θεοῦ; 24 ἀναφέρειν. 154, 14 ξένω τε; 18 πάντας προσαγαγόμενον καὶ συναρμόσαντα.

Sol. 156, 6 πεπᾶσθαι. 157, 2 παίζων ἔοικε; ib. τέρων†; (-ειν F^a L); 14 τῶν πότε σοφῶν†; 20 μόνου (B^{ab} quoque); 28 γενομένη. 158, 6 ἐκουσίως τῶν Κώων; 14 εἰς Μίλητον; 16 καὶ τέλος εἰς†; quod praeferendum censeo, quoniam

ita in concludenda periodo sermo commodius variatur; 17 τε-
 θρύληται; 25 ἀποκριναμένου; 26 Σόλωνος ὥς; 30 κατασχεῖν.
 160, 27 περὶ γάμου καὶ γενέσεως παίδων διαμαχομένους†; du-
 dum suspectum erat v. διαλεγόμενους fam. Y, praesertim addita
 voce ‘στερροτέρῃ τῇ φύσει’; quid est ‘durior natura colloqui’?
 Multo fortiozem vim prae se fert v. διαμάχεσθαι ‘decertare,
 semper pugnare’ scil. cum natura. Sed tum corrigendum esse
 στερρότερον τῇ φύσει docuit me Lipsius. 161, 8 πεπραχθαι†;
 nullo modo defenditur v. πεπαῦσθαι, id quod Sintenis agebat.
 Rectum vidit, ut saepius, Bryanus, qui πεφράχθαι reposuit,
 et ei coniecturae favet lectio fam. X. cf. Plut. Dem. 12. 163, 31
 αἱ Αἴαντος υἱοὶ† vix recte articulo caremus. 164, 15 Ὑψι-
 χίδας†; sanam nominis formam per ἱ scribi suspicor, quia in
 duas particulas dirimendum est, radicem υψ, suffixum ιχίδας.
 Conicias exstitisse olim nomen Ὑψυχος — ut erat Ὑψίων —
 quod suffixo ιδης amplificatum est in Ὑψυχίδης, cf. Fick,
 ‘griechische Personennamen’ p. 43. In forma Ὑψηχίδας dua-
 rum radicum vestigia inessent, quae conglutinari vix poterunt.
 165, 13 εἰς τὸ μέσον†; 24 οὕτω δὲ. 166, 22 εἰς τοσαῦτα
 μέρη. 167, 4 ἐπὶ τὴν ξένην; 10 καὶ τὴν γῆν. 168, 4 οὐκ
 ἔφευγον; 32 ἀσκός ὕστερον† cf. Egginkii ‘observ. in Sol. etc.’
 p. 37, quibus addas Plat. Euthyd. 285^d. 170, 12 δουλείην;
 etsi non integrum, tamen propius ad genuinam lectionem acce-
 dit quam v. δουλοσύνην, quod pro mero interpretamento ha-
 bendum est. 172, 19 ὁ μέτρων ἦν†; si scriberemus cum Y et
 editoribus οἷς μέτρον ἦν, v. μέτρον in duobus deinceps enun-
 tiatis arctissime cohaerentibus duplici sensu usurparetur, cum
 bis esset ‘modius’ (v. 15 et 17 cf. 169, 28), tertio loco ‘men-
 suram’ sive ‘censum’ significaret. Quam difficultatem ut evi-
 temus, revocamus v. ὁ μέτρων; 32 κυρίους ὄντας. 173, 1
 ἀξίωσιν; non studebat Solon ‘ἐξισοῦν’ plebis nobiliumque po-
 tentiam, sed tueri alteros ab alterum iniuriis. Neque in toto
 capite agitur de exaequatione civium, sed de augenda plebis
 auctoritate cf. 172, 29. 173, 9 ita ut v. ἀξίωσις optime lo-
 cum habeat. 12 βιασθέντος ἢ βλαβέντος; 26 οὖς; 29 φύλακα.
 174, 10 ὅτε ὁ θέσμος; 16 αἷς κρίνουσι. 175, 11 γένοιντο.
 176, 30 ἔχουσιν. 177, 7 τοὺς τὰ τοιαῦτα; 9 πένθη; 21 βέλ-

τιον; 29 ἄργον δὲ. 178, 24 ἔδωκε om.† 179, 9 ἀπέχει; 32 συκοφαντεῖν. 180, 23 τοῖς κύρβεσιν. 181, 2 ἔνην; 7 τὰς ἀπ' εἰκάδος†; 9 τῆς σελήνης ἑώρα; 23 τοῖς νόμοις αὐτοῦς; 29 ἱερέων. 183, 21 ἐνδεᾶ τῶν ἀναγκαίων. 184, 10 οὐ βασιλικῆς. 185, 5 ἦν ὁ ἀνὴρ; 20 πάλιν ἐστασίαζον. 186, 26 λέγειν τὰ τοιαῦτα. 187, 16 ὠρμημένους χαρίζεσθαι τῷ π. 188, 23 νόμους τῶν Σόλωνος†. 189, 1 ἐνεργοτέραν.

Publ. 190, 4 τοιούτῳ δὴ; 12 ὁ Οὐάλ.; 28 ἐλευθερίας. 191, 16 καταβάς; 18 Ταρκυνίοις; 26 προαγαγεῖν. 192, 15 συνεκβαλεῖν; 23 ἀδελφιδοῖ. 193, 21 εἶχεν. 194, 15 ἡμύνοντο. 195, 2 τὸ λοιπὸν ἔργον; 3 συλλαβόντες. 196, 17 ὥς δὲ καὶ ταῦτα. 197, 4 ἐνέβαλλον; 8 συνδεθέντα†; 9 τῶν ἐπιφερομένων; 12 τροφήν. 198, 31 Μαρτίων. 199, 29 προπομπῆς. 200, 11 μετριοτέραν; 16 μέγα ποιῶν. 201, 4 ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα τέσσαρας γ.; 8 ἀναλαβόντας; 16 προβάτου. 202, 3 πρὸς τὸν πόλεμον; 5 τοὺς φίλους; 30 προσήκει. 203, 7 Ταρκυνίοις οὐ τοῖς Ταρκυνίοις cf. 191, 18. 204, 3 ἀνήγαγον†; 9 συνηθροισμένων; 18 ῥίψατε τοίνυν ὅποι βούλεσθε. 206, 6 ἡρέθη μὲν ἀπὸν ὑπατος; 13 προσβολῆς ὀξείας τῷ Ἰανούκῳ γενομένης†; Ianiculi nomen hic non insiticiū esse vix quisquam negabit; nam quomodo tale interpolamentum huic loco adscisci potuerit explicari non potest nisi tibi persuadebis interpolatori Livium aut Dionysium in manibus fuisse. Narrationes Livii Dionysii Plutarchi non plane congruunt, sed hac una re conspirant Publicolam trans Tiberim castra munisse quae primo hostium impetui succubuissent; Liv. II, 10 init. Dion. V, 22. Quae munimenta in Ianiculum transferunt illi, cum Plut. oppidum fabulosum Sigliuriam conditum tradat. Sed ipsum oppidum proxime a Tiberi et Roma atque fere regione Ianiculi positum fuisse apparet e verbis: φεύγοντες ὀλίγου συνεπεσπάσαντο τοὺς πολεμίους εἰς τὴν πόλιν. V. τείχει facillime in locum nominis obfuscati succedere potuit depromptum ex v. 10 τευχίσας. 25 Ἐρμίνιος cf. Dionys. V, 23; 27 ἐπωνύμιον; 29 μηδὲν εἶναι; 32 εἰς τὸ Κόκλην†;¹⁾ totum enuntiatum graviore laborat vulnere, itaque acrius incidere non dubito. Primum

1) de nominis forma v. supra p. 17.

enim ut extrema verba legantur ἐκράτησεν καλεῖσθαι recte proposuit Sintenis. Sed v. βουλόμενοι οἱ πολλοὶ stare non possunt, nisi in genitivum flectuntur; insuper offendit accusativus Κόκλην (Κόκλιον); quae forma in omnibus libris tradita et v. εἰς τὸ, quae fam. X praebet, suspicionem mihi insinuant fuisse scriptum a Plutarcho τῆς γλώσσης ὀλισθανούσης εἰς [τὸ] Κόκλην, quo recepto sententia supplenda erit οὕτως ἐκράτησεν. Sic igitur sententia absoluta videtur: ὥς δ' ἔνιοι (s. ἕτεροι) λέγουσι διὰ σιμότητα Κύνλωπα βουλομένων καλεῖν αὐτὸν τῶν πολλῶν, τῆς γλώσσης ὀλισθανούσης εἰς [τὸ] Κόκλην, οὕτως ἐκράτησεν ὑπὸ πλήθους καλεῖσθαι. Nimis fortem medicum me vocabunt, sed non aliam salutis viam video. 207, 9 ἀνέστησαν†. 208, 2 τὸν Σκαιόλαν. 209, 11 ἐγκελευομένην; 21 ἀπέφυγε; 27 ἐξήτει τὴν καταρξαμένην†. 210, 8 δὲ μηδὲν ἀλλὰ ἐκλείπειν; 13 δὲ καὶ; 23 ἐν Παλατίῳ; 26 προσεπιλαμβάνοι; 29 ἐνδοθεν; 30 παρερχομένοις. 211, 19 ἑαυτὸν. 212, 3 παίδων; 9 πλέθρα πέντε; 13 οὐδενός; 17 καταστῆναι; 19 Ρωμαίους; 30 οἱ Σαβῖνοι; 32 νεώτατον†. Quaenam causa fingi potest cur nobiliores leviori armatura exstructi fuerint? Immo quo quis erat inferioris classis, eo minus armaturae comparandae impendebat. Vocem τὸ κουρότατον autem intellegendam esse leves non equites et huius sententiae conexu efficitur et loco Fab. 354, 6 sq. At minoribus natu leviora officia imponi nemini mirum erit. 213, 13 οὕτοι δὲ† scil. οἱ ἐνεδρεύοντες; 17 τότε Σαβίνους†; 25 πρῶτον om.† quid hoc additamentum sibi velit plane ignoro; 25 κωφοὺς καὶ τυφλοὺς†; hostium aures et oculi obserrati erant; 31 εὐθύς.

Comp. 214, 29 Μεσσάλαι. 215, 5 μακαριζομένης; οἷς πρὸς M.; 28 τῆς μὲν γὰρ. 216, 3 ταμιῶν; 18 λίην. 217, 20 καὶ προσποίημα; 22 περὶ τῶν μεγίστων; τε Ταρκυνίοις. 218, 1 τὸν δὲ Ποπλικόλαν ἧς; 11 δόντας.

Them. 219, 7 τοῦ Θεμιστοκλέους; 23 τῇ δὲ προαιρέσει; 25 γιγνόμενος. 220, 2 λέγειν πρὸς αὐτὸν; 5 ἡδονήν τινα; 9 ἐλευθερίοις; 23 πολιτικὴν; 30 ἅτε τῇ φύσει. 221, 8 τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν; 15 τοῦ πρωτεύειν; 24 καὶ τῶν τρόπων. 222, 11 ἤλειπεν καὶ; 13 Λαυρεωτικὴν; 19 οἱ νησιῶται; 31 φησὶν ὁ Πλάτων. 223, 8 πόλιν αὐθις ἀνέστησαν; 14 σύν-

τονον δ' αὐτὸν γεγ. χρηματιστήν οἱ μὲν τινές φρασι; 21 τὴν οἰκίαν; 27 πρὸς αὐτὸν. 224, 1 δοκῶν ἐξ οὐχ ὑπαρχόντων. καὶ παρ' ἀξίαν; 9 ὥς πον; 12 γένοιτο. 226, 11 αὐτῷ μά- λιστα; 26 μέγιστα. 227, 2 τῆς ἐν Ἀρτεμισίῳ; 14 Ἀσίας; 20 πυρίκανστον; 23 ἀπαγγελλόντων πυθόμενοι†; primo cap. IX enuntiato, quale in vulgata constituitur, Cobetus offensus v. πυθόμενοι expellendum censet; qui si lectionem fam. X ἀπαγγελλόντων novisset, illud v. opinor non tentasset.¹⁾ Rec- tissime enim se habet ἀπαγγελλόντων πυθόμενοι 'certiores facti a nuntiis cecidisse Leonidam'; 26 δι' ἀρετὴν καὶ; 27 ἥπερ; 30 ναυλόχια; 31 διὰ τῶν γραμμάτων. 228, 7 προσήμυναν; 25 ἀφανῆς δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις; coniunctio δὲ Blassii opinionem comprobare videtur, qui lacunam statuit ante v. ἀφα- νῆς; et mihi quidem vix dubium est, quin interciderit descriptio anguis illius. An Plutarchus etiam narravit Themistoclis dolo anguem defecisse? cf. σημεῖα δαιμόνια ἐπῆγεν. Herodo- tus VIII, 41 Themistoclis mentionem non facit, sed Plut. Philochorum secutus esse videtur.²⁾ 32 δεινὴν; ἀνακαλεῖν. 229, 17 Θεμιστοκλέους ποιεῖται; 21 ἀνευρίσκειν; 25 γενεὰς. 230, 6 ταῦτά τε δὴ. 231, 5 ἀπολείποντες; 12 ἐπὶ δεξιᾷς; 15 ὃ τε στόλος; 24 στενῶν; 27 τῷ μὲν γένει; 29 Ξέρξη. 232, 15 συνεπιλαμβάνεσθαι; 22 ὁρμῆσαι μετὰ τῆς ἀνάγκης; 29 τὰ κατὰ τὴν μάχην πραττόμενα. 233, 4 ἐκ δεξιῶν. 234, 13 ἐξέβαλον; διαφερόμενον; 18 ἐξαγόντων; 27 Φλυῆσιν. 235, 2 τῇ Θεμιστοκλέους; 5 τοῖς Ἑλλήσιν εἰς Σαλαμῖνα; 22 ἀπαλ- λαγήσεται. 236, 18 ὅλην τὴν ἡμέραν; 24 αἰρεθεὶς γὰρ; 25 ὑπὸ τῆς πόλεως; 30 τῶν δὲ νεκρῶν. 237, 11 ἀληθῆ λέγεις. 238, 21 Ποσειδῶνα; 24 ὅθεν καὶ. 240, 16 καίνων; 19 ἀργυ- ρίου δὲ; 31 εἰς αὐτὸν; 32 ὀρκιατόμη. 241, 12 οἱ δῆμιοι; 16 μόνον; 18 κολούοντες; 27 ἣν ὁ Ἀλκμαίωνος; 32 ἐθάρρησεν. 242, 1 γράμματα om. articulo; 6—7 παύσεσθαι — γενήσεσθαι; 20 ἀνάγειν, reducere. 243, 2 τότε τύχη; 22 ἀποτριψαμένου cf. 242, 4. 244, 1 Θάσον. cf. quae Fuhrius adnotavit ad locum; 32 χρυσοῦ. 245, 2 πέμπεται δ' οὖν; 22 συντεταγμένος vide Fuhrii commentarium; 31 τιμᾶν βασιλέα; ἄς εἰκόνα.

1) id quod nihilo secius agit Fuhrius.

2) cf. Albracht de Them. Plut. font. p. 29—30.

246, 1 *Θεάσασθαι βασιλέα*; 13 *οὐκ ἂν* cf. v. πρότερος v. 14; 24 *Πέρσαι κακά*; 25 *γεγεννημένης*; 31 *νῦν ἀπόχρησαι*. 247, 13 *Θῦσαί τε*; 18 *θύραις*; 29 *ἐδίδου*. 248, 8 *ὑπὸ τοῦ βασιλέως*; 9 *κατ' ἐκείνων*; 19 *τιάρας*; 26 *ἀνεκράθησαν*; 28 *αὐτὸν δὲ τὸν Θεμιστοκλέα φασιν*. 249, 8 *Πισίδας τινὰς*; 9 *κώμη*; secundum Appianum (Mithrid. 19) veri similis videtur vicum fuisse Leontocephalon; 28 *Δινδυμήνης*. 250, 2 *ἐπιστάτης ἦν*; *ἐλὼν τοὺς ὑφαιρουμένους καὶ παροχετεύοντας*; 22 *ἀναπλέουσαι*; 26 *εἰς Μαγνησίαν* om.; nimis glossatoris ineptias sapiunt haec verba; 30 *οὐδ' ἐφικτὸν*; 'ratus ne successuram quidem rem'; 31 *ἄλλους*. 251, 1 *πολεμικοῖς*; 18 *παῖς ὢν*. 252, 4 *περὶ μνημάτων*; 5 *τὸν μέγαν λ*.

Cam. 252, 30 *ἀποδείκνυσθαι*. 253, 15 *ἂφ' ἐαυτοῦ*. 254, 7 *τείχη μεγάλα*; adiectivum μακρὰ, quod absonum est, fortasse analogia notissimi illius propugnaculi natum; 12 *ἔξω στρατεύειν*; 26 *τὸ περὶ τὴν*. 255, 1 *ἀντέσχε*; 19 *ἐπιμιξίας τε*; 23 *καί τι καὶ πλέον*; 26 *οὐ ταῦτ' ἔφη μόνον*. 256, 3 *καί τινων ἀπὸ στρατοπέδου*; 9 *φερομένην ὁδοὺς*; 26 *τὰς ἄλλας ἀρχάς*. 257, 11 *ταχὺ δεχομένων* † = facile recipere; 12 *διὸ καὶ*. 258, 25 *μικρὰς*; *τοσοῦτον*; 26 *προελθεῖν*; 30 *δεικνύντες*; 32 *πολλὰ δὲ καὶ*. 259, 13 *λευκόπωλον*; 21 *ἴσα*; 31 *ἐνέβαλλε*. 260, 4 *καὶ μὴ*. 261, 14 *ἀπεκέρυττον*; 23 *ἀποδειῖξαι*. 262, 7 *παρὰ τὰ τεῖχη*; 7 *περιπατήσοντας*; 32 *διαδοῦναι*. 263, 4 *ἀνδρῶν δ' ὁμοῦ*; 7 *πατέρα καὶ θεόν*. 264, 1 *ἀνὴρ ἡμερος φύσει*; 10 *καὶ τοὺς συνάρξαντας* om.; 18 *ἐπὶ τῆς οἰκίας*. 265, 12 *Καιδίκιος*; 16 *μεταστραφῆναι*; 24 *ἐπὶ γῆς*. 266, 21 *εἰς αὐτούς*. 267, 4 *τότε πρὸς πόλιν*; 22 *καὶ λεηλατεῖτε*; 27 *ἔνεστι τὸ ζητεῖν*; 268, 2 *τοῖς βαρβάροις*; 18 *ἐπὶ τιμωρίᾳ τὸν ἄνδρα*; 22 *Φιτιαλεῖς* † et infra cf. Num. c. XII.; 23 *τὸ πεπραγμένον ἄγος* †; 25 *Νομᾶς*; 30 *περιύβρισαν οἱ πολλοὶ*. 269, 6 *ἀπολεισθαι*; 13 *δ' ἔχοντες πολλοὺς* †; 24 *κολακεύοντας*. 270, 7 *γένους ἄνδρες*; 16 *μὲν τοίνυν*; 22 *ἐν Μαραθῶνι*. 271, 2 *Δαμάστης καὶ Μάλακος ἱστορήκασιν* †. Obiter commemoro v. *Θαργηλιῶνος* v. 1., cuius patronus Sintenis exstitit, certissime delendum esse; nam si retinemus, sequitur ex structura verborum Ephorum Callisthenem Damastem narrasse, quomodo Poeni a Timoleonte victi sint. Sed Damastem Timoleonti

aetate antecedere nemo nescit; coniungamus igitur remoto v. *Θαργηλιῶνος* rerum scriptores cum sententia *περὶ ἣν δοκεῖ καὶ τὸ Ἰλίον ἄλῶναι*. Iam vero utri palmam demus Phylarcho an Malaco? Primo obtutu eo inclinatur sententia ut Malacum a Plutarcho laudari arbitremur, quippe qui, obscurissimus scriptor, librariis vix notus fuerit, cum Phylarchi nomen passim occurrat apud Plutarchum. Num Malacus omnino de Ilii expugnatione verba fecerit ignoramus, sed non absurdum est conicere cum in libro de *Σιφνίων ὥροις* (Müller F. H. G. IV, 442) Ephesii et Samii inducantur, Troiae quoque mentionem factam esse. Ceterum ne de Phylarcho quidem exploratum habemus neque veri simile est eum, qua erat neglegentia (cf. Plut. Them. c. 32) accurate rettulisse quo mense Troia interierit. 271, 25 *μάλιστα ἀποφράδων*; 28 *μὲν οὖν*. 272, 12 *τὰ δὲ τῆς Ἑστίας*†; 14 *τὸ πῦρ*†¹⁾; 17 *σύν τινι κινήσει*. 273, 12 *ἀποχώρησιν*; 21 *Ἀλβινίου*†.²⁾ 274, 28 *ἐφόρουν*†. 275, 12 *προσδιέφθειραν*; 25 *ἄνδρός*. 277, 2 *θρέψασα*; 6 *αὐτοὶ τὰ ὅπλα*; 7 *οὐδὲ*; 21 *ἐκούσιος*. 278, 12 *πεισομένων*. 279, 4 *ἐλλείπειν*; 13 *ἐμφυόμενοι*; 25 *ἔφοδον*. 280, 3 *ἔωσεν*; 6 *τῆς τόλμης*; 7 *ἐκφυγόντες*; 11 *συνήνεγκαν*. 281, 5 *χρυσίου καταβαλεῖν*; 12 *ἀποδυσάμενος*†; 15 *τοῦτο μὲν*, om. *καὶ*. 282, 5 *εἴ τι*; 9 *προῆλθον*; 31 *εἰσελάυνοντος αὐτοῦ*. 283, 2 *δακρύοντες ὑπὸ τῆς παρούσης ἡδονῆς*†; neminem lacrimas effudisse audivi, quia rebus secundis diffidebat (*ἀπιστία*) sed prae gaudio; vanum igitur inter polamentum existimo v. *ἀπιστία*. 5 *ἀνασωζόμενα καὶ κεκοσμημένα*†, quod vocabulum prorsus apte addi censeo; 16 *ὥς δὲ καὶ*; 22 *αὐθις ἀποστρεφόμενοι*. 284, 1 *οὐδενὸς ὑπερβαλόντος*; 5 *Νομᾶς*; 8 *θεμελιώσει τοῦ Καπιτωλίου*. 285, 5 *πρὸς τὸ ἔργον*; 22 *ὥς κἀκεῖνος*; 23 *ἐπειδὴ δὲ*. 286, 2 *Μάκιον*†; minime casui tribuo quod in X montis nomen *Μάκιον* scriptum est, quem Diodorus quidem *Μάρκιον* nominat. XIV, 117. Sed Liv. VI, 2 libri exhibent ‘mecium, metium, mestium’, quibus formis nisus Sigonius nomen Maecium — gentis quoque nomen — reposuit idemque Wesselingio adversante Diodoro reddidit. Quae coniectura nostris libris confirmatur, neque

1) cf. supra p. 19.

2) cf. pag. 19.

vereor Plutarcho formam *Μαίκιος* vindicare, quamquam infra 287, 31 omnium librorum consensu *Μάρκιον* legitur. Facillime profecto et apud Diodorum et apud Plutarchum nomen ignotissimum *Μαίκιος* abire potuit in *Μάρκιος*, et propterea in ea re libris fides nulla habenda. 8 *βουλομένους*. 287, 2 *Κυϊντιλίαις*; 20 *ἀπὸ τοῦ τόπου νώνας*. 290, 7 *διὰ om.†*; non enim ‘per totam noctem hostes’ aggrediebantur. cf. v. 8 *διὰ τοῦτο*; 29 *ὑπερεφαίνετο*. 291, 1 *ἀφεῖναι*; 8 *ἀναλαβεῖν†*. 292, 19 *Σατρίαν*; 30 *τοὺς δεομένους*. 293, 27 *τὴν μεγάλην*; 29 *τὸν ἕτερον πάντως*. 294, 7 *ἐν πολιτείαις*; 17 *εἴτε δείσας*; 18 *ἀνδρὶ*; 19 *μεγάλα*; *δήμον*; 21 *μὴ δυνάμενος μηδὲ βουλόμενος*. 295, 1 *στάσεως μόριον†*; 11 *τὸ δημοτικὸν*; 12 *τὸ πέμπτον Κάμιλλον*. 296, 27 *γυμνουμένους†*. 297, 10 *ἐν παρέργῳ*; 14 *ἀντιπατομένης*; 23 *δημόσιον*; 27 *εὗξατο*. 298, 2 *ἐν τῷ δήμῳ*; 4 *προέπεμπον*; 12 *Σέξιτις*.

Per. 299, 26 *καὶ τεχνικῶς*. 301, 24 *μουσικὴν διαπονηθῆναι*. 302, 7 *ἀντιλογίας*; 20 *ἐν μεμιγμένοις*. 303, 13 *δοξοκοπίαν* *δοξοκοπεῖν*. 305, 11 *πλήν*. 306, 1 *παρενέτεινε*. 11 *τῷ ἀνδρὶ τὴν δ.* 313, 6 *καινότης αἰεί τις*. 315, 4 *ἐπιπροσθούντα*. 316, 4 *ἀνεγκλίτω*. 23 *γενόμενος δυνάμει*. 323, 31 *ὥς αὐτήν*. 327, 26 *εἰσήνεγκαν*. 328, 2 *ἡμέρας*; 11 *ἐθαυμάσθη*. 329, 11 *κολούων*. 330, 5 *ἐμμεῖναι*. 26 *πάτριον*. 331, 12 *ἐνδειξιν ἰσχύος*; 24 *τῷ ἀγάλματι*. 332, 28 *καὶ προὔπεμψεν om.* 333, 7 *τὸ Κυλῶνιον ᾧ*; 9 *ἰστόρηκεν*; 24 *ἑξακισχιλίους†*; primam Archidami invasionem non plus sex milibus militum gravis armaturae susceptam esse probabile est conferentibus quantis copiis alias conflictatum sit: Cum Xerxes in Graeciam invaderet, cumque de summis rebus omnibus viribus decertandum esset, omnes Peloponnesi civitates non plus triginta quinque milia in Isthmum coëgerant, et totidem fere pugnaverunt ad Plataeas, cui pugnae quinque milia tantum hoplitarum Laconicorum intererant. cf. Herod. IX, 10. Plut. Arist. X. Quis igitur cogitabit initium belli Peloponnesiaci tam ingenti exercitu factum esse, cum id potius agerent hostes, ut Atticam vastarent et popularentur? Nec causam reperio cur tantae copiae infecta re nullo intercedente hoste domum redierint. 334, 8 *χοροὶ δ’ ἦδον*; 17 *περὶ τοῦ*; 29 *ἔγραφεν*. 335, 3 *δῆλον ἦν ὅτι*; 4 *δρῶν-*

τες κατὰ γῆν κακὰ; 28 ἐλάττω. **336**, 2 πρὸ τῶν ὄψεων, ante oculos; 23 παύσεσθαι; 27 διατεταραγμένῳ. **337**, 6 οὖς ἐποιεῖτο; 6—7 πεντάθλου — ἀκουσίως sicut legitur in edit. minore; 10 βαλόντα μᾶλλον; 30 ὥς δ' om. Fuhrium sequor; nimis magna copia protaseon existit retenta coniunctione, quae admodum contortum reddunt enuntiatum. **338**, 3 προελθεῖν; 5 ἡγήσατο; 21 τοσούτων; 22 λυθῆναι. **340**, 18 ἀνωμολογοῦντο.

Fab. Max. **340**, 32 ἐπὶ τὸν Φάβιον τὴν ἱστορίαν μετάγομεν ὃν Νυμφῶν μιᾷς λέγουσιν, οἱ δὲ γενέσθαι, [Φάβιον] ἄνδρα πολὺ καὶ δόκιμον παρασχόντα†; collato Publcolae initio praeplacet primum indicativum μετάγομεν recipere; deinde primum et alterum vulgatae enuntiatum relativo ὃν copulare; nam tale asyndeton: 'μετάγομεν. Νυμφῶν μιᾷς' a Plutarcho abiudicare non dubito. Tum una incisione opus est, scil. **341**, 2 nomen Φάβιον expungendum, quod glossema postquam in textum invectum est, effecit ut constructio ab Υ inverteretur. **341**, 6 διώρυχες; v. διορυγή fam. Υ per se falsum est; v. διορυγή autem non 'fossam' significat, sed fodientis operam. Illius notionis praeter hunc locum unum exemplum idque invalidissimum affert Lobeckius Phryn. p. 231. 15 μὲν προβάτιον†; 26 ἀπραγίαν. **342**, 25 αἷς πρόσθεν†; 27 βία συμβαλὼν τοῖς Γαλάταις μάχη. **345**, 14 γνωσθέν; προελθὼν; 15 εὔξατο; 31 εἰς τὸ θεῖον. **346**, 11 παράγων; 25 τῷ δὲ ἡ γνώμη πίστιν ἔχουσα. **349**, 29 προσδιέβαλε τὸν Φ. εἰς Ρώμην ἀναγγελθέντα†. **350**, 21 ἀποδιδόντων. **354**, 8 ἐπὶ τοῦ λόφου. **357**, 17 ἀνίστη. **359**, 4 αὐτᾷ; 18 ὑπεκκλίναντες. **363**, 11 ἀποβαλόντα. **364**, 30 τιθασεύοντες. **365**, 18 ἀπέλειπες.

Arist. II, **160**, 30 χωρίον Φαληροῖ; γενόμενον. **161**, 4 οἴκων τε μεγάλων καὶ διὰ γένους ὄγκον. **162**, 8 λαγχάνοντες; 19 μὲν οὖν; 21 ἐχομένῳ; παιδιᾷς; 30 ἰδέα τε. **163**, 7 εἰπεῖν; 15 θαρρεῖν; 27 καὶ αὐτὸν καὶ Θεμιστοκλέα. **165**, 17 ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ μαρτυροῦντας; 18 ἐπεστόμισε. **166**, 4 παρ' ἡμέραν; 18 ἀργύρου; 26 πολὺ χρυσίον. **167**, 6 Φαίνιππον; vide Benseleri onom.; 22 καὶ σεισμοὶ. **168**, 12 ἤχθετο τῇ ὀνομασίᾳ δόξαν ἐχούση†; toto hoc capite de uno Aristide sermo est, nimirum de cognomine 'Iusti' quod in odium incurrerat.

Et verba insequentia καὶ συνελθόντες ἐξοστρακίζουσι τὸν Ἀρ. indicant causam antea enarratam esse. Lepide causam illustrat rusticus ille: ἐνοχλοῦμαι πανταχοῦ τὸν Δίκαιον ἀκούων. 21 ἀγεννεῖς; 25 ἔμελλε φέρειν; 169, 12 αὐτὸν; 18 εὗξατο. 170, 31 νυνὶ δὲ. 171, 12 τοῖς ὅπλοις. 173, 30 διὰ τὸ μέγεθος. 174, 8 ἐν γᾶ; 31 ἀρχαῖος πάνυ. 175, 6 πυκνῶν καὶ συσκίων; 20 Ἀθηναίοις δὲ Τεγεᾶται. 176, 21 οἷς πρώτοις; 23 Ἀχαρνεὺς ὄχοντο; 24 θαρρῆσαι. 177, 13 προαγωνίσασθαι. 178, 3 ἔκειραν; 20 Μακεδόνων βασιλεὺς. 179, 20 αὐτοὺς ἔφρασκε; 26 ἀγωνίσασθαι. 180, 5 δοκῇ; 17 εὐνδρον; 27 ἀπολείπεσθαι; 30 τότε δῆ. 181, 12 ἐκλελοιπότες; 20 μὴ δοῦναι. 182, 23 ὁ μάντις ἔφραζε; τοῦ παραγγέλματος. 183, 24 πρῶτοι; 28 ἐν om. 184, 1 ἀπιέναι; 13 ἀπὸ τῶν; 30 ἐλευθέρᾳ. 185, 21 καὶ θαυμαστὸν; 28 ἀνωκοδόμησαν. 186, 12 κατανύσας; 14 ἀγάμενοι; 22 κατὰ πᾶσαν. 187, 27 ὁ Ἀριστείδης; 30 ταῖς νίκαις. 188, 4 τοῦ Θεμιστοκλέους; 9 λυσιτελεστέραν; 28 ὑδρευόμενον. 189, 3 συναγαγέσθαι; 6 τό τε ἀναγκαῖον; 14 τὰς ἰδίας πατρίδας; 20 τῷ μεγέθει. 190, 17 ὡς τὸν δῆμον εἰς. 191, 28 ἀποκρινάμενος. 192, 11 πᾶσαν ὁμοῦ; 32 τούτων δὲ. 194, 1 ἑαυτὸν μὲν; 4 γράψας ἔπεισε τὸν δῆμον τροφὴν διδόναι; 5—6 μέντοι φησὶν ὁ Δ. etc. sicut iam receptum.

Cat. 194, 30 γένους μὲν. 197, 6 ἡλικίας ἐληλακῶς; 31 δὲ τοῦ. 198, 20 ὀφείλεις; 29 διαίτης; 32 ἠὔξητο. 200, 5 ἀπεδέχοντο; 7 ἔγωγε; 15 χρόνου; 19 ἀφέτους ὦν. 201, 7 γενησόμενον; 8 παρὰ τὰς στρατείας; 14 ὅστις στρατηγῶν; 20 δεῖπνα δαπάναις. 202, 3 καὶ ἀγωνιστικὸς; 8 οἶδ' ὅτι; 10 λόγων Ῥωμαϊκῶν†; non mihi convenit cum Herchero v. ῥητορικῶν requiri, quod opponatur v. τῶν ἀπομνημονευομένων; tali oppositioni sufficit unicum v. λόγος. Ceterum obscurum est quid sit 'λόγος ῥητορικὸς'. Adde quod vix credibile est Plutarchum, qui tam absoluta eruditione fruebatur, facultatem examinandi genera Graecarum orationum a se reppulisse. Quam bene v. ῥωμαϊκῶν loco quadret ipse Hercher adnotavit; 19 πολυτελείας; 21 καθ' ἕκαστον. 203, 15 πολλοὺς; 29 ἔφη βασιλέων. 205, 32 παρὰ τῶν πολεμίων. 206, 1 ἥττωμένων; 6 καὶ γέμουςαι; 21 Πάκκιος; 32 Λακετανῶν. 208, 12 εἶη om.; τοῦτο δὲ; 24 ἐμφράξας. 209, 6 καὶ βαθεία; 7 διασπάσματα

πολλά; 18 ἐπακοῦσαι. 210, 4 οὗτοι. 211, 21 ἡτιμωκότι; 32 Σερουίου. 213, 14 ὁρᾶν; 28 ἀδελφόν. 214, 12 παραστῆναι; 26 ὁρισμὸν. 215, 8 τεθνηκότι; 17 πρὸς τοῖς χιλίοις; 20 ἀπαγορεύωσιν. 216, 7 ἀπῆγον; 11 πολὺ συνήχθη μῖσος; 15 παρώξυναν; 19 Πορκία Βασιλικὴ προσηγορεύθη; Herchero lectio Υ Πορκίαν — ἣν προσηγόρευσεν magis placuit, sed parum probabile basilicae nomen ab ipso Catone originem habere; cf. etiam Liv. 39, 44, quem laudat Sintenis; 25 ἐπὶ τὸ χεῖρον. 217, 5 περὶ τὸν βίον; 20 μὲν γὰρ†. 218, 2 κατεσκεύαζεν; 13 διανηχόμενον; 27 ἣν ἄμεμπτα. 219, 1 ἣ δι' ὑγρότητα; 5 ἀνεῦρε μόγισ. 221, 23 πρὸς τὴν σύγκλητον ἀνὴρ. 222, 7 δυνατὸς ἦν; 17 τοῖς τε πράγμασιν. 223, 6 ὥστε καὶ; 14 δέ πως; 21 συνήρמוκε; 32 θριαμβικῶν. 224, 1 ἄσμενος; 10 τὸν Ἀθηναίων. 225, 11 ἐντετυχηκῶς. 226, 28 τοῦτο αὖ; 30 καὶ νήφουσιν ὑπὸ συμφορῶν καὶ κεκολασμένην. 227, 6 ἐπεδείκνυτο†; 11 ταύτην μὲν οὖν.

Comp. 228, 8 Ἀτιλίων; 26 ὑπερβαλόμενος. 230, 8 συνταξάμενος; 9 συνδιέβαλεν. 231, 11 οὐχὶ πλοῦτος; 22 κολούων; 26 οἶον; 27 μηδὲ. 232, 10 ἐργασαμένω; 13 αἱ μὲν Κάτωνος. 233, 4 ἐν ἧ.

Cim. II, 470, 29 τῶν ἀπὸ τοῦ γένους. 471, 30 φιλανθρώποις. 477, 5 τὴν τῆς Ἑλλάδος. 478, 31 πόληος. 481, 29 ἐφ' ὃ. 485, 16 φθῆναι. 495, 12 ἡγεμῶν.

Luc. 501, 12 ἀνέθηκε. 512, 30 εὐπρεπεστέραν. 514, 13 ἐκέλευσεν; 16 μεταβαλόμενοι. 526, 20 ὥς ὀλιγάκις. 532, 21 καταφράκτοις κελεύσας. 537, 17 τὴν ἐπ'. 540, 31 διαδιδούς. 544, 31 μεταβαλόμενος.

Nic.¹⁾ III, 30, 31 γινομένην†.

Crass. III, 44, 19 συνειλοχότα. 49, 2 ποιμένων; 5 Φούριον. 51, 14 στρατιᾶς. 55, 18 ἧ. 56, 20 συμφέρει μετιέναι†. 58, 17 πύλην; App. praeter August. 60, 30 ὧν; contra Appianum quoque. 63, 15 γενόμενος†; N. App. 64, 27 ἀντιστάτας†; N. App. 66, 6 τούτῳ†; B^c quoque. 72, 15 οὐ γὰρ δὴ; App. 80, 29 Σελευκεῦσιν; App. pr. Aug. 82, 1 ταῦτα μὲν; App.

1) plurimarum Nic. et Crass. lectionum huc relatarum unus St mihi auctor est; cf. p. 14, adnot. 2 et p. 22.

Comp. 83, 23 *περὶ μὲν οὖν*†. 84, 32 *μὲν γὰρ ἐγὼ*†. 85, 19 *τὴν τῆς πατρίδος*†.

Ages. III, 142, 26 *Λαμπιδούς*; 27 *Μελησιππίδα*. 143, 6 *τοῦ ἄρχεσθαι*†. N.; 8 *φύσει βασιλικῷ καὶ ἡγεμονικῷ*†. 145, 2 *βλάστη*; 20 *ἐπὶ τῇ κληρονομίᾳ*; 26 *ἐν τοῖς περὶ*. 146, 4 *ἐπεμπε*; 23 *παύσασθαι*. 147, 26 *εὐθύς* om.†¹⁾ 148, 3 *τῶν μὲν αὐτῶν*; 5 *θῦσαί σε*; 11 *μιμήσεσθαι*; *ἀπάθειαν*†; 25 *ἐπὶ τὰς θύρας*. 149, 7 *Λυσάνδρου μᾶλλον*. 150, 24 *Ἑλληνίδας*. 151, 14 *δειλῶν ὀπλιτῶν*. 152, 8 *ἐπήγαγε*†; 11 *ὑπῆρξεν*. 153, 6 *Φαρναβάζω*; 7 *συνήθροισε*† cf. v. διῆγε; 15 *ταύτην ἐπεισε*; 21 *μεθιδρυόμενος*. 154, 7 *καταφιλήσοντος*†; 26 *συνήγαγεν*†; 31 *αὐτῷ κωδίων τε*. 156, 3 *Ἰδαίου*†, quod pridem proposuit Xylander coll. Xen. Hell. IV, 1, 39; 18 *ἄμιν*†; 23 *μεταστραφεῖς*. 157, 1 *φauλοτέραν καὶ εὐτελεστέραν*; 11 *τύραννος*; 31 *ἤδη τῆς Ἑλλάδος*. 158, 23 *δὴ τὸν Ἑρασιστράτου*. 159, 21 *περιστρατοπεδεύσαντα*. 160, 19 *ἐκλέξαντες*; 25 *μὲν οὖν*; 29 *νικῶσι*. 161, 10 *πιεξεῖσθαι*†. cf. Thes. 6, Alc. 2, Mor. 125 E; 30 *ἐτφρέψαντό γε*. 163, 4 *μητέρα γινωσκόντων*; 7 *Πρόανγαν*†; quantas praebeat difficultates nominis *Πρόλυτα* interpretatio inde demonstratur, quod Keilius mutari iussit in *Ἰππόλυτα*. Neque ad defendendum nomen recte comparatur nomen *Ἀμφίλυτος*, quo uno radicem *λυτος* cum praepositione coniunctum video. At *Πρόανγα* 'quae omnibus praelucet' explicatione non caret, et similibus nominibus satis firmatur velut *Τηλαύγης*, *Ἀύγη*, *Ἀύγῳ*; cf. Fick p. 158 et 124; 12 *καθεῖσαν*. 164, 13 *εἰς ταῦτα*†, scil. *τὰ ἐρωτικά*; quomodo Sintenis v. *ταὐτὸ* tueatur non intellego; 30 *ἡττημένοι δὲ ὕστερον*. 165, 21 *καὶ δὴ καὶ*; 31 *ἀπαγγέλλοντες*. 166, 17 *ποιούμενος*; 21 *στρατιᾷ*; 26 *παραγγελλομένης*; 30 *ἐπόρθουν*. 167, 11 *τοῖς βουλομένοις*; 13 *ἐμμένειν ἅπαντας*; 31 *εἰ μὴ καὶ δικαιότερος*. 168, 15 *βούλευμα*; 16 *ὕστερον*; 18 *ἡλευθέρωσαν*; 25 *στρατηγίαν*†. 169, 6 *Βοιωταρχῶν*; 19 *κατηγορίας*†, praefero quod in v. antecedente legitur *κατήγοροι*; 28 *ὥς εἰκὸς αὐτῷ κινδυνεύοντι*†. 170, 6 *ἐπαυσεν*; 11 *προσιέναι*. 171, 3 *τὸν Κλεόμβροτον*, om. *υἶόν*; 8 *τότε*†; 9 *καλὰ τὰ διδασκάλια*. 172, 17 *Τεγύρας*; 26 *κοινὸν*

1) v. *εὐθύς* in v. 25 ante v. *ἔχοντα* restituendum esse per se intellegitur.

ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ὁμοῦ καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα; 29 ἂν om. 173, 1 νομίζει; 3 δίκαιον αὐτονομεῖσθαι, om. εἶναι. 174, 27 τὰ σώματα καὶ τὰ πρόσωπα†. 175, 27 δεομένη. 176, 15 τούτῳ παντὶ; 28 τῶν τε πρεσβυτέρων. 178, 18 συντεταγμένων†; scil. περιοίκων et εἰλώτων. 179, 14 προσαγαγόντες; 27 ἀγωνισαμένους; πυνθανομένους; 32 πρῶτός τε†. 180, 14 ἀλλὰ om. post ἐλάσσονα; 23 ὁ Ἐπ. 181, 16 καινὸν φανῆναι καὶ ἀγαστὸν†. 182, 9 τὸν θάνατον†; 21 τοσαύτην; 25 Ταχῶ† et infra semper Ταχὺς†, quod nomen oxytonon Diodoro, Aeliano, Athenaeo; 26 στρατηγόν. 183, 3 ὦραν καὶ τὴν om.; καλοῦ καιρὸν οἴκεῖον εἶναι; 9 ἀθροίσας†; 29 στεφανωτρίδι; 30 λ. καὶ καθαριότητα.¹⁾ 184, 19 καθ' ἑαυτὸν† cf. Sint. ad Lys. 23, 54; 21 ἔχοι μοι. 185, 11 ἀναγορευθεῖς; 12 θαρρύνοντος†; 18 ὑπονοοῦσι. 186, 2 αὖ om.†; 13 καὶ κελεύσας; 17 ἡμῖν; 23 στρατιὰν. 187, 18 θνήσκει; 27 ἀπήγαγον†.

Pomp. 188, 6 πρὸς δὲ Πομπηϊόν†; cf. initia vitarum Camilli, Catonis, Themistoclis²⁾ al. 189, 3 ἔφευγεν; 13 πειρῶντα παρέχειν†. 190, 25 προήει. 192, 2 ὀλίγαις δ' οὖν†; 6 οὐκ ὄντος; 12 καὶ om.†; 18 ὁ Σύλλας†; 27 ἀπολείποντας. 193, 7 αὐτὸς ἑαυτῷ δούς; 29 τὸν πρῶτον αὐτῶν, et N. 194, 6 μετεβάλλοντο; 22 ἀπὸ τοῦ ἵππου†. 195, 8 θαρράλεον†; 17 πλήθει δὲ. 196, 2 τοῖς Πομπηϊοῦ τρόποις; 7 φρονεῖν. 197, 16 συνεξέπεμπε. 198, 6 καὶ μηχανὰς† om. cf. Graux de Matrit. p. 43. 199, 9 δὴ; 18 ἐγκαταστήσας; 27 στρατιὰν. 200, 9 οὕτως ἐπαύσαντο; 29 εἰκότως ἀγασθεῖν†, om. ἂν; 30 ἐπικλήσεσι. 201, 8 μόνον; 19 ἐκέλευσε. 202, 2 ἀλλὰ μᾶλλον ἀφήσειν; 18 εὐνοία τῇ πρὸς ἑαυτὸν; 26 κατεσκεύακας†, v. παρασκευαζ. in v. 24 exstat. 203, 4 προήει†; 10 ἣν μὲν ἀξιώματι†; 17 κεκινηκότα. 204, 3 ὁμοίως; 12 ὥσπερ ἐπ' ἔσχατον†; πολέμων; 20 νομίμων. 205, 29 ἐπελθεῖν.

Hanc igitur tam ingentem nubem praestantium lectionum ex fam. X libris enucleare licuit, et quicumque maiorem Sintenis

1) cf. supra p. 23.

2) num recte Fuhrius initium Them. mutilatum dicat admodum anceps iudicium est; nam ab ortu, gente, parentibus virorum vitas incohare maxime adamavit Plutarchus, e. g. Sol. Publ. Fab. Alc. Cat. Crass.

editionem, foedissimis mendis refertam, perlustraverit, statim intelleget quam non ope fam. X carere possimus.

Sed non sat est praecipuis lectionibus congestis laudes librarii X cecinisse, melius quid de fide eius et auctoritate iudicandum sit cognoscimus indagatis vitiis, quae admisit; cui officio nunc satisfacere in animo est. Et gaudeo quod hac quaestione instituta quam optimum fere semper iudicium de librarii ratione ferre licet; perpauca inveniuntur, quae de auctoritate eius detrahant. Etenim cogitatione mihi fingo scribam, qui graecae linguae non plane rudis esset, sed plerumque eorum, quae pingebat, formas tantum intellegeret, cum sententiam non assequeretur, et paulo longius prospicere prohibitus esset acie mentis nimis minuta. Ex iis autem quae peccavit plurimam partem errori oculorum vel calami lapsui tribui oportere facile tibi persuadebis; sic menda quoque nonnulla explicantur, quae nescio an scrupulos moveant primo aspectu, ut I, 153, 23 χρόνον [όν]τα; 211, 19 [τοῖς πολλοῖς καὶ] πολεμοποιοῖς; 273, 8 κατὰ [ΤΗΣ] ΓΗΣ; 334, 26 τὴν [ΟΛΗΝ] ΠΟΛΙΝ al. E magna copia eius generis vitiorum singula depromere placet quae iterum iterumque medicum requirunt, primum quod nescio qua de causa paene constanter αἰεὶ scribitur, deinde quod indicativum εἶπεν sescenties in εἶπεῖν depravavit librarius, ni fallor archetypi compendio perturbatus, e. g. I, 108, 28; 114, 31; 168, 15; 173, 18; 191, 16; 241, 6; 246, 22. Quid si praeterea manifestum est librarium saepissime nulla ratione conexus sententiarum habita, formas vocabulorum sibi vicinorum exaequare studuisse, maxime solo concentu adductum velut I, 205, 10 ἰδιωτικῶν πλούτων pro πλοῦτον, 214, 13 ἀποκομίζεσθαι pro — ουσιν (φείδεσθαι v. 12), 231, 24 ἀπὸ τῶν τόπων καὶ τῶν στενῶν pro τοῦ τόπου, 254, 22 πολλὴν τὴν χώραν pro πολλὰ, 342, 2 ἐν γνωμολογίαις . . . ἐχούσαις pro ἔχων, 251, 14 τῆς Αυσάνδρου τῆς Ἀλωπ. pro τοῦ Ἀλ. et multis aliis locis? Hic eos quoque locos comprehendo, quibus verba falso extrusit repositis aliis quae, modo depicta, animo adhuc infixae erant ut I, 111, 9 v. ἦθος pro ἵχνος rescriptum est, quod in v. 6 legabatur, non secus ac 181, 21 [προσ]ποιησάμενος ex προσποίημα, 226, 21 παρόντας pro πολίτας, (v. 20 παρόντι) 255, 22

πολεμίων pro πολιτῶν (v. 20 πολέμιους), II, 231, 6 φιλόφρονι pro φιλοπόνῳ (σώφρονι), III, 180, 11 συνοικιζομένων pro συμπορευομένων (v. 9 οἰκίζομένης), 197, 32 Σικελίαν pro Ἰταλίαν (v. 28). Quin etiam eo progressus est negligentiae, ut constructionem verborum se excipientium male intellectam ex ingenio, at inconsulto opinor, immutaret, ut I, 139, 32 φίλτρον ἐνεμίξατο pro ἐμμίξας, 148, 20 καθάπερ ἁρμονίαν λύρας . . . ἐπέτεινε τὴν Σπάρτην, pro ἁρμονικοὶ; 155, 12 διαγορεύοντα δούλῳ pro δοῦλον; 211, 5 οὐδεμία γένεσιν ἔσχεν pro γένεσις; 246, 26 παρέσχε τὰ οἰκεῖα pro οἶκοι al. Quibus locis si crimine inertiae atque non calami solum, minime absolvere possumus scribam, at discimus quam tenue eius ingenium et quam angusta graecae linguae scientia fuerit.

Sed alia restat species mendorum, quam non praetermittere licet si modo recte iudicare volumus, quaeque nescio an fidem librarii imminuere valeat: non dico voculas καὶ, δὲ, ἢ similes hic illic sine causa textum onerare (e. g. I, 117, 12; 119, 6; 176, 1; 224, 6 al.; 151, 5 ἢ [εἰς] ταῦτα; 195, 4 [ἀν]έξαινον); in eo quoque coniveo quod corruptelae nonnunquam homini graviores videri possunt, quam quas ab errore profectas putet, velut I, 156, 6 δὲ πειρῶ pro δ' ἱμείρω; 178, 32 ὀνομάσαι pro ὠνομάσθαι; 198, 10 στρατιῶται pro στρατοὶ; 212, 20 κατευνάσαντο pro κατηνλίσαντο; 226, 7 ἀρχὴν pro ἀλκὴν; 253, 18 στρατηγοῦ pro στρατοῦ; 257, 3 τιμῶσι pro δρωσι; 283, 30 γένηται pro λέγεται; 292, 8 ἀναδραμῶν pro ἀναθορῶν; 337, 11 γενέσθαι pro ἡγεῖσθαι; 355, 21 χαλάζης pro ζάλης. II, 161, 32 πΛCυTOY pro ΛΟΓΟΥ; 166, 3 χάριν ἔχων pro χαίρειν ἔων; 166, 28 χρυσΟΝΕΙΛΑΤΟΝ pro χρυσΟΝΑΝΕΙΛΕΤΟΤΟΝ; 176, 18 ἀγνοοῦντας pro ἀγνοούμενον; 178, 9 προὔφερον pro προὔφαινον; 208, 27 καθῆκε pro καθῆστο; 229, 24 κατὰ τὸ τελειότερον ἦν pro κτᾶται τελειότεραν. III, 37, 10 ἔφερον pro ἐνηνοχότες (v. 8 ἔλεγον); 168, 29 θεραπεΐαις pro Θεσπιαῖς; 203, 9 ὑγιεινὸν pro ὑγιαῖνον; nam etsi graeca verba restituta videmus, tamen ad unum omnia sententiae prorsus obstant, ita ut ne uno quidem loco ambigui simus de genuina lectione: haec dico vitia ad quorum originem enodandam omnibus fere auxiliis privati sumus: I, 139, 31 ἀνειμένον [πλήρες] ἐκκέκοπ-

ται; 189, 25 Φανίας ὁ Λέσβιος; 233, 27 εἰδὼς pro συνιδῶν; 240, 9 ὃς ἦλθε λεκτὸς. II, 187, 1—2 καὶ καθ' ἑκάστον ἐν-
αυτὸν ἔτι καὶ νῦν δρῶσι pro καθ' ἑκ. ἐν. καὶ τοῦτο μέχρι νῦν
δρῶσι; 204, 9 [μήτε χειρὰς]; 210, 16 ἀπόρους [ὄντας]; 231, 32
καὶ ὕδατι pro καὶ δι' αὐτοῦ. III, 146, 24 ἀρμονίας [ἢ προ-
νοίας ἢ ποιότητος]; 149, 26 καὶ λέγειν [ἐπειράτο]; 154, 23 εἰ
πάλιν [παραγενομένου καὶ] μεταβαλομένου; 155, 14 ἀξιώσης
[εἶναι] Ἑλλήνων φίλος καὶ σύμμαχος; 156, 24 φιλεῖν pro φρο-
νεῖν; 182, 28 πόλιν pro οἰκουμένην; 199, 13 Ἰεμψάλ pro Ἰάμψα;
30, 12 Γέλων pro Λέων.¹⁾

Sedecim horum mendorum quattuor explanare conabor
etsi infirmis argumentis; primum enim I, 139, 31 v. molestis-
simum πλήρες ductu haud dissimile est v. πάρεστι quod in
v. antecedente legitur (ΠΛ·ΡΕC-ΠΑΡΕCτι); deinde vix vereor
ne temere me geram arbitratus I, 189, 25 v. ὁ Λέσβιος²⁾, III,
146, 24 v. ἢ προνοίας ἢ ποιότητος, 154, 23 v. παραγενομένου
καὶ glossatori deberi et falso in textum irrepsisse. Cetera
autem explicare plane abstineo; et negari nullo pacto potest
his locis vestigia interpolationis deprehendi, sed
interpolationis neque admodum urbanae neque argutae. Et
teneamus in tot vitarum paribus, quarum condicionem explo-
ravi, duodecim tantum locis, aut si hunc numerum augere
placet tribus illis³⁾, quorum depravationem librario X addi-
ximus, ut St opprobrio novandi liberaretur, quindecim fere locis,

1) ne quis quod alium locum consilio interpolatum, ut videtur, prae-
terviderim mihi exprobet II, 161, 23 εἰς τὴν ἀρχὴν pro εἰς τὴν τελευτὴν,
quid de hoc sentiam propono: initium belli Pelop. laudari veri similis,
quia profecto non opus erat ad finem procurrare, siquidem Ar. 30 fere
annis ante initium decesserat. Verbis τῆς μετ' Εὐκλείδην γραμμ. non
solum aetatem post 403 significari per se patet, (cf. etiam Brinck, diss.
Hal. VII, 105 et 126) et ionicam scripturam iam ante bell. Pel. vel in
publicis decretis adhibitam esse docet Kirchhoff *griech. Alph.* p. 92—93.
Qua de causa non minore probabilitate v. ἀρχὴν quam τελευτὴν defen-
ditur, ex Plutarchi sententia etiam maiore. Ceterum facile errori impli-
cari potuit Plut. in ea re, quam ipse explorare non audebat. cf. v. 30
et 31.

2) ὁ Λέσβιος vocatur Φανίας I, 167, 17; 226, 23; 233, 16.

3) cf. supra pag. 14.

iusto gravius inquinatis, fidem librarii X suspectam videri et interpolationes pro certo effici.¹⁾

Iam satis diu in fam. X indole adumbranda versatus converto me in adversariam partem et simili ratione, sed multo concisius, perpendebo quanti fam. Y pretium aestimandum sit. Neque enim multum interest condicionem huius familiae accurate cognovisse, siquidem et arctioribus disputandi cohibeor cancellis, nec praesidia satis firma praebet editio Sintenisiana. Ac dolet quod principalis propaginis, libri Sangermanensis, in minutis tantum partibus rationem habere licet mihi Seitenstettensis potissimum naturam indaganti, quippe qui libri in una tota vita et duarum fragmentis exhibendis congruant. Codex Sg usque ad tempora editionis Sintenisianae omnium librorum nobilissimus et praestantissimus existimabatur, ex quo uno magnus numerus lectionum egregiarum depromptus est; et in universum, quamvis a mendis non liber sit, fide nostra non indignum se praestat. At in iis partibus quae St et Sg communes sunt, huius tyrannis exstincta est, ut primum fam. X situ emersit; nam quae antea unius Sg erant propria, tum et fam. X facta sunt, nempe omnes fere lectiones praestantes Sg in X quoque servatae²⁾, cum principatus codicis Sg quinque

1) infeliciter accidit quod Sauppius Aristidis et Catonis lectiones prius degustabat quam ceterarum vitarum, cum stirpem X insectaretur (l. l. p. 1002 sq.); nam in his vitis fortuito plures lectiones foedius corruptae inveniuntur quam in ceteris. Sed tamen severius munere censorio functus est cum dicit: 'wer so keck ändert und nicht ohne Kenntniss und Geschick verfährt' etc.; anquiramus quaeso, quibusnam locis tanta audacia et intellegentia et ars librarii emicet: tales interpolationes quales 204, 9 μήτε χειρας et 210, 16 ἀπόρους ὄντας insulsi et puerilis potius sunt magistelli quam intellegentis et audacis; nec aliter iudico de ineptissima mutatione 231, 32 ὕδατι; lectionem 229, 24 κατὰ τὸ τελειότερον ἢν S. ipse dicit 'sinnlos'; de verborum διαπρεπῶς γὰρ ἀριστ. τ. κηρύττουσιν 228, 32 authenticia ipse cum S. contenderim, cum tam fusam dictionem non alienam iudicem a Plut.; 220, 10 vero corruptelam St litterarum similitudine ortam esse supra delineavi. Denique quod X hic illic verba omisit aut transposuit, inde auxilium arcessere non licebat viro doctissimo.

2) his 52 locis: I, 132, 20; 136, 16; 141, 16; 142, 29; 146, 21; 30; 147, 10; 148, 23; 150, 12; 20; 151, 7; 31; 153, 9; 154, 2. III, 143, 21; 23 144, 5; 145, 8; 149, 28; 150, 5; 16; 151, 2; 10; 152, 14; 154, 19; 155, 15;

tantum locis iisque levissimis defendatur hisce: I, 150, 22 πα-
ρεσχε ΤΟΝΔΕ contra omnium παρεσχε ΤΟΗΔΕ; III, 150, 29
νενικηκότας (— ες cet.); 165, 24 Κορινθίων (— αν cet.); 170, 11
ἐξέλειπε (— λιπε cet.)? 185, 12 ἀνθρώπων (hoc vocabulum,
quod nequaquam desideratur, ceteri omiserunt).

Sed non probis solum lectionibus, quin etiam mendosis
quibusdam, sed iis quoque vilibus, Sg a X firmatur, scilicet
[III, 143, 27 μήτε πλαστῶν μήτε μιμητῶν] quam quidem uncis
includere malo, quod mihi non satis constat, num recte huc
referatur; 146, 26 ἐμβαλὼν (s. ἐμβάλλων) pro ἐμβαλεῖν; 158, 4
τὰ αὐτὰ pro ταῦτα; 160, 4 Καρθακίῳ pro Ναρθακίῳ; 199, 12
Ἰάροφθαν pro Ἰάρφραν; 191, 24 ΑΠΕΛΑΤΑΙ pro ΑΙΓΕΛΑΤΑΙ
quo loco Sintenis miro errore captus e scriptura Sg v. πελάται
elicere studet, coll. Moral. 272 D. Nam quo consilio ἄδοξοι
πελάται καὶ βοτῆρες coniungantur, et cuius πελάται dicantur
non attendisse videtur. At illo Moraliū loco diserto verbo
τοῦ Ταλασίον πελάται inducuntur, et nostro loco optime
comprehenduntur αἰγελάται καὶ βοτῆρες i. e. 'humilis turba'.

Codicis Sg familiarissimus, etsi bonitate non aequalis,
est Parisinus A, qui nobis plerumque, meliore fonte deficiente,
primus imaginem archetypi Y repraesentabit, praesertim cum
ceterorum librorum apparatus nimis decurtatus edatur in edi-
tione Sintenisiana. Codex A nusquam solus praeter Sg ex-
cellit, neque ullo loco solus propius ad fam. X accedit quam
Sg excepto uno III, 148, 9 διετάραξεν St F^a F A, δὲ ἐτάραξεν
Y perperam, qui nihil valet. Persaepe autem conspirant Sg
AC contra inferiores fam. Y testes, ac plerumque quidem ita,
ut simul cum X vere Plutarchea tueantur, quae ceteri inqui-
narunt; cuius rei exempla proferre supersedeo. Semel Sg AC
ex omnibus eminent, I, 148, 13 ἕτεροι κύριον, ubi ceteri leni
corruptela ἕτερον κύριον perhibent, cum contra menda com-
pluries admiserint soli tres libri, eaque menda haud ita sim-
plicia, quorum pauca adnotabo: I, 130, 25 Κανουλίαν (bis);
134, 2 πρὸ (pro ὑπὲρ); 146, 26 ἀξίων (pro ἀναξίων); III,

156, 31; 159, 5; 163, 7; 16; 167, 2; 171, 22; 176, 10; 21; 177, 5; 179, 28;
182, 30; 183, 9; 184, 19; 24; 30; 185, 7; 30; 32; 191, 3; 192, 7; 193, 2 et
5; 29; 196, 1; 197, 4; 201, 5; 31; 204, 9.

157, 15 *πόνου* (pro *φόνου*); 169, 13 *τῷ Πελοπίδᾳ* (pro *Πειραιεῖ* cf. v. 6); 181, 20 *χρησάμενος* (non C, pro *χρισάμενος*), et imprimis I, 127, 30, de quo pauca verba facere liceat: vulgatam lectionem *ἀόρατον δὲ καὶ ἀκήρατον καὶ νοητὸν ὑπελάμβανεν εἶναι τὸ πρῶτον* converterunt Sg AC in *ἀόρατον δὲ καὶ ἄκτιστον νοητὸν*, qua in lectione primum offendit notio v. *ἄκτιστον*, quod absonum est, quoniam cetera adiectiva ad sensuum officia pertinent; deinde vero mirum quod v. *ἄκτιστος* Graecorum scriptoribus plane ignotum erat, neque usquam invenitur nisi in ecclesiasticorum operibus infimae aetatis, velut apud Greg. Naz. III, 411 A: *ἡ φύσις ἐστὶν ἄμετρον ἄκτιστον ἄχρονον*; Athan. I, 473 C: *ἐκέλευσεν ἡμᾶς βαπτίζεσθαι οὐκ εἰς ὄνομα ἁκτίστου καὶ κτίσματος*; Didym. de trinit. 785 B: *ὥς φύσει θεὸς ἄκτιστος ὢν καὶ ἀναρχος*. Basil. IV, 249 C: *μόνος* (scil. *θεός ἐστιν*) *ὅταν εἴπω τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ τὴν ἁγίαν καὶ ἄκτιστον δηλῶ*; et profecto principiis et doctrinae ecclesiae christianae optime convenit vocabulum, quod a Pythagoreorum disciplina abhorret. Tenemus igitur interpolationem monachi docti, qui consuetus talia verba congregata legere qualia *‘θεὸς οὐκ αἰσθητὸς, ἀόρατος, ἄκτιστος, ἀτέλευτος etc.’* v. *ἄκτιστον* inspergere non veritus sit expulso v. *ἀκήρατον* rarius usurpato. Et fortasse hic locus commonstrat viam ad eruendum fontem interpolatae textus recensiois.

Iam ex hoc librorum Sg A (C) consensu colligimus communem fontem intercedere inter hos libros et archetypum Y; nisi forte probabilius statuitur his ipsis libris, qui ceterum principes familiae sunt, integriorem memoriam Y constare, cum deteriores libri alio exemplari infecti sint. Sed hoc in praesens mittamus quia nondum indolem libri A cognoscere studuimus in iis partibus quibus Sg deficit, cui negotio iam incumbamus. Atque A quidem, ut supra una cum Sg, ita reliquis in vitis saepissime solus in bonis lectionibus retinendis cum Y conspirat, ubi ceteri vitiis succubuerunt. Solum autem praeferendum, evitatis mendis et X et ceteris Y libris communibus, per raro deprehendi, iisque locis qui nullius fere numeri sunt, velut I, 155, 28 *αἰεὶ* pro *ἀεὶ*; 183, 17 *οἶδεν* pro *εἶδεν*; 197, 16 *αὐτὸ* (et C) pro *αὐτῷ*; 330, 1 *γε* (cum C) pro *τε*; II, 231, 19 *γε*

(cum C) pro τε.¹⁾ At saepius A eadem via ad pravitatem descendit, ac X, cum libri Y inferioris ordinis Plutarcheum exhibeant, ut 109, 15 ἐγένετο δὲ καὶ ἡ κρίσις legitur in X AC, falso intermissa particula καὶ; 178, 12 λέγω δὲ pro δὴ; 212, 8 ἐκάστῳ ἀπένειμεν inverso ordine; 230, 32 ἡμῖν pro ὑμῖν; 301, 4 τῇ κεφαλῇ pro τὴν κεφαλὴν; 334, 11 Κλεωνίδη pro Κλέων ἥδη; 356, 6 ἄρξασθαι pro ἄρασθαι; 364, 13 τῶν στρατοπέδων pro τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ; III, 32, 23 ἀπολιπεῖν om. A X. Quae menda — praeter ea quae fortuito et X et A traxisse veri simile est — cum in nobilissimis utriusque familiae propaginibus legantur nescio an ad archetypum revocanda sint, ita ut suspicemur ea in deterioribus libris aut divinando correcta esse, id quod pro natura et levitate haud ita improbabile videtur, aut auxiliis extrinsecus paratis.²⁾

Post Sg et A unus liber dignus est qui eximatur, cum non semel e vulgari grege emineat, Baroccianus III B^c, sed ceterum ita comparatus ut a coniecturis non liberum se servaverit. Reliqua vero prosapia fam. Y non solum magis magisque corrupta et depravata est, sed etiam temerarii emendatoris et interpolatoris manum plus minusve experta esse cognoscitur; cuius ope facile nos carere manifestum est.

Iam vero omissis singulis totius fam. Y condicionem examinaturi nil interest computare quotiens X virtuti archetypi Y cedat; de nullo enim horum locorum controversiam esse duco. Sed alia est quaestio num vitiorum quae Y admisit rationem habere iuvet, quibus exploratis plurimum fructum nos percepturos spero ad diiudicandum familiarum X et Y certamen.

Et quoniam supra praestantes fam. X lectiones conguessimus, uno conspectu totam mendorum nubem perlustrare licet. Non autem versabor in levioribus recensendis vitiis, qualia nemo effugere potest librarius, neque castigabo quod saepe voculas praetermisit, quod ordinem verborum saepe immutavit scriba

1) quotiens perperam unius A memoriam urserit Sintenis ostendere non vacat.

2) sed cf. etiam infra p. 59 inf.

Y. Gravius est quod sescenties praepositiones depravavit, praecipue in verbis compositis, et quod saepissime tempora verbi deflexisse arguitur, quae mutationes per se non nimium de fide librariorum detrahunt, cum in unum quemque cadant; sed in Y tam continenter offendunt, ut appareat scribam non mera inertia et incuria in ea menda delapsum esse. Cui rei convenit, quod eo studio, quod in librario X perspeximus, nimirum assimilandi terminationes vocabulorum finitimorum neglecta sententia, librarium Y raro pellectum videmus. Sed permultis locis mendosa Y scriptura tam longe a recta via aberravit, ut causis e ratione palaeographica petitis nil proficiamus ad explicandam mendorum originem. Cui numero pauca subtrahuntur glossemata, quae in textum irruerunt: I, 104, 19 *πεῖραν λαβέ*; 21 *κρείττονες*; 170, 12 *δουλοσύνην*; 190, 28 *δημοκρατίας* pro *ἐλευθ.* 222, 19 *Αἰγινῆται* pro *νησιῶται*; 247, 29 *ἐκέλευσεν* pro *ἐδίδου*; 250, 26 [*εἰς Μαγνησίαν*]; III, 198, 6 [*καὶ μηχανὰς*]. Ad alia menda explicanda causam repetimus ex finitimis versibus ut I, 120, 13 *πρεσβεύοντας* pro *πρωτεύοντας* (v. 12); 200, 11 *μετεωροτέραν* pro *μετριοτέραν* (199, 28); 231, 29 *Πέρσην* pro *Ξέρξην* (v. 27); 241, 18 *καθαιροῦντες* pro *κολοῦντες* (v. 13); 251, 1 *ἐλληνικοῖς* pro *πολεμικοῖς* (250, 31); II, 214, 12 *εἰσαχθῆναι* pro *παραστῆναι* (v. 11); III, 158, 23 *Δημοστράτου* pro *Ἐρασιστρ.* (v. 24 *δημοσίᾳ*); 153, 7 *συνῆγε* pro *συνήθροισε* (cf. *διῆγε*); 183, 3 v. *ᾧραν καὶ τὴν* intrusa e versu insequente.

Sed quid refert paucas eluere maculas cum totum corpus naevis satis superque sit inspersum? Ad huc enim ii restant loci, quibus falsa verba a librario inventa et pro traditis reposita esse, si minus consilio at temere, nemo infitias ibit; et animadvertas haec insiticia verba plerumque neque usitata esse, quam ea quae expulerunt, et significatione haud valde ab iis dissonare, ita ut accuratiore demum investigatione pravitatem effecerimus. Sunt autem loci quos hic peto cum alii tum hinc: I, 107, 26 *ἄδολεσχίαν* Y pro *ἄσχολίαν*; 120, 17 *Πομπωνίου* pro *Πόμπωνος*; 126, 12 *βασιλεῖς* pro *ιερεῖς*; 150, 26 *τεκνοτροφίας* pro *τεκνώσεις*; 151, 15 *ἱστοροῦσιν* pro *λοιδοροῦσιν*; 160, 27 *διαλεγομένους* pro *διαμαχομένους*; 161, 8 *πεπαῦσθαι* p. *πεπραῶσθαι*; 177, 9 *γένη* p. *πένθη*; 185, 20

πάντες p. πάλιν; 197, 8 συνενεχθέντα p. συνδεθέντα; 206, 13 τείχει p. Ἰανούκλῳ; 212, 32 γενναιότατον p. νεώτατον; 213, 25 χωλοὺς p. κωφοὺς; 231, 24 στενωπῶν p. στενῶν; 232, 22 κινῆσαι p. ὀρμῆσαι; 243, 2 φυγῇ p. τύχῃ; 244, 1 Νάξον p. Θάσον; 248, 19 χειρὸς p. τιάρας; 250, 2 εὐρὼν p. ἐλὼν; 254, 7 μακρὰ p. μεγάλα; 256, 3 πλειόνων p. τινῶν; 29 εὐκλεὲς p. εὐτυχές; 262, 19 μέσον p. ὄψιν; 263, 4 ἀνδρῶν δοκίμων p. ἀνδρῶν δ' ὁμοῦ; 271, 2 Φύλαρχος p. Μάλακος; 283, 28 σκηνοῦν p. κινεῖν; 294, 18 ὥς ἂν ἦδη p. ὥς ἀνδρὶ; 333, 24 ἑξακισμυρίους p. ἑξακισχιλίους; 334, 8 πολλοὶ p. χοροὶ; 346, 25 κρίσις p. γνώμη. II, 163, 15 χαίρειν p. θαρρεῖν; 183, 29 Τροφωνίου p. Πτώον; 194, 4 δωρεὰν p. τροφήν; 198, 29 δαπάνης p. διαίτης; 202, 10 ῥητορικῶν p. ῥωμαϊκῶν; 228, 8 Ὀστιλίῳ p. Ἀτιλίῳ; III, 148, 11 ἀμαθίαν p. ἀπάθειαν; 151, 14 ψιλῶν p. δειλῶν; 166, 30 ἐπολιόρκουν p. ἐπόρθουν; 172, 17 Λεῦκτρα p. Τεγύρας; 185, 18 ἀνιοῦσι p. ὑπονοοῦσι; 196, 7 τηρεῖν p. φρονεῖν. Quin etiam longius processit impudentiae librarius, quippe qui ne constructioni quidem verborum atque toti sententiarum conexui pepercerit, id quoque ita ut primo obtutu nemo haereat: e. g. I, 172, 19 οἷς μέτρον ἦν p. ὃ μέτρων ἦν; 227, 22 τῶν μέντοι ἀπαγγελθέντων p. ἀπαγγελλόντων; 346, 25 τῷ δὲ ἡ κρίσις πίστιν ἔχοντι p. γνώμη πίστιν ἔχουσα; II, 168, 12 τοῖς ὄνομα καὶ δόξαν ἔχουσι p. τῇ ὀνομασίᾳ δόξαν ἐχούσῃ; 182, 23 οἱ μάντις ἐμήνυον p. ὁ μάντις ἔφραζε; 194, 5—6 αὐτὸς ὁ Δημ. νομοθετῶν ἐψηφίσατο τάξαι p. αὐτὸς φησιν ὁ Δημ. νομοθετῶν τάξαι; et maxime I, 233, 21 χιλιάς μὲν ἦν νεῶν τὸ πλῆθος, ubi librarius, nequaquam rudis, etiam metrum recte restituit deletο v. ἦγε.

Quis iam mirabitur et ipsa interpolamenta hic illic textum inquinare inserta, ut videtur, eo consilio ut sententiam supplerent et absolverent, e. g. I, 114, 9 [δι' Ἀλέξανδρον μᾶλλον δὲ] διὰ Λύσανδρον (quo loco dittographia viam munivisse videtur interpolationi); 154, 18 [οὐκ ἄλλως] συναγαγόμενον; 178, 24 πέντε δραχμὰς [ἔδωκε]; 213, 25 [πρῶτον] ἦν ἀκούειν; 229, 17 [γενέσθαι] ποιεῖται; 246, 13 οὐκ[έτι] ἂν; 264, 10 [καὶ τοὺς συνάραντας]; 268, 30 περιῦβρισαν [αὐτῶν]; 306, 11 τῷ ἀνδρὶ [αὐτῷ]; 332, 28 [καὶ προῦπεμψεν]; 337, 6—7 πεντάθλου γὰρ [ἵππον]

κτλ.; II, 169, 30 [τοῦτο]; 176, 23 [οἱ καὶ] ὄχοντο; 208, 12 [εἴη]; III, 147, 26 [ἐνθὺς] πρῶτος; 171, 4 τὸν [νῖον] Κλεόμβροτον; 173, 3 οἶεται δίκαιον [εἶναι]; 183, 4 καλοῦ [καὶ] καιρὸν [δεῖ]. Quae lectiones omnes ita sunt constitutae, ut sensum quendam praebeant, nonnullae vel tam similes sunt germanarum, ut subtilissima opus sit indagatione ad disceptandam ambiguitatem; quo factum est ut pleraeque adhuc deluserint editores, et ut multae in editione Sintenisiana minore legantur, cunctae fere in maiore.

Habemus igitur librarium graeca lingua optime instructum, qui omnia, quae legebat et depingebat, mente assequebatur, atque adeo doctus erat, ut nulla opera mutare et novare posset. Cum autem naturam discrepantiae consideramus nonne similis reperitur scriba Y imagini interpolatoris, qualem initio refinximus, ambiguis lectionibus examinatis? nonne pleraque menda orta videntur levitate hominis negligentissimi, qui in describendo, memoria falsus, libere ex ingenio textum instaurarit? Neque enim animus ad eam inclinat suspicionem librarium consulto emendatum ivisse textum Plutarcheum, cum studium et consilium corrigendi coniciendique e perpaucis mendis elucere videatur. Quae cum ita sint meo iure concludere mihi videor alteram textus recensionem, quam supra illustravimus, profectam esse a librario Y, et quamquam fam. X a raris interpolationibus non libera est, ingentem nubem illam interpolationum exprobrandam esse librario Y; unde efficitur primarium artis criticae fundamentum in iis vitis, quas St sive integras sive mutilatas continet, constare familia X, nisi ubi apertis vulneribus deturpata sit, et imprimis omnibus locis ambiguis, qui permulti sunt, adeundum esse praesidium fam. X. Secundum quam normam autem opes fam. X in usum nostrum convertamus oporteat, supra praecepi.

Iam firmatur argumentatio alia re quae facillime exponitur; nempe quod optimus quisque liber fam. Y plurimum cum X conspirat, non vitiis sed eximiis lectionibus. Bis et quinquagies solus Sg in Num. Ages. Pomp. cum X consonat, etiam saepius Sg A; in ceteris vitis A sescenties una cum X bonas lectiones retinuit ceteris depravatis. Ergo videmus singulos familiares

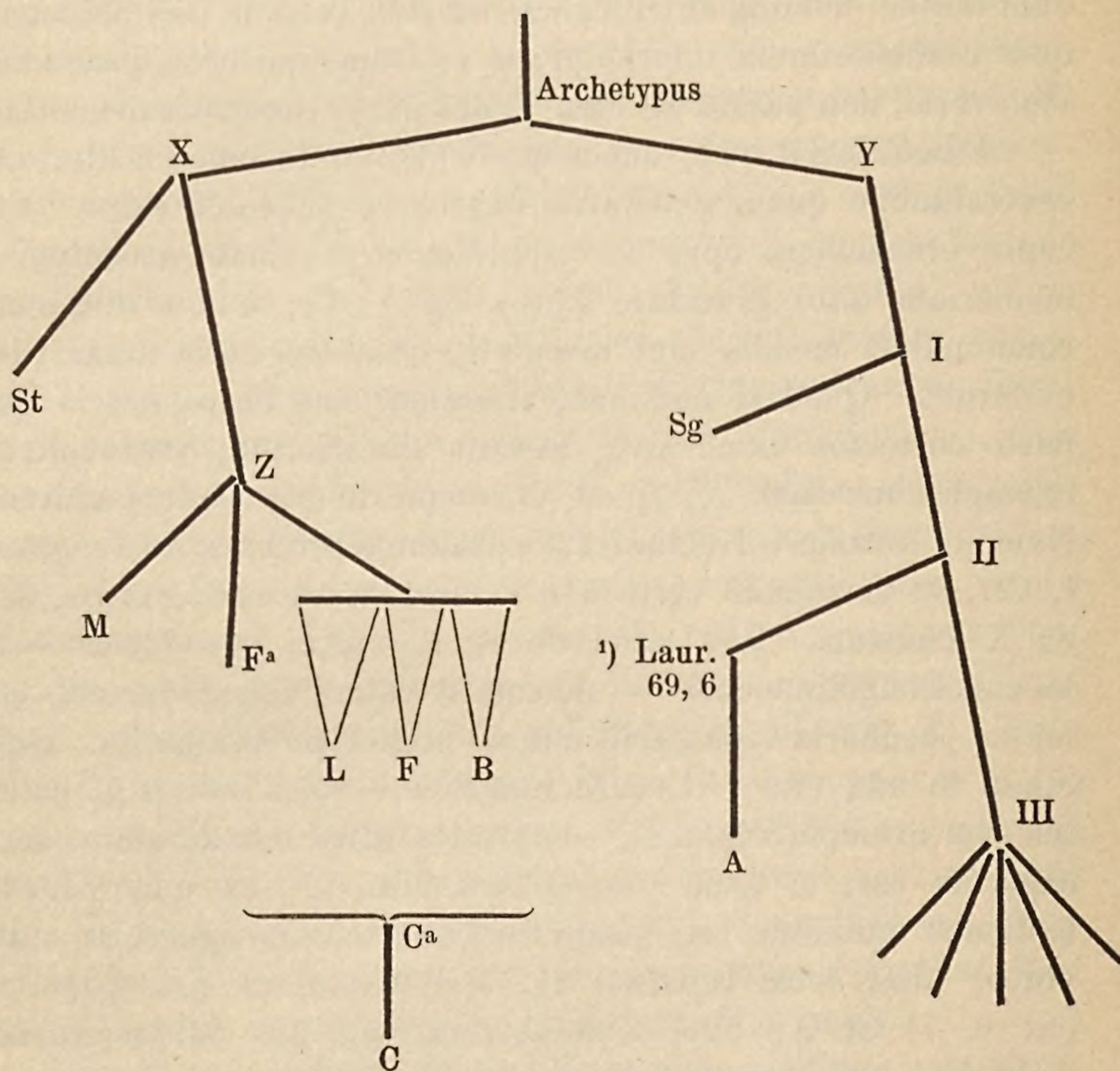
Y magis magisque a recta via seiunctos et distractos ad pravitatem delabi.

Adde aliud quod iam deliberationis non indigeat, nimirum quod F^a in vitis Lyc. Num. Sol. Publ. Them. Cam. Per. Fab. Arist. Cat. Ages. Pomp. saepissime familiam Y superat, cum in reliquis vitis inter codices infimi ordinis habeatur (cf. Sintenis ed. maior IV p. IV): non enim eius libri inaequalis est indoles; immo postquam naturam St perscrutati sumus, cognovimus Par. F^a mediocris libri virtutem nusquam excedere. Quodsi olim tantum honoris ei tribuebat Sintenis, causam iam habemus, quia crudelissimum interpolatoris cultrum, qui istas ipsas vitas violaverat, non passus est cum Y, sed purae immansit memoriae.

Finem faciat quaestiunculae disputatio de omnium librorum necessitudine quam generatim depingere audeo et valeo. Cui capiti praemonere opus est propriam et genuinam archetypi Y memoriam mihi praestare libros Sg A [C], etiam tum cum communibus mendis sunt maculati, quae inferioris notae libri evitarunt. Quod si ponimus, statuimus hos libros nescio quo pacto correctos esse, sive inventis librariorum, sive collatis exemplaribus fam. X; quod utrumque in eos cadere videtur. Nam, ut mittam correcturarum specimina proferre, v. ἀκήρατον I, 127, 30 divinando certe non correctum est ex ἀκτιστον, sed ex X haustum. Sed quod de Sg A valet, non idem — in lacunis Sangermanensis — de solo A valere tenendum est, qui multa peculiaria vitia subiit non ab archetypo Y repetita. Quin etiam in una vita — Luculli nimirum — fons codicis A, collatus cum exemplari fam. X, compluries illius mendorum veneno aspersus est; et hanc propaginem fam. X, ex qua vitiosas lectiones mutuatus est, ipsum Seitenstettensem agnoscere mihi videor hisce locis repertis: II, 504, 9 ἤλυνεν pro ἤθροιζεν (ex v. 7) St A; 505, 6 βουλευσαμένους pro βουλευσάμενος A St F^a; 507, 29 τῷ θεῷ pro τῇ St A; 521, 13 τὴν γραφὴν pro Τιγράνην A St F^a; 536, 4 ὀρνάτιον A St F^a C; 541, 30 ἑπτακισχίλιοι pro ἑπτακισχιλίους St A C; mixtam ex lectionibus X et Y formam exhibet A 543, 1 ἀπηρηκότας (ἀπειρηκότας X, ἀπηρκότας Y). Alterum autem genus lectionum, quas in deterioribus fam. Y libris sanas legimus contra omnium librorum,

et X et Y, auctoritatem, in ipso omnium archetypo depravatum fuisse, et arbitrio in illis emendatum, supra proposuimus; cui suspicioni ne talis quidem locus obstat qualis I, 276, 31 ubi genuinam lectionem $\acute{\alpha}\lambda\iota\alpha$ in nobilioribus libris deturbatam videmus in $\acute{\alpha}\lambda\beta\alpha\nu\iota\alpha$, quod erratum ex ingenio facile repellere potuit unusquisque librarius coll. 269, 26. Nisi vero alium tibi fontem fingere malis, qui cum nostrorum archetypo non cohaeret.

Hac autem fere figura, cui absolutam fidem non vindicem, omnes libros complecti mihi videor:

Cuius explicandae causa pauca addere necesse est.

1. Inter I et II 52 loci corrupti sunt, quibus Sg una cum X integram auctoris manum retinuit.²⁾

1) cf. Fuhr ed. Ag. et Cleom. append. p. 173.

2) et in iis capitibus Lyc. et Pomp., quae in St deperdita sunt,

2. Sg et I propterea in unum redigere non licet, quod Sg nullius ceterorum progenitor esse potest; sed haud scio an Laur. 69, 6 et II contrahendi sint. Ex A autem nullum eorum librorum, quorum lectione adire potui, fluxisse manifestum est, sed de altera parte B cf. Sintenis I p. XVII.

3. l. III in emetienda via ab II magis magisque vitia procreavit, nec non coniciendo in textum invasit et insuper stem fam. X in comparisonem deduxit.

4. Librarius C procul dubio maxime sibi indulsit in mutando et novando textu; sed fons optimos quosque et quam plurimos utriusque familiae libros adhibuisse videtur; nam exempla non desunt locorum quibus C congruit cum uno St, F^a, F, L, Sg, A, B^c, q al.

Duae obstant difficultates, quibus dissolvendis etiam operam dabo. Primum quod quinque locis Sg solus omnes libros superat aequae inquinatos. Quae quidem difficultas minutissima evadit, si consideramus vilitatem differentiae, quae illis locis apparet.

Altera, quae scrupulos moveat, ea est, quod communia inveniuntur vitia in X et Sg a ceteris emendata; sed ea quoque tam pauca et levia sunt ut vix valida existimem ad destruendum stemma quod posuimus. Graviores fortasse sunt III, 160, 4 *Καρθακίω* pro *Ναρθακίω* et 199, 12 *Ἰάρφθαν* pro *Ἰάρφαν*; sed aliquid sane casui condonare non temerarii est, nec plane haeremus qua via difficultates tollamus. Ceterum ne obliviscamur concessum non esse omnes minutias ad amissim explanare; et quis innumeras causas exhaurire conabitur, quibus librarii animus vel oculus vel manus a recta via deflectantur?

Haec habui quae generatim de critico fundamento illarum 16 vitarum, singillatim de codice St eiusque affinibus disputarem. Quae non infirmatum iri confido lectionibus Marciani,

saepissime Sg cum F^aL conspirat in probis lectionibus, cuius consensus duo exempla imprimis notabilia promo: I, 79, 2 *Προκλέους* F^aL Sg C, *Παροκλέους* ceteri; 89, 9 *πλοῦτον ἄζηλον* Sg F^aL, quod ceteri interpolant *πλ. ἄσυλον μᾶλλον δὲ ἄζηλον*. (advertas eadem formula interpolamentum induci I, 114, 9.)

Vaticani 1007, Laurentiani 69, 4 nondum emissis, neque ceterorum librorum, quotquot novissime innotuerunt; e quibus, quantum quidem e virorum doctorum sententiis divinare possum, non multum fructus redundabit, excepto uno Matritensi. Sed hoc meminerimus omnem dubitationem excedere, quin exstiterint olim alii libri, sive adhuc situ obtecti, sive deperditi, id quod primum comprobatur correcturis Seitenstettensis; deinde complures lectiones Vulcobii, Amioti, Anonymi, qui dicitur, quas e libris manuscriptis nondum excussimus, codicis cuiusdam auctoritate niti vix quisquam infitias ibit. Suo autem iure Schenkl monere videtur, antequam ad iudicium omni ex parte ratum et absolutum devenire possimus, singulorum librorum in singulis vitis condicionem accuratissime investigandam esse.

LECTIONES SEITENSTETTENSIS

Congerendis lectionibus Seitenstettensis — collati cum editione Sintenisiana minore¹⁾ — praemonendum videtur primum elisionis admissae aut neglectae rationem me non habuisse, deinde nil curasse utrum *ν ἐφελκυστικὸν*, *σ* paragogicum (in oculis οὕτω, μέχρι, ἄχρι) addatur necne, tum litteras *σσ* et *ττ* permutatas praetervidisse, denique ne accentus quidem, spiritus, iota subscripta respexisse, cum in his minutiis observandis librarius — ut omnes fere — parum sibi constiterit. Praeterea reprehendat quis quod formas pronominis *ἐαυτοῦ* — *αὐτοῦ* (*αὐτοῦ*) saepissime confusas non semper distinxerim. Cuius indiligentiae veniam mihi fore spero, quod mea haud ita multum intererat subtilissimas diversitates excutere, quibus ad eruendam librorum cognationem nihil proficitur.

Incipit manus vetusta Lyc. 103, 13 a verbis *ἄμμες οὐδὲν*. 19 *ἔχει*. 24 *σεληνοῦντος*. 25 *δικαίως γε*. 26 *κατακάημεν*. 104, 4 *καὶ μέλη*. 8 *ἐπὶ γράμμασι*. 17 *ἢ μὲν^σ?* 19 *πεῖραν λαβέ* manus rec. rescripsit in ant. scripturam fusco folii colore obscuratam sed ita ut litteras *γ* et *δ* verbi *ἀνγασθεο* dispicere potuerim. 21 *πολλῶν*. 26 *ἀνδρίαν*. 32 *ἀριστευόντων*. 105, 1 *μοῦσαι*. 4 *ἔρπει; κιθαρίδην* corr. m. 2. 10 *τότε* corr. 2. 13 *ταυριῶσι* corr. 2. 23 *ἅμα τῆς φ.* quod om. v. 25. 27 *καστόριον*. 29 *ἐπιβαινόντων*. 106, 2 *θάρσους*. 8 *ἀπὸ τῆς νίκης* marg. *διὰ*. 11 *ἐνβεβαιώσασθαι*. 22 *διαμονὴν* mg. *νομὴν*. 107, 4 *πρὸς τὸν ἴφιτον*. 9 *οὐκ αὐτῶν*. 12 *αὐτοὶ μανθάνοντες*. 15 *ἀφθονίαν†?* 25 *ἐλευθερίαν*. 28 *ἀπειρίας*. 30 [*καὶ*

1) vol. II et III emissa anno h. s. LIII, vol. I tertium typis impressum a. LXXXIV.

2) correcturae a prisca manu proficisci existimandae sunt, ubi siglum nullum adiectum est; foedas recentioris manus correcturas non cunctas adscripsi.

3) sic eas denoto lectiones, quas perperam refert Michaelis.

εὐωχίαι]. 108, 4 [συνεχῶς] supra scr. 2. 5 τὸ μη. 7 ταῦτα. 13 [τὸ]. 18 μήτε. 19 αἰεὶ. 26 πολυστρατίδας. 27 αὐτὸν. 28 εἰπεῖν corr.; αἰ^{κα m. 2} δὲ καττύχωμεν. 29 αἴτε. 109, 4 mg. ἐκείνου κρείττονας. 15 δὲ καὶ ἡ κρίσις. 25 ποσσοῦν. 31 ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ, αὐτὸς del.; ταύτη ἡ πόλις. 110, 3 φιλιτίον. 5 [τὴν]. 12 νεκροὺς. 18 ἱερῶν^σ. 21 πένθος. 22 κατεμινύετο. 24 ἦν ἀναγκαῖον. 28 διαφορὰν. 111, 3 κενοὶ; κενὰς. 9 ἦθος mg. ἔχρος. 11 ἀνδρίαν. 12 κρυπτία. 13 καὶ τοῦτο. 15 ἀνειργασμένην. 16 τοιάδε. 22 ἀνέσφαττον, supra scr. ἀπ. 23 τοῖς ἀγροῖς. 25 ἀνδρία. 112, 9 ἀλμᾶνος. 10 τὰς δεσποσύνους. 17 εἰργασθαι. 19 κρυπτίας. 23 ἐκτετραμμένης. 113, 4 μήτε. 8 ἐμμένειν καὶ χρήσασθαι. 15 διαμένειν. 29 χρήσασθαι. 31 ἡ πόλις ἐπρώτευσεν. 32 χρόνων. 114, 11 καὶ χρυσόν. 31 εἰπεῖν; πιθαρχικοὺς. 115, 1 πιθαρχία; τοῦ ἄρχοντος. 5 ἐργάσασθαι. 8 οὔτε — οὐδὲ. 15 [τῶν]. 27 ἀπολείπειν corr. 2. 116, 3 ἀπολείποντες corr. 2. 5 εἰσενεγκάμενος. 6 [ὑπολαμβάνουσιν]. 8 πολιτενομένους. 9 ὁ δὲ ἀριστοτέλης mg. δι' ὅπερ καὶ. 11 ἔχοντι. 17 εἶναι μέγα. 18 μετὰ τὴν τελ. 19 θειοτάτῳ supra scr. ὅσιο. 20 τελευτῆσαι δ' αὐτὸν mg. τὸν λυκοῦργον. 24 περὶ τὴν ξενίαν^{ικ}. 27 καὶ οἱ οἰκεῖοι. 117, 4 [τοῦ].

Num. 117, 12 ἀλλὰ καὶ. 13 βιβλίδιον. 18 γοῦν; γεγόνοι mg. γένοιτο. 23 καὶ τῶν νομᾶ. 28 mg. βασίλειαν. 30 ἀναμεμίχθαι. 31 μὲν γένος. 118, 2 ὀλυμπιονίκων. 5 [ἡμεῖς] mg. μὲν ἡμεῖς. 13 ταραχῆς mg. τροπῆς. 17 χαλεπὴν δὲ τῶν πατρικίων τὴν ὑπόνοιαν ἀψασθαι. 20 ἐαντοὺς. 119, 6 καὶ βιάζεσθαι. 15 ἀπεργάσεται. 24 μεσοβασίλειον. 120, 3 διὰ τὴν. 15 κυρίτων. 17 ἀνακηρυχθεῖσι; πόμπωνος^{ιου}. 20 mg. τριας. 21 εἰς πᾶσαν. 26 ἀνδρίαν. 31 οὐδὲ. 121, 7 ἰδιώτου ὄντος. 8 δυνάμεως mg. δόξης. 10 ἐκλιπὼν. 14 θέας. 16 ἀπολελοίπει. 17 ἡγερίδα. 21 ῥοδόττου. 22 ἄλλων τε πολλῶν εὐδ. 24 λόγος. 26 [μὴ] supra scr. 122, 3 φιλίαν τε. 8 οὐ δὴ. 10 χρᾶν αὐτῷ. 17 μέχρη νῦν mg. δεῦρο. 20 μίνωϊ. 26 βαχχυλίδην. 29 πλήθει corr. 2. 123, 5 ἐποιήσαντο. 12 [ἐν]. 17 μηδὲ — μήτε. 25 καὶ ρώμυλον οὔτοι. 30 διατριβαί. 31 ὁ δὲ. 124, 5 ἐμπύρου. 8 εἴη τὰ ἄλλα. 12 λογιμοῖς mg. λόγοις. 20 δυναστείαν. 21 θεῶ. 25 χώραν οὔσαν. 27 αὐθις δὲ καὶ. 30 ἔσται. 125, 9 πολιτῶν. 16 μεσσοβασιλεὺς. 18 ἐπισήμων mg. παρα. 24 [ἐφαπτόμενος]. 25 κατεύχετο mg. ξατ. 27 προφέρων. 30 δέξιοι ἐπέτρεψαν. 126, 2 τριακοσίων δορυφόρων. 3 διέστησεν mg. λυσεν. 7 φλαμίνα. 12 ἱερεῖς mg. βασιλεῖς; λείανας. 13—14 παῖδα τῷ ἱερῷ τοῦ Δ. ἀμφ. παῖδα. 15 κάμιλλον. 19 ποιεῖν. 21 τοῦτ' ἦν συστάντων. 26 καταγνύμενα corr. 2. 27 δοκοῦσαν; οὕτω δὲ. 25 χρησαμένην. 30 κατακοσμησαι; ἡγάγετο. 127, 18 γόητα. 25 νέαν. 26 εἶνα. 27 τιμῶντες. 31 οὔτος δὲ. 128, 3 οἰκοδομοῦμενοι διετέλουν δᾶς ἱερὰς ἱστάντες. 5 ἐφάψασθαι. 7 ἀγιστεας. 8 αἴτε. 9 πεπορευμένοι. 12 τῇ πολιτείᾳ ῥωμαῖοι. 15 ἕτεροι δὲ. 17 αἰμιλίων. 29 ἀποδιδούσιν. 129, 7 τελουμένων mg. ποιουμ. 9 ποτέμ. 10 αὐτὴν. 21 mg. ἔχει; μόνον. 22 ἐπιμελόμενος. 28 αὐταί. 30 παρατιθεμένους. 31 ἄκροπον sic! 32 συνοικιοῦντες; ἐπὶ. 130, 6 [δὲ].

7—8 ὃ φασι μὴ δεῖν. 9 ἀνάπτοντα†; φῶς φλόγα. 10 σκαφίοις. 12 κοι-
λαινόμενον. 14 αὐτὰς π. ἀναπτομένας. 25 γετανίαν. 32 μετὰ τὸν χρόνον
τοῦτον τῇ βουλομένῃ. 131, 1 ἀποτραπέσθαι. 4 χρηστὰ τὰ π. 5 ἐμ-
βάλλειν. 6 γήρους. 10 προάγουσαι. 13 τυχαίαν οὐκ. 18 παλισκίφ.
19 κολλήνην. 20 ἐντός ἐστίν. 26 ἐξοσιουμένων mg. ἀφ. 29 ἔξωθεν
καταλαβόντες. 132, 30 διβιδαιναν^{ον}. 133, 1 μίαν. 13 φιτιάλιοι. 20 μαρ-
τυρόμενοι. 22 ἐπεξιᾶσιν. 26 δίκαιον. 29 ἱερῶν; μὲν οὖν οἱ. 134, 1 ἔχειν
mg. παρασχεῖν. 2 ὑπὲρ τῶν mg. πρὸ. 6 ἔκσπονδον καὶ ἀπιστον. 15 ἐκ
τῆς τ. 19 ἐξ οὐρανοῦ πέλτην. 29 τὴν δὲ τὴν γῆν. 135, 3 βετούριον.
7 κατέστησε mg. ἀπέδειξε. 19 ἀγκίλια. 30 γε δὴ δεῖ. 136, 9 πρὸς
αὐτοὺς. 12 ταῖς πομπαῖς προηγούμενοι τῶν ἱερέων. 13 ἐλινύειν mg. ἀνα-
παύεσθαι. 15 ἐκ παραλόγου. 16 παρασκευασμένους. 18 τῶν θεῶν.
30 σαλεύειν. 137, 1 [τοὺς]. 8 δόξει. 9 ἐπειδὴ. 17 καθίζεσθαι. 22 ἀρχῆς.
28 ἡ πόλις οὕτως ἐγένετο. 29 ἄτ. mg. ἐποποιῶν. 138, 6 πάντα δὲ ὑπ.
ἀτοπία. 12 τιτάνων. 13 περὶ τὸ θεῖον. 23 κρομύων et 28. 24 μενίδων.
31 μενίσσι. 139, 4 ἐπιδείκνυνται. 17 αὐτὸς. 28 ἐνεργάζεται. 31 ἀνελ-
μένον πλήρες ἐκκ. 32 ἐνεμίξατο. 140, 23 συνενεγκὼν ἐν αὐτῷ mg. ἀγαγὼν.
32 ὑπεξελομένους. 141, 3 ἐνιαυτὸν mg. οὐρανὸν, 9 ἐν μὲν. 17 δυνεῖν.
25 δέκα μηνὶν εἰς. 29 ἀρχαιοτάτην. 31 καταφέρουσιν supra scr. δια.
142, 4 ἡ τάξις ἐκάλει. 6 ἐφεξῆς. 11 [τὸν]. 13 ἐστεφανωμένοι αἱ γυν-
ναῖκες. 13—14 τινὲς δὲ φασιν οὐ διὰ τὴν ἀφροδίτην ἀπρίλλιον. 19 ὥρας.
20 [εἶναι]. 21—22 μαῖώρης—ἰουνιώρης. 143, 4 φυτοῖς. 19 χαλεπὸν ἦ.
27 κεκλειμένος. 32 ἀρχὴν. 144, 7 διαδεχομένης. 9 ἐνθαδ' pro αἰθαῖν.
11—12 χαλκῆαν δὲ οὐκ ἔστι. 20 φυλάττουσα. 32 συγκατασχηματίζονται.
145, 2 ἀμύμονα. 3 ἀπάσης βοηθείας. 14 [μὲν τοῦ]. 15 καλπωνίους.
19 γένεσι προστιθέντων δὲ. 30 τυλτουλλίονοστίλιον. 31 καταλείπων.
146, 9 ἀναμεμιγμένων γυναικῶν. 12 [οὖν]. 19 τὰς ἱερὰς κύρβεις. 20 οὐκ
ἄλλως. 24 τῆς τε. 25 καὶ πραγματείας. 147, 1 τὸν σόρον. 7 πραγμάτων.
8 παιτίλιος. 10 [λέγων]. 20 δέτυλλος. 25 μὲν οὖν hab. 29 τοιοῦτο.

Comp. 148, 13 ἕτερον. 14 ὄντα καὶ ξένον. 20 ἀρμονίαν^{κον}. 21 ἐπέ-
τεινε καὶ δὴ περὶ τὴν. 24 καταθέσθαι τοὺς πολίτας. 149, 10 ἐτησίων
ἀπαρχὰς^{III} καρπῶν^{II} mg. ἀπολαύσεις. 17 ἀνδρίαν. 18 πρὸς τὴν mg. διὰ.
22 κατεσκεύασε^{ατο}. 23 [οὖν]. 28 ἀκρατῶς τοῦ. 150, 14 οὔσης τοῖς βίοις;
om. τ. β. 15. 16 ὁ λυκοῦργος. 17 [τὰς]. 20 οὐδὲ. 22 παρέσχετο ἡ δὲ.
26 mg. τεκνοτροφίας. 27 ζηλότυπον. 28 ἐμποιοῦσης ἀμφοτέροις; εἰς
ταὐτὸ συνήχθησαν. 151, 5 ἢ εἰς ταῦτα. 6—7 γαμετὴν ἐκταράττοντα^{αν}
λύπαις καὶ ζηλοτυπίας. 13 θῆλυς. 14 [τε]. 20 συνεῤῥαμμένοι. 21 περιε-
γύμνουσιν mg. συναν; [καὶ]. 23 νεοργὸν; ἐτάστολος. 26 γίνεσθαι. 152, 7 τῆς
τε ἄλλης. 13 καρβίνιος. 16 γεγανίαν. 17 οὕτω καὶ κ. 29 τὰ μὲν ...
τὰ δὲ. 30 ἐπιστατίαις. 153, 2 τὸν νόμον. 11 τοῖς ἐλλείπουσι. 14 καὶ
μηδὲν ἀντιλέγοντος mg. τεινο. 23 χρόνον ὄντα κ. 25 ἰσχυρᾶς. 28 κε-
κλειμένον. 154, 5 σωτηρία καὶ εἰρήνη μετὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνταρκείας

marg. = ceteri. 9 λακεδαιμονίοις. 15 μεταβ. mg. λαβεῖν. 17 ἤτευσ το
ἀρ. 18 προσ^{αγ}αγόμενον.

Sol. 154, 24 mg. ἀμφικλέους. 155, 5 [ή]. 7 τυφομένην ἀδροῦ.
12 δούλω. 15 ᾧ τοὺς ἀ. mg. ὦν. 17 ἀκαδημία. 26 ὁμολοιμένως. 28 ἀεὶ.
30 ᾧ^{τε} πολὺς ἄργυρος καὶ χρυσός ἐστι. 156, 4 ἁρμονία, ν in ras. 6 δὲ
πειρῶ mg. ἱμεῖρω. 8 οὐδὲ τὸν. 9 περὶ τὴν¹⁾ κτήσιν ἐν σπουδῇ τινι.
15 γεγόνασιν οἰκίστα. 16 πρῶτος, ο in ἱ resc. 18 ἱπποκράτῃ. 21 ἐκ-
δάπανον. 29 πλουτοῦσι. 31 ἔμπεδόν ἐστι. 32 ἄλλοτ^{τε} ἄλλος. 157, 2 προσ-
χρησθαι; τέρπων mg. περιάγ. 6 [τε]. 12 ὁπάσαι. 14 τῶν τότε. 28 ἀν-
θυπ^{ει}ξις; γενομένη. 158, 11 [τὸ] supra scr. 16 καὶ τέλος εἰς. 19 ἀπο-
λείποντος. 21 mg. ἀναχαρσίδιος. 159, 6 φασὶ πρὸς ταῦτα. 7 mg. λυσιτελές
τι. 17 θαλῇ. 18 δὲ ἡμέρας ὀλίγας. 25 ᾧ δυστυχῆς. 32 τεθνηκὼς ὠνο-
μάζετο. 160, 5 παιδοπ. mg. τροφίας. 24 νόθοι καὶ θεράποντες. 27 δια-
μαχομένους. 31 ὑπ' ὀδύνης mg. ὑπὸ λύπης. 32 γε καὶ παῖδας ἀγ. ἀπολέ-
σαντες marg. ἀποβαλόντες. 161, 3 παρέχεται mg. ἐπάγεται. 8 πεπραχθαι.
23 πλινθίον mg. πιλίον. 29 πεποιημένων. 32 πείθεσθαι mg. πεισθῆναι.
162, 4 αὐτόθι^{ασ} τὰς γυναῖκας. 10 [τὸ]. 19 πρὸς γε ἄλλ. 26 κόλπο . ς
ἀσωπίας. 163, 1 ἀλείψιν; συμπλεούσης. 6 τὰ τῶν πολεμίων. 15 ἐν ὄ-
πλο . ς. 17 προσαγόμενός mg. φερό. 31 οἱ αἴαντος. 164, 7 βλέποντας
mg. στρέφοντες. 10 τούτων. 15 ὑψιχίδας. 23 ἄλλοι τε πολλοὶ. 24 πν-
θιονίκων. 25 ἀνατίθῃσιν mg. -θείς. 26 εὐανθῇ. 28 τοῖς τῶν δ. 165, 12 ὁ
σόλων ἔχων. 13 τὸ μέσον; πρώτοις mg. ἀρίστοις. 16 μύρ.ωνος. 20 νι-
σαίαν. 23 προσφαίνεσθαι†. 28 ἐνουσιαστικὴν. 30 κουρήτα. 32 πρὸνπειρ-
γάσατο. 166, 1 ταῖς ἱερουργίαις. 11 προήδεισαν. 19 αἱ δ' ἀθῆναι;
διαπεπανμένης. 21 ἐστασίασαν^{ζον}. 23 διεστώσης; [τὸ μὲν] s. scr. 26 ἐμ-
ποδῶν ut fere semper. 167, 21 φησιν ὁ σόλων ὁκνῶν 24 φιλόμβροντον.
27 ὡς^{τὸ} ἴσον. 168, 11 ἡ γεγενημένην mg. καὶ. 13 ἐλομένοις mg. ἥρημ.
15 εἰπεῖν. 16 ἔχει. 26 ἔφους, σ rasura del. 28 μετα, s. scr. μέγα. 29 θυμοῦ
τε ἄμ. 30 ἡθέλε. 32 ἀσκός mg. αὐτός; καὶ ἐπιτετρ. 169, 9 διαρμόσασθαι.
23 ἀνίεσθαι^{εἰ}. 28 τῶν μετρίων. 30 δραγμῶν; v. δραχμὴ fere constanter per
γ scribitur. 170, 3 συνάδειν†. 4 ὁ σόλων. 5 ὑποκειμένης. 6 πολλαχοῦ.
7 δουλεύουσιν—ἐλευθέραν. 9 ἀπῆγεν. 10 οὐκ ἀττικήν. 12 δουλείην mg.
δουλοσύν. 14 ποιήσασθαι. 23 συνωνήσατο. 26 καὶ μεγάλην διαβ. 31 χρεο-
κοπίδας. 171, 3 ἀνάδασμον. 15 βουλεύεσθαι. 18 χάρμα μὲν. 29 ὀρί-
σαντα. 172, 1 mg. κολάσεων. 2 ζημία τοῖς ἁμαρτ. 11 δεύτερον^{δε} σόλων.
12 ἀπολ. ἵπειν. 19 ὁ μέτρων ἦν mg. οἷς μέτρον. 173, 7 ἐς τὴν. 9 [καὶ].

1) punctis significo rasuram.

11 καὶ γὰρ καὶ πλ. 18 ἐκείνην εἶπεῖν. 174, 9 φθόνῳ. 10 διέφυγον.
 16 ἄ.ς κρινουσι νῦν ἄρεοπαγ. 17 ὅτε ^ὁ θέσμος. 19 ἐπεσκοπέει. 20 ὁ ἴδιος.
 23 μηδ' ἀπαθῶς. 24 τιθέμενον. 30 αὐτῆς. 32 συνιέναι. 175, 9 συγ-
 κατατραγοῦσαν. 16 τιμήματός mg. νομίσματος. 19 γενέσθαι. 26 ἀχαρί-
 στους. 32 ὑπὸ συνουσίας. 176, 1 μετοικήσει; πάρεθ. ἢ νύμφην. 4 τοὺς
 τεθνηκότας. 14 δὲ καὶ ^{καὶ} τῷ. 20 [οὐδ']. 21 οὐνεκεν. 31 πλείονος ὀβολοῦ.
 177, 2 κωλύειν. 6 καὶ τοῖς. 9 πένθη s. scr. γένη. 12 ἐς τὴν. 16 [τὸν].
 19 [πολλοῖς]. 30 ἀξιώματα. 178, 9 ἐλευθ. mg. ἀλλοτριαν. 12 λέγω δὲ.
 18 ὀρίσαντα. 22 ἑκατον ἔταξεν. 23 ὀλυμπιονίκη mg. ὀλύμπια. 24 [ἔδωκε];
 λυκιδέα, ε ras. del.; ^{ὡς} μίαν φησιν. 28 τὰ νῦν. 32 ὀνομάσαι mg. ὀνομάσθαι.
 179, 2 τελέοντας mg. γεδέοντας. 4 ἀεννάοις. 20 ἐκέλευεν. 27 ἢ ^{ἐκ} τίνειν.
 32 mg. συκοφάντην. 180, 1 δάκνοντα. 2 χαρίεν. 4 πολίτας. 14 κολά-
 ζειν. 22 πρὸ ^σ τοῦ. 27 ἰδίως. 181, 1 παρε^ρχομένην. 6 φθίνοντος, ο ex
 α factum. 7 τὰς ἀπ'. 9 σελήνης ^{ἡσ} ἑώρα. 12 ἐμβαλεῖν. 16 τὸ μὴ πράττειν;
 μὴ om. v. 17. 19 τὸ φιλαίτιον. 21 προσποιησάμενος. 26 ὡς καὶ πρό-
 τερον. 27 προχοαῖσι. 28 ψένωπιν mg. ψενῶφισ. 29 λογωτάτοις. 30 συν-
 εφιλόφησε. 182, 8 διεκόσμησε. 10 προσελθεῖν mg. συν. 11 βασιλεῖς;
 ἔπειαν. 12 [πόλιν] s. scr. 23 ἐξελέγγχειν. 25 mg. μέγιστον. 183, 15 τῷ
 τρόπῳ. 17 εἶδεν; ἑαυτοῦ. 25 [ποιεῖται τὴν] add. in mg. 29 καὶ κλέοβιν.
 184, 7 οὐδὲ ^{τε}. 9 ἔδωκεν ὁ θεός; εὐθαρσοῦς†. 24 αὐτὸν ^σσόλων. 185, 3 ὃν
 ἐν τ. 7 ἀπίη. 14 ταῦτα ἀπηνέχθη. 22 ἀλκμαίωνος. 28 κρατῆσαι.
 186, 21 ἐθεῖτο. 24 [ἡρώτησεν]. 29 [καὶ]. 31 καθῆκεν. 187, 8 συνῆλθον.
 15 σύμπασι. 188, 1 αὐτοῖς εὐμαρέστερον. 13 μὴ θεοῖσι. 14 ἠῤῥήσατ'
 ἐρύματα. 18 πεποιθώς mg. πιστεύων. 23 τῶν σόλωνος. 31 ὁ θεόφραστος.
 189, 1 ἐνεργοτέραν. 5 ἀσχολίας. 7 αὐτῷ. 9 ἀεὶ. 12 τίθησιν. 16 πρό-
 θυρά ^{μὲν} μεγάλα. 18 [δὲ]. 20 [τοσοῦτῳ μᾶλλον] s. scr. 21 ὀλυμπηῖον mg.
 ιεῖον; πλάτ. mg. σόλωνος. 23 [οὐν ὁ σόλων]. 25 πολὺν χρόνον; φαν.
 ὁ λέσβιος mg. ἐφέσιος. 26 δυεῖν. 27 ἐπ' ἡγεστῳ.

Publ. 190, 6 πρὸ τούτου; οὐαλέριος sic constanter in omnibus
 Romanorum vitis. 23 καὶ τῆς μεταβ. 25 καὶ μέχρι. 27 ὁ οὐαλέριος
 ἡσυχίαν ἤγεν. 191, 8 κακῶς ^{ον}. 11 mg. ἄλλοις. 16 προειπεῖν corr.; κατα-
 βᾶς ^{εβη}. 32 πᾶν ^σεσθαι. 192, 2 αὐτῶν, ν rasura del. 4 ἀτρεστος. 11 μεθ'
 αὐτῶν. 21 καὶ ἀγαθῶν νομιζ. τῶν ex τον corr.; ἀκν. λλίων; 193, 5 ἀκνίλ-
 λοις et sic saepius. 22 ἔχοντας, σ add. a corr.; δύο τῶν. 27 ὄντας ^{εσ}.
 29 καταμίσξαντες; [τῶν]. 193, 4 [δ']. 5 ἦλθον. 8 δὲ οἶκος. 11 ἀπο-
 κρύψας. 13 διαφορηθεῖς. 17 ἔδοσαν. 19 καὶ ^{ωκ} τῇ. 20 mg. ἀπήεσαν.
 28 ὑπαχθεῖς. 30 ἀνεωγμένην ἀεὶ παρεῖχεν. 194, 3 καὶ κατακλείσας.

6 αυλήν. 15 περιβάλλοντες. 29 ὁ οὐαλ. 31 ὦ οὐαλέριε. 195, 3 περι-
ερρήγνυσαν.^{ον} 4 ἀνέξαινον. 23 τοῦ κολλατίνου. 196, 1 δεινὸν ποιεῖν ἐν
τῷ. 10 ἀποχρώη mg. ἀποχρῶν ἦν. 23 ἀπελεύθερον;^ω ἐν τῇ ῥώμῃ.
24 φατρία. 26 παντελής.^ω 27 ἀπ|ελευθέρωσις, ἀπ extra col. [ἄχρι νῦν].
29 [μὲν]. 197, 1 ἤδη καὶ.^{ἄρτι} 2 ὧ^{ον} το. 3 δραμόντες. 8 συνδεθέντα. 12 προ-
ισταμένη. 16 αὐτῷ. 17 ὑπὸ mg. ἐκ. 18 δὲ καὶ ναοὺς. 19 μέσον δυεῖν.
21 ὅτε τὸ. 22—23 [ταρχυνίας-ἡ δὲ] ἡ add. mg. 32 ἀνσουῖον.^{συν} 198, 6 προσμί-
ξαντες. 10 στρατιῶται mg. στρατοὶ. 23 θαρσαλέον. 24 [ἐκ]. 29 ῥωμαῖοι.
199, 3 οὐδὲ γὰρ. 4 ἀπεδέξαντο. 17 πρότερον.^{πρῶτον} 21 [μὲν] s. scr. 25 ὑπὸ
rasura ex ὑπὲρ f.; οὐτελλίαν οἶκ. 26 ἐπὶ ... κρεμαμένην mg. κεκλιμέ-
νην; [ἐξ ὕψους] add. mg. 29 τὸν . ὅγ . κον. 200, 11 μετεωροτέραν.
12 οὐκασπόκας. 17 προσχημα.^σ 24 [αὐτὸν] s. scr. 30 τὸ γεν. 201, 9 [ὅς]
s. scr. 15 ἔγραψε mg. ἔταξε. 16 προβάτου.^{ιου} 17 πολλῶν ν ras. del.
18 εὐθενούντων. 20 ἐχάραττον. 27 κτείνειν. 202, 11 [συνήχθη] s. scr.
12 μυριάδας. 20 ὁράτιος ras. ex ὡρ. ut saepius infra. 21 ἀπολειπόμενον.
32 ἐξέστησε. 203, 7 ταρχυνίοις οὐ τ. ταρχυνιοῦς ἐκβάλλουσι προσήκει.
8 [ἡμέραις] s. scr. sed eras. 13 κατὰ δὴ τι δ. ἡ τυχαῖον. 14 ὥς δ' οὐδὲν.
15 οὐ παρηγ. 16 μέχρι. 18 περὶ τὴν π. 30 εἶχεν. 204, 3 ἀνήγαγον.
6 ὅπως ἔσχεν. 9 μεταγνειτινῶνος. 15 [εἶπεν] s. scr. 18 ὅπου. 29 μὲν
post insertum. 30 κατλος.^{ον} 32 [τὸν]; τὰ ἄλλα. 205, 10 πλούτων. 11 [ἄν].
13 πεντέλησιν. 15 ἀναξασθέντες. 16 ἀπώλεσαν.^{λω} 17 διάκενοι ex -καινοί.
18 τὴν τοῦ καπιτωλίου. 19 ἡ στόαν. 22 ἐσσι. 27 γενέσθαι. 31 κλάραν
πορσίναν; π. semper per νν scr. 32 ἔχοντα μεγίστην. 206, 5 ἐμβάλλειν.
10 σιγλουρίαν.^ι 11 ἐποίκους. 13 pro τείχει: ἰανούκλω; ἐξεώσθ. μὲν οἶ.
19 τὸ αὐτὸ.^δ 25 pro λάρκιος: λουκρήτιος. 27 κλόκλιον altera κ in ras.
mg. κόκλιος. 28 ἕτεροι mg. ἐνιοί. 31 ὀλισθανούσης. 32 ἐκράτησαν; εἰς
τὸ κόκλιν.^{ιον} 207, 3 ἐνήξατο.^{ἀπ} 6 παραντίκα. 7 συνενεγκότας.^{εισ} 8 ἐν ἡμέρᾳ
περιαρόσειεν. 9 ἀνέστησαν αὐτῷ. 11 χωλότητα τῷ ἀνδρὶ. 12 τοῦ πορσ.
17 ἐπεξήλθε.^ν 19 πεπίστευται. 29 [χεῖρα]. 31 [τῷ]. 208, 2 [διὰ]. 10 [ἀκού-
σας] s. scr. 11 τοσοῦτον. 12 τῶν τριακοσίων φόβω. 14 ὁμοῦ^{τι} πάντων.
15 σάνδων. 16 . ψίγονον.^δ 209, 2 ποπλικόλου.^α 10 κοιλίαν, λ m. 2. 14 [ἐν].
16 διὸ καὶ. 22 συνεκπεσόντες. 24 αἰσθόμενος ἄρρουν. 27 εἶδεν ἐξήτει
τὴν. 31 ἐκπρεπῶς. 210, 3 πορευομένων. 6 πολλὴν ἐαυτοῦ. 30 γίνοιτο.
32 κλισίαισιν. 211, 4 κύνουσαι. 5 γένεσιν. 7 ἀγαγὼν mg. ἀναλαβὼν.
16 καταπαύειν τὸν πόλεμον τῶν ῥωμ. 19 τοῖς πολλοῖς καὶ πολεμοπ.
26 τοιαῦτά σε ποπλικόλας ἄνδρα χρηστὸν. 28 ἐαυτοῦ. 29 σεαυτὸν.
32 διασκοποῦντι. 212, 8 ἐκάστω ἀπένειμεν. 9 ἀνιῆνα. 15 τὰ τε σα-

βίνων. 20 φειδήνας κατευνάσαντο. 23 ἱππεῦσιν ὀλίγοις. 24—25 προσ-
ελάσωσιν εἰς τὴν ἐνεδρεῦειν τοὺς π. corr. 2 mg. 29 προσελθὼν. 30 [τοὺς].
32 νεώτατον. 213, 2 στρατείαν. 5 ἔβαλλεν. 13 οὗτοι δὲ. 15 πρὸς
τοὺς φεύγοντας καὶ βοηθ. δεομένους ἤλπιζον. 17 τότε σαβίνους ἅμα
καὶ; φειδηνάτων et postea. 20 ἢ διεφθάρησαν. 25 [πρῶτον]; κωφούς.
32 κάγαθοις. 214, 4 ἕκαστος; συνεισήνεγκεν. 7 οὗτος. 13 ἀποκομίζεσθαι.

Comp. 20 μιμητὴν γεγονέναι. 21 [ὁ]. 25—26 οὐδὲ — οὐδὲ — οὐδὲ.
29 ἔτι καὶ καθ'. 215, 1 ἀποκτείνας. 10 οὐκ οἰκείοις; ἀλλὰ καὶ τῇ.
11 ἐπ' αὐτῷ. 15—17 ἱμεῖρειν — ἐθέλειν; πεπάσθαι. 18 ἐπούσης†. 19 [καὶ].
32 κάλλιστα καὶ μέγιστα. 26 τὸν δὲ σόλωνα αὐ. 216, 14 [ἔχοντα] s. scr.
30 ὃν ὁ σόλων. 217, 1 ζηλωτῆς. 5 γράμμασι καὶ ξύλοις. 8 ἀσφαλε-
στάτην πολ. 11 ἤδη χρόνων. 21 [αὐτόθεν]. 29 πλήθους pro πειθοῦς;
ἄνδρα πορσίηναν ἅμαχον ὄντα. 32 προἰεμένοις. 218, 8 [προσεκτήσατο]
mg. m. 2. 9 [δὲ]. 11 νίκη. 12 ἔλυσεν.

Them. lectiones vide in appendice editionis Fuhrianae et in Michaelis
libello *de codice St.* p. 11, quibus nihil habeo quod addam.

Cam. 252, 23 φρουρίον. 253, 2 ἐφεστάναι. 9 ἔξουσ. mg. ἡγε-
μονίαν. 14 οὕτω; περὶ τὸν φρουρίων. 17 δικτάτωρι. 18 στρατηγοῦ.
23 ἀπὸ τῶν τότε. 24 δὲ τιμητοῦ ὄντος αὐτοῦ. 29 αἵτιαι. 31 βηϊτῶν;
οὐνετανοῦς. 32 τυρρηνίδος. 254, 14 [τὸ]. 19 τότε κάμιλλος. 22 πολλὴν
τὴν χ. 21 οὐδὲ ἐν ἐκ. 28 θαυμαστὸν. ἀπορίαν. 255, 3 αἰεὶ. 5 περιε-
χομένην. 6 διίστατο mg. προσίστατο. 8 ἔψαυεν ὁμαλῶς; ἐξιστάμενον.
11 [τοῦ]. 17 βηϊτους. 22 τῶν πολεμίων; λόγων. 256, 2 αἴρεται τε.
10 κωλύσωσι. 14 κόσσιος αἰκίνιος. 19 ἄνωθεν. 26 δικτάτωρα. 28 σκι-
πίωνα quod nomen paucissimis locis exceptis constanter per ἱ pingitur
in St. 29 εὐτυχές; [μεγάλας]. 30 νέων θεάς. 32 νοήσειεν. 257, 3 pro
δρῶσι: τιμῶσι. 8 τῶν βηϊτῶν τραπόμενος. 11 ταχὺν δεχομένων. 16 τῆς
ἥρας. 20 δίδωσιν ὁ θεός. 258, 2 ἀνάγκας. 15 τοῦτο. 16 προσήνετο.
17 γίνεσθαι. 19 ὅτι βούλεται. 21 ὑποκρίνασθαι. 22 [καὶ συγκαταινεῖ].
27 [ἐκάστοτε]. 32 προτέρων. 259, 5 [ὅπου μὲν]. 11 νόμιμα mg. μέγα
m. 2. 14 ἐπὶ τῆς ῥώμης. 16 σχῆμα. 26 χρηματισάμενος. 32 αἰεὶ.
260, 2 ἄλλων ἀπεχθειῶν. 5 ὥς ἔοικεν ἐπὶ τοὺς βηϊτους. 6 τούτῳ. 7 διαρ-
παγείσης. 10 περιῦδεῖν. 15 [μὴ]. 16 ἀναφέρειν mg. περι. 23 λαθέσθαι.
25 δεκατεύοι; δεῖ. 261, 8 τῆς θαλάσσης. 10 αὐταῖς αἰ παραλίῳν corr. 2.
11 παρὰ τὰς; ἐκλείποντος. 17 mg. ἀνῆκαν. 18 διὸ. 27 τῶν φαλίσκων.
32 αἰεὶ. 262, 9 διδασκάλῳ πάντων. 14 εὐθὺς. 18 ἄγειν δὲ quod om.
post ἄχθεις. 19 εἰς ὄψιν mg. μέσον. 25 περαιούμενος; τινὲς ὁμως.
28 γὰρ πον οἰκ. mg. ἰδίᾳ. 263, 3 τοσαύτη. 9—10 ταῦτα ὁρθῶς θαν-
μάσαι καὶ. 32 ὑφείσθαι. 264, 6 δῆτα mg. τοῖνον. 9 οὗτος; mg. πελ-
ταστάς. 10 [καὶ τοὺς συνάρξαντας]. 14 [ἀπεκρίναντο] add. m. 2. 17 ἀσπα-
σάμενος δὲ τὴν. 265, 8 ἱουλίου μηνὸς ἢ τοῦ. 16 φωνῆς δὲ ἦν. 24 πάντας.
25 γενόμεναι. 27 τὰ ῥίπια. 29 πυρήνης. 30 ἐνώνων καὶ βελτορίων.
32 κομισθέντος; θαυμάσαι τε πολλὰ καὶ. 266, 1 ἔκφρονας γ. πάντας.
20 πυνθανόμενος. 26 βορείαν. 267, 5 αἰ δὲ; κλουσηνοὶ et post. 9 ἐν

τῇ πόλει ἔχοντες. 19 φειδηνάται; ἀρδεάται. 20 καπηνάται. 23 οὔτε
 ἄδικον. 29 ὥς καὶ μὴ. 268, 4 κλουσίων. 10 ἄνδρα. 11 ἐμαρτύρατο.
 16 [αὐτοῖς]. 17 ἔπεμπε. 22 φιτιαλεῖς et v. 25. 23 τὸ πεπραγμένον ἄγος.
 269, 2 ἅπαντι. 7 ἀπὸ τῶν ἀγρῶν. 13 ἀνασκ. δ' ἔχοντες πολλοὺς. 19 δικ-
 τάτωρας. 26 ἀδρίαν mg. ἀλίαν. 27 θύβρι. 30 διέφθειρον. 31 [τὴν
 ἐπιφορὰν]. 32 ἐκόπη. 270, 2 βῆτους καὶ φυγαλ. 11 εἴτε μὴ. 14 mg. ἐν
 ἑτέρῳ. 16 μέντοι νῦν. 18 αἱ τοὺς ἐλλ. 20 γεραστῶ τῆς πρότερον.
 21 λατταμύην. 23 πλαταιαῖς ἀλλὰ καὶ. 25 [δ']. 29 ἐπιδήλους. 271, 1 τοῦ
 θαργηλιῶνος. 2 pro φυλ.: μάλακος. 3 ἔμπαλιν. 4 πάνημον. 10 εἰς τὴν.
 19 κίμβρων μετὰ σκεπίωνος mg. κίμβρωνος καὶ σκιπίωνος. 20 λευκόλλου.
 25 διὰ ταύτην. 27 πλέον. 28 εἴρηται. 272, 1 καταληφθέντας corr. 2.
 2 τὸ δεῖμα. 3 ἀνεπίμπλαντο. 11 mg. παρεσκευάσαντο. 12 τὰ δὲ τῆς
 ἐστίας; ἱερέων. 14 τὸ πῦρ. 18 ἐπιλειπούσης. 23 [τὰ]. 25 ἱερ. τίθεςθαι.
 27 ταῖς παρθένοις ταύταις. 29 ὑπ' αἰνείου. 32 ὑπὸ τὴν ἄλ. 273, 2 τι
 πλέον ἐπίστασθαι. 3 τὸν μὲν ἕνα. 6 [εἶναι]. 8 τῆς γῆς; νεῶ. 9 πίθων.
 13 ἀλβίνιος. 21 αλβινίου. 22 ἐπιφανεστάτοις. 29 ἐκάθηντο. 32 ἐπὶ
 τὴν πόλιν ἄγων. 274, 2 λόχον. 4 ἔσχε mg. εἶλε. 5 τὴν πόλιν; βραχεῖ
 υν s. scr. 2. 12 συντάγματι corr. mg. 15 συνωκημένην mg. κατωκειμ.
 17 [τῷ]. 28 ἐφόρουν. 32 μανίῳ. 275, 3 βάρβαρος ἐκεῖνον σπασάμενος.
 6 οἷς ἐπιτ. 9 ὑπήκοον. 11 [οὖν]. 17 ἐπιόντες mg. περι. 19 σύνταγμα.
 20 μηδένα. 30 ἀνδρίαν κ. ὀνομάζειν. 276, 8 [πάντας]. 16 διεξεληθὼν.
 19 μόγισ. 24 ἀόπλους ἀπέκτεινον. 31 ἐπ' ἀλβανίᾳ; βῆτοις. 277, 4 περι-
 βαλλόμενοι. 15 διαγγέλλοντος corr. 2. 18 παρεισελεθεῖν εἰς del. 2. 23 τὴν
 καμίλλου διάνοιαν. 29 πολλὴν οὖσαν. 278, 9 [παρελεθὼν]; ἀπήγγελλε.
 11 βεβαιῶσαι τῷ καμίλλῳ. 17 ἀπήγγελε. 21—24 habet. 27 τῶν ποδῶν
 καὶ τῶν χειρῶν. 279, 7 ῥώμῃ καὶ βοηθείᾳ πολλῇ. 13 ἐμφ. mg. συν.
 15 προιεμένοις corr. 2. 20 νεῶ. 22 οὖν δὴ καὶ 280, 7 ἐκφυγ. mg. δια.
 16 ὑπωκούρησεν. 17 καὶ χύδην. 18 πέτρας ἀέρων. corr. 2. 24 [τὸ].
 26 ὠκούρουν corr. 2. 28 παρὰ τοῦτο βελτίῳ τὰ πράγμ. 30 ἥτε περὶ
 τον καμ. 281, 3 συνελθόντες. 4 καὶ σουλπικίῳ τῷ χιλιάρχῳ. 6 καὶ
 τῆς χώρας ἀντίκα. 7 ἀπελεθεῖν. 9 [καὶ]. 12 ἀποδυσάμενος. 17 λαβόντες.
 25 σχέδην mg. σχολῇ. 282, 5 χρῆν corr. 2. 7 δοῦναι δεομένοις. 8 τοῖς
 αὐτοῖς. 16 γαβίαν. 22 ἐπιθέοντες. 28 κοῖντιλίῳ. 29 πατρίδος σωτήρα.
 283, 2 δακρύνοντες ὑπὸ τῆς mg. ἀπιστία. 5 ἀνασωζόμενα καὶ κεκοσμη-
 μένα. 7 κατερχομένων. 12 στρατείαν. 13 [μάρκῳ]. 22 βῆτους. 28 κινεῖν
 corr. 2. 30 γένηται. 284, 3 ἡρῶα mg. ἡρία. 7 προύφερειν. 18 συν-
 θέοντας. 23 ὑπὲρ τῆς ῥώμης. 25 ἐκέλευεν ἀποφαίνεσθαι. 32 μένειν;
 [περὶ] s. scr. 285, 1 λουκρήτις corr. 5 προτρεπομένων. 9 πεφορημένην
 corr. 2. διοικήσεσιν. 14 καμάδα mg. καλιάδα; ἄρεος ras. ex ἄρεως. 15 τᾶλλα.
 16 πολεμίων mg. βαρβάρων. 21 πληνθίων. 22 καθίζωνται. 31 ἐμβα-
 λόντων. 286, 2 μάκιον. 6 δέιμι δὴ. 10 καὶ γυναικας. 18 ἐλευθερίως
 corr. 2. 22 πρόσω. 27 αὐτῇ συγκείμενον. 30 [εἰς τὴν τάξιν]. 31 ἐπελ-
 θόντες. 287, 4 πόλεως pro πύλης. 6 μάρκιον. 7 μετὰ τῆς σπουδῆς.
 11 συνεπιλαμβανομένης. 13 κα. πρατίνας, fuit καὶ. 15 κα. πρίφικον.

17 [τοῦ]; κατ' αὐτήν. 21 καπρίαν καλοῦσιν. 23 ἔλος mg. ἔδος. 27 [ὁ]. 288, 10 ταῦτα παθεῖν ἄπερ. 12 προφράγματος. 13 πυρὰ πολλὰ; παρασκευασαμένους corr. 14 τὴν ὀρθρον. 16 αὐτοὺς corr. 18 χώραν. 21 πολλῆς φλογὸς mg. τῆς. 24 ἤδη ἦν. 28 καταληφθέντας. 31 γενομένων mg. γεγονότων; [τοῦ]. 289, 2 ἐκουανῶν. 9 τέκνων. 10 αὐτῶν. 14 οὐκ ἔγνω ποιεῖσθαι. 15 ἦγεν. 20 μόνην. 25 ὥστε μηδὲ. 26 αἰσχιστα μάλιστα. 290, 1 πάντας. 6—7 ἀπὸ τῆς ἄκρας τοὺς κελτοὺς. 7 [διὰ]. 13 pro ἄμυν.: παριστάμενος. 15 ταχὺ τῶν ἀπόρων. 16 φόνον. 20 τούτου γενομένου. 31 ἐκεῖ. 32 ὡς τοὺς τε κρίν.; ὑπερβάλλεσθαι corr. 2. 291, 4 τοῦτο δὴ. 8 ἀναλαβεῖν. 13 μονήταν. 25 φρουρίου. 27 οὐολόσκοι. 30 δεήσειεν ε... ῥώσας. 292, 8 ἀναδραμῶν. 16 αὐτός. 18 διαφθείρει. 19 ὑπὸ τῶν τ.; τῶν ras. del. 23 ἐπεβάλετο. 293, 3 φρούριον. 19 οἰκτεῖρειν. 20 δὲ πρὸς. 23 πάσης. 28 ἐστασίασε. 32 ἀναρχίαν. 294, 1 εἰς. 2 [ὁ]. 5—6 πλείονα μετ' αὐτῶν διαπ. 7 ἡρημένον. 11 στρατείας. 21 μήτε; ἀπεχώρησεν. 24 [αὐτὸν]. 295, 1 στάσεως μόριον. 2 παρέσχε τῇ βουλῇ. 3 ἀγγελία προσέπεσε σαφῆς. 7 οὐ ῥάδιον. 9 οὗτος δὲ; mg. κατέλυσε. 10 τὸ αὐτὸ. 15 ὡς πρότερον εἰπὼν. 21 ἀπολισθάνειν. 28 ἀνιηνα. 296, 3 προήμυνε. 6 ἐμπιμπλαμένους. 17 μάχεσθαι ἡνάγκασαν. 21 ἀπέστρεφον. 22 ἐληλασμένον. 26 pro συστρ.: ἐμπλέκεσθαι; παραφ. mg. ἐπιφ. 27 γυμνουμένους. 297, 6 [δ']. 12 καὶ χαλεπώτερος. 17 μαχομένων βέλτιον. 24 ἔλκειν. 26 εἰς τὴν mg. πρὸς. 29 mg. ἰδρύσειν. 298, 6 ἠΰξατο. 10 ἀρχαιρεσιῶν.

Fab. Max. 340, 32 μετάγομεν ὄν. 341, 1 θύβριν. 2 [ἄνδρα] in mg.; πολὺν δὲ καὶ. 3 ἀπ' αὐτοῦ. 9 [καὶ]. 10 ῥυλάον. 13 φερροῦκωσος. 14 ὀβικούλας. 15 [τὸ]. 16 βαρύτητα. 17 πολλῆς μὲν. 22 [τὸ]. 342, 2 ἐχούσαις ὡς μαλ. 7 λιβύων. 12 αὐτοὺς. 14 ἐνέβαλλε. 17 ἀντίον. 21 γραμμάτια. 25 αἶς. 26 ἀπαδούσης. 343, 2 ἐπιπέμπειν τὰς. 8 καλλιμαχος; διαμάχεσθαι. 10 ἀλάμενος. 14 θρασίδαν. 19 παρερράγησαν. 22 ἀποδεικνύμενος. 23 ὁ φόνος. 27 ἡγνόει τὸ παρ. 28 ἀπὸ τοῦ πεδίου. 30—31 καὶ ἀμφίδοξον αὐτοῖς. 344, 8 διαλογισμοὶ. 9 ἀνυπενθύνου τε. 16 συγκεκράτηται. 18 λεύκιον μινίκιον. 22 τῶν στρατηγῶν. 25 ἐν τε τούτῳ. 30 τὸ αὐτὸ. 345, 5 ἀλλὰ καὶ. 7 ἐνεργαζόμενος. 17 ἰταλία. 18 ἅπαντας. 19 καὶ^{θν} μελικὰς. 20 [καὶ δην. -τριῶν] mg. 2. 21 τριτημόρου; [τὸ]. 25 βούλεται. 28 τάττοντας ἀριθμοὺς. 346, 5 αἰεὶ. 7 ἐπηώρητο. 9 ἄκοντι. 11 παρεῖχεν. 16 τῷ πολεμεῖν. 30 πεπληρωμένων, ras. corr. 347, 6 ὥσπερ τῆς. 24 ὁ λοθρόνος hab. 25 οὐατουράνον. 348, 2 ἐνέβαλλε. 7 προμάχεσθαι. 10 πάντοθεν. 20 προσεχώρουν. 27 [ἀπ' ἄλλ.] mg. ἐπ' ἀλλήλων. 349, 21 ἐφιέμενος, corr. in ὑφ. 29 ἀναγγελθέντα. 350, 4 ὁμολογῇκει γὰρ αὐτοῖς. 7 τῶν κομιζομένων. 8 ἠῤῥέθησαν. 11 οὔτε. 27 [πολλὰς]. 30 σιτολογίας. 31 τῶν ὑπολειπομένων. 351, 7 [ἢ τὴν ἀτυχίαν]. 15 χρόνῳ. 19 οὐδὲν ἐμ. 23 κινδυνεύσαντος. 32 μάλιος τορκουᾶτος. 352, 8 mg. ἰσότημον. 10 κάναις. 12 ἰούνιος ἦν. 15 βουλευῶνα. 353, 9 βέλτιον τί ὄν ἢ. 18 ἄρχοντα s. scr. συν. 26 δυνατος mg. χαλεπός. 354, 4 ἐπάγοιτο. 10 ἐπὶ τοῦ λ. 17 κατεκέκλαστο. 355, 3 μαρκίου.

6 πρῶτος. 10 λοιποὶ s. scr. πλεῖστοι. 21 χαλάζης. 356, 1 μὴ hab. 6 αἰετοὺς ἄρξασθαι. 15 δικτάτωρ. 16 ἀνδρία. 357, 2 ὑπὸ γένους; δημοκρατίαν. 4 ἀναρρίψαι. 5 μένειν. 9 ἡλίκην†. 15 [πολλῶν] insertum 16 post καταπλήγα. 358, 26 παρέστη. 27 ὥς καὶ παίζειν. 359, 1 εἰς τοὺς s. scr. ἐπὶ. 5 αὐτὸς. 7 πολὺν προέχοντι; χρησάμενος. 17 κλίναντες. 18 καὶ πάντας. 360, 3 [τὸ]. 14 αὐτοῦ. 361, 28 προσφερομένων. 362, 16 ἡγάσατο. 363, 3 φιλοπολέμους. 5 τῷ τρόπῳ. 6 [ἐκείνων]. 10 γινομένης. 16 παρερρηγνύετο. 23 ἀποδεικνυμένοις. 364, 5 ἐφεδρεύων.

12 ἀνδρία. 13 τῶν στρατοπέδων. 31 προήγγειλαν. 32 ἀπολείποντα. 365, 16 μένειν. 23 ἀδελφὴν εἰς τάραντα quae vox deest v. 29. 366, 19 verbis κατεργάσασθαι τὸν deficit manus antiqua.

Aristidis et Catonis lectionibus a Herchero et Michaeli evulgatis haec habeo quae adiciam: II, 171, 17 ἐκείνων ras. corr. 178, 16 [τῆς]. 187, 19 [δὴ] add. in marg. 196, 6 προθέντος corr. in παρα. 200, 31 καὶ τριβέντα corr. 209, 22 φερμανοῦς. 213, 10 σφοδρώτατον ras. corr. 220, 19 [οὖν]. 222, 31 συμφαίνει. 224, 20 μέτελλος ὄππιος idem error III, 204, 14. 233, 12 εἰς τὸ διαβ. corr.

Cim. II, 470, 25 ὑπ' αὐτῷ; συναγαγὼν. 471, 9 [δὴ] s. scr. 15 [οὐκ]. 472, 8 χρησάμενον. 16 λευκοῦλλον idem v. 20 et 473, 12. 473, 18 λευκοῦλλον. 32 ὁ λόρον. 474, 25 χοῆμα. 475, 8 ἀγοραῖσιν. 476, 21 [πρὸς]. 477, 19 καὶ σπασάμενον. 29 νεοκυμαντεῖον. 478, 1 τὴν μέλλουσαν ὥς ἔοικεν. 16 ἄξιον λόγον. 26 ἐπέδωκαν. 479, 18 ὄκησαν; σκύρον. 480, 14 ἀφεψίων. 25 γέλαν. 481, 24 ὑπὸ τῶν. 27 λαμάνειν. 482, 4 ἡμφισμένως. 6 κόμφοις. 10 κάτω. 12 πρώτῳ. 17 χρᾶσθαι. 18 δ' ἐτῶν. 20 σκοπάδων. 21 ἀγησίλα. 25 παιδείαις. 483, 7 πέραν. 18 ἀργυρίων. 484, 13 στρατείας. 20 κατέστρεφε. 27 τριακοσίαις. 485, 8 διήλλαξαν. 29 διακοσίους. 486, 4 ἀπεβίαζε mg. ἀπεβίβαζε. 32 κρατερός. 487, 19 καταλιπεῖν s. scr. ἐκ. 21 τριηρῶν. 27 χρύσεια. 30 παρασχὼν ras. corr. 31 συμπεσεῖσθαι. 488, 3 μακεδονίους. 20 [τε]. 29 ἐγείρων. 489, 4 κἀνίот' ἀπεκοιμᾶτ'. 12 κλιτορίας. 14 [τὸν]. 490, 22 ἰδιῶται mg. εἴλωτες; συναρπασόμενοι s. scr. ἄν. 491, 11 κόψαντος. 13 κλεωναίων αι in ras.

27 ἐλευθερώσοντες. 492, 29 τριακοσίας. 493, 7 [γὰρ]. 14 στρατηγὸς mg. στρατὸς. 494, 7 ἀπεῖναι. 24 στρατηγούντων ἐλλ. 495, 12 mg. ἀγὼν.

Luc. 495, 19 λευκούλλῳ; 22 λούκολλος, postea constanter λούκουλλος. 25 αὐγουραν. 496, 18 δικαιόλογον. 22 ἐντεμεῖν. 497, 1 mg. δι' εὐπείθειαν. 2 ἀπαρχῆς. 7 λαμβάνων. 13 ἐλληνικαῖς. 23 δυστυχοῦσι.

499, 6 συνήγαγε. 10 ἔπεμψεν. 500, 32 ἐλάλαν. 502, 2 κέγηθος; idem videtur fuisse v. 14 et 28, ubi θ et γ in ras. 11 νομίσματος. 503, 2 μέγα. 29 ἐρεθιζόμενοι. 504, 5 ὄπλων τε. 7 ἤλαννε τὰ ρ. 9 ἤλαννεν mg. ἡθροίζεν. 13 χρυσοφόροις. 15 παραρτισάμενος. 505, 6 βουλευσαμένους. 22 κατέστησεν εἰς. 24 ὑπορραγέντος. 26 σῶμα. 506, 8 τοῖς πολεμίοις. 507, 4 ὑποπτος. 5 παραβεβληκότας. 11 δημῶναξ mg. δήμ. 12 mg. τούτῳ.

29 τῷ θεῷ 508, 3 σαλπικτὴν. 7 [τοῦ]. 15 βοηθήσουσαν. 509, 12 σκη-
πίωνος. 510, 26 βηθυνίαν corr. ras. 511, 29 οὐδενὸς ἦν. 31 mg. κατα-
λαβόντες. 512, 5 ἄγε. 9 ἐξέφηνεν; ἐκεῖνος. 17 παροῦσαν ὀπίσω. 20 κα-
βήρων semper. 27 δὴ αὐτὸν. 29 κινδυνεύσωμεν. 31 ἀναγκασθέντος.
513, 24 περιϋέναι. 514, 11 κινδύνου. 515, 16 [καὶ]. 516, 6 λαμπρῶς.
14 δορύαλος στρατηγός. 31 παρεισπ. mg. παρελθόντος. 517, 5 ὑπε-
ζωσμένους. 518, 20 ταλαύρων ἦλθεν corr. in ταλαυρῶνος ἦλθεν ἡμ. δὲ
τετ. 21 πρῶτον. 22 mg. καταστρ. χαλύβους. 25 mg. ἄξαι τὸν μῖθρ.
32 προσβαλόντας ras. corr. 519, 4 εὖ πλεόντων ἀλλὰ καὶ ὥς. 8 ἐξαι-
ρουμένων. 28 οἰκισθεῖσαν. 31 καταφεύγουσιν. 520, 7 εἶτα ἐλεύθερον.
9 [τοῦ]. 17 pro τε: δὲ. 18 ἀνδριάντων. 22 [ἐν]; ἐμβιβαζομένη. 24 καλὰ
corr. 2. 521, 13 πρὸς τὴν γραφὴν. 22 περιμένειν. 31 mg. ἄγριον.
522, 1 pro ὄντων: τῶν. 8 σκηνήτας. 18 [ὁ] s. scr. 25 ἀκούοντι. 523, 9 εἰς
τὰ βασίλεια transpos. post v. λόγων v. 10. 524, 16 λουκούλλια. 18 πολε-
μητέος corr. 2. 21 πολλὰς corr. 2. 25 ἐγκαταληφθέντας. 525, 4 [ὁ].
31 ἱππεῖς πεζοὺς. 526, 3 [μὲν] s. scr. 7 διώκοι. 528, 13 ὀχλήσοντα.
21 προθέμενος. 26 ἀναστάντων. 27—28 [ἀδιαβ. — καππαδ.]; mg. ἄρβηνοὶ
καὶ ἄσσ. etc. sed supra scr. γρ. ἀδ. . βηνῖται; duas litteras dispicere non
potui. 529, 1 ὁ hab. 4 ante πολλὰ m. 2 add. εἰ μὴ, quae δὲ expunxit.
10 συνῆλθον αὐτῷ. 17 [ἀπειλῶν]. 19 pro μὲν: δὲ. 530, 10 mg. ἀλαλαγμῷ.
531, 26 σκιπίωνος. 29 δὲ καὶ; νώννων. 532, 3 δέοι. 4 συναιρήσειν.
6 καταπεφραγμένην. 12 οὐδ'. 31 [οὐ γὰρ ἐδύναντο]. 533, 8 αἰχμαλώτων.
25 κατηνάλωσε. 534, 10 λευκούλλω. 29 τὸ πλεῖστον. 535, 5 ἀπίου.
9 ἡμνημόνευσεν. 16 αὐτῷ συχρῶν. 21 διώκει. 536, 3 ἡγεμόνων. 4 ὀρ-
νάτιον. 9 μαρτυρομένης. 27 ἐξαίρων. 537, 1 προήσεσθαι ταῦτα. 5 χρή-
σιμον. 32 σατραπηνοῖς. 538, 12 προσάγειν. 15 τοῖς αἰθροῖσις. 20 στενο-
πόρος. 25 προπέμποντες. 539, 4 σίβιν mg. σιβύν. 26 ἀρχὴν ἀτιμίας.
540, 12 κατέχοντες. 28 πολλὸν; ὑπωκούρει. 541, 11 πόλιν. 14 οὖν
ἔδει. 26 ὀρνάτιον. 30 ἐπτακισχίλιοι. 542, 1 ἀπελθὼν. 13 καὶ χειρὸς.
14 βαλλάντια. 23 [τοῦ]. 32 προσεκαλοῦντο. 543, 1 ἀπειρηκότας. 18 τοῖς
φίλοις ἔδοξε. 544, 2 ἀπὸ. 545, 20 καὶ ἀργυροῦ. 546, 3 [τοῦ]. 11 σκιμ-
βρικαῖς. 13 ἀναθεῖναι. 17 γηράσαι. 21 ἀπολειπούσης. 547, 1 ἐκεῖ.
24 νομίζοι. 548, 1 τοῦ μὲν ἱατροῦ. 11 ὥς ὁ λ. 12 ὥς ὁ κ. 25 τοῦτο †.
549, 3 ἔχοι. 6 ἔσται. 550, 3 εἰς τὴν. 5 ἀκαδημίας s. scr. ει. 16 οὐ γὰρ.
26 νέμεσιν. 551, 2 βρέττιον. 9 ριφέντος. 11 [γὰρ]. 23 καταλῦσαι.
25 καθάπερ ἐν ἀρχῇ mg. ἀκμῇ. 28 ἄρ^ωεος.

Comp. 552, 13 προαπαθῶν corr. 2. 16 τῶν ἐλληνικῶν συντεταρ.
28 ἀκαδημίας s. scr. ει. 31 ἐπίποτος corr. ras. 553, 6 νεαπόλει. 18 αἰ
δ' ἐπὶ τὰς 29 παραδόξῳ νίκας. 554, 2 ἀρχούσης. 8 εὐνοίας. 13 αὐτοῖς.
22 αὐτῶν. 26 [τε]. 555, 32 πεπτωκότων. 556, 5 πάντ^η.

Nic. Servantur in St 5 capita inde a III, 30, 3 νῦν δ' usque ad
37, 14 ταλάντων. III, 30, 4 [ἡ]. 12 γέλων. 15 μετάξουσιν. 21 συνεχώ-
ρησεν. 23 παρήγγελλε. 24 εὐπρεπεῖς. 31 γινομένην. 32 συντυγχάνουσαν.

31, 3 πρὸς συμφορῶν μεγάλων s. scr. πραγμάτων. γινόμενον s. scr. γενομένων. 5 θαρραλεώτατα τὸν π. σ. κατανασμοῦν. 32, 5 ἐθύετο καθήμενος, το ras. del.; mg. καὶ διεμαντεύετο.¹⁾ 17 [οἶ]. 23 [ἀπολιπεῖν] in mg. 33, 2 τοὺς συρακουσίους. 6 καρτερικωτάτη. 8 δεομένοις. 13 ἄλλαις ἐπιφερομέναις. 26 οἰκτοτέραν οὖσαν ἃ δὴ. 32 βιάσασθαι. 34, 8 γεφύρας mg. παρόδους. 9 διέμενεν ἃ ψευδῶς καὶ . . . ἔδεισε μὴ τὸ τῶν. 28 τὸ φιλοψυχεῖν. 31 τοῦ ποιῆσαι. 35, 4 ὅτι μᾶλλον. 16 πολυζήλιον. 36, 14 παρήγγελλε. 30 καρνίου. 37, 10 ἔφερον mg. ἐνηνοχότες.

Crass. Cr. vita tota exstat inde a v. πατρίδος III, 42, 16. III, 42, 28 πακιακοῦ. 31 ἀπολειπόντων. 43, 9 αὖραν ἀνάγουσιν. 10 ἄλλων†. 13 ἀπορρεῖ s. scr. ὑπ. 24 τὸν δεῖπνον. 44, 8 φενεστέλλας. 24 συνεργοὺς s. scr. ἐν. 25 στρατείαν. 45, 14 φιλοκέρδεια κ. μικρολογίαι. 15 τουρδετίαν. 19 καθ' αὐτὸν. 27 μηδὲν. 46, 5 ὡς πηλίκος. 6 πρὸς αὐτὸν s. scr. ἐκεῖνον. 9 δόξαν ἦν. 21 περιεγένετο. 27 καὶ κακοήθειαν. 47, 20 φησὶν. 48, 12 εὐτυχές. 15 [τοὺς] s. scr. 21 ὁδὸν mg. ἄνοδον. 24 κλημακίδας. 49, 4 πρὸς αὐτοὺς s. scr. ἐπ. 5 πρῶτον. 21 ὑπήκοον. 27 σπαρτακίων. 31 κάσιος. 50, 22 ἐπιτρέψας. 27 ἐξεζωοπύρησε. 29 [δὲ]. 31 ἐκάθιζε. 51, 18 ἀποτραπέντων corr. mg. 52, 23 παραστρατοπεδεύσασθαι. 53, 2 φευγόντων. 6 διαπεσόντες αὐτῷ. 54, 1 προελθὼν. 30 κομίζοντα περὶ τοῦ κατιλίνα καὶ ζητουμένην ὡς. 55, 2 πούπλιος. 12 προσκείμενος αἰὲ . . . καὶ. 15 ἐταιρίας. 20 γὰρ αἵρεθεῖς. 21 λαμπρὸς. 22 καλῶς hab. 29 ὥστε μόνοις. 30 ἐαυτὸν. 31 οὗτ' ἐλωφ. 56, 20 συμφέρει μετιέναι. 57, 11 pro βῆμα: οἶκημα. 17 [οὐκ]. 24 καινὰ. 32 πάροιχος. 58, 2 ἔγραψεν. 12 δι' αὐτὸν προσιοῦσιν. 16 οὐκ ἀνῆκε. 29 ἀστάτου οὐσης χειμῶνι. 59, 10 ἀπολ-
λώ^{τις}νιος. 19 ἐπτακισχιλίων^{οι}. 21 δεξάμενος. 24 στρατιὰν αὐτὴν μεγίστων
ἀμαρτημάτων γεν. 26 mg. δυσμενῶν πολέμων. 60, 9 νένιας^α. 24 πρό-
τερον deest. 28 ἀπήγγελλον; [μὲν]. 61, 1 mg. δ' ἐκεῖνα παραθέοντα.
3 ὅπλων. 25 πορεύεσθαι. 62, 2 καὶ ἥστραπτεν. 5 ἐβλ. δὲ κεραυροῖς
corr. 2. 23 ἐκφύγη s. scr. οι. 29—30 [ἀνθρώπων — ἐντετυχηκέναι]. 63, 7
παρασχεῖν. 9 σχόντας. 15 γενόμενος. 17 φιλορῶμαιον. 19 παραπέμψας.
20 ἡπείρων; ἐκβαλεῖν mg. ἐλαύνειν. 21 [καὶ]. 22 προσφέρεσθαι s. scr.
συν†. 23 ἐλθὼν δὲ πρὸς ὃ; βάρβ. mg. ὁ ἄγβαρος. 27 δεησόντων. 30 ἀνα-
πτᾶσθαι. 32 ἀναθαρσήσαντας. 64, 4 τινύμενος. 7 [τοῦ]. 9 χώραις. 15 ἀν-
δρία. 21 πελταστάς. 27 ἀντιστάτας. 32 mg. ἐν ἄλλῳ ὁ ἄγβαρος. 65, 5 δι-
ψη. 16 μεθ' Ἀρμ. 66, 3 ἀσυρίων. 6 τούτῳ πείσας. 67, 5 νυκτερεύσοντας.
13 πολέμιοι φαν. 16 προσίσχεςθαι. 24 συγκεκραγότα ὃ τῇ τῶν. 68, 2 δὲ
τῇ κατ'. 9 παρεστηκώς corr. ras. 18 τοῦ τάγματος. 20 τάξιν; συχνότης.
27 πονεῖν. 69, 4 ἡθύμη corr. 6 βιάσεται. 7 προσέπιπτε καὶ περιῖπνε.
8 γενησόμενον. 9—10 [ῶν — πεντακοσίους]. 11 περιήγαγεν. 12 pro τέλμ.
συντάγμασιν. 15 μενοῦσιν. 24 ἐνταῦθα δὲ. 70, 2 κυλινδομένους. 21 ἀπο-
λιπόντες; δυόμενοι. 27 ἀπωλώλειςαν. 71, 2 ὁμόσε. 4 ἔχοντος. 5 οὐκ

1) v. καὶ δ. falso in textum transfert Michaelis p. 12 infim.

ἐδύναντο διαφεύγειν. 9 καρναῖς. 19 [αὐτὸς]. 23 ἀποκείραντες. 72, 8 [καὶ μὴ βοηθεῖν]. 73, 10—11 οἱ μὲν ἱππότες πλάγιοι. 17 κόντον τοὺς ἱππεῖς. 18 διαπορευόμενοι. 29 ἐμβάλλουσιν. 31 ἀπολιπεῖν. 74, 4 δι' ὧν. 6 μόνων. 8 πρεσβύτερος. 17 τῶν τε. 20 γνάτιος. 21 [δὲ]. 22 κωπωνίῳ et 28. 25 διέσω^{σε}. 75, 8 [ἄς]. 9 ἄς περισχόντες. 14 τὸν δὲ. 15 συνερρηκότες. 18 τὸ ἀληθές. 19 ἢ κράσσον δ. 23 συγγενέσθαι. 76, 12 πιστευθεὶς τῆς. 19 γενομένην. 25 εἶπεν corr. 2. 77, 14 προεβάλλοντο. 29 καλεῖ δὲ. 32 ἔχων. 78, 31 ἦλθεν ἄλλους δὲ. 79, 14 ἵππος τῷ κράσσῳ. 25 ἀπεπήδησεν ἀπὸ τοῦ ἵππου. 26 ὄνομα ἐξάθρης mg. πομαξάθρης. 80, 1 ἔδωκε. 5 διέφθειραν. 11 ἄγοιτο. 14 βαρβαρικὴν. 16 σαλπικταλ. 18 βαλλάντια. 31 μὲν τῶν. 32 πρόσωθεν. 81, 2 ἀντιμόρφους. 5 εἰς πόρνας. 19 ἐπηρμέναι s. scr. ἀπ. 20 τραλιανός. 24 [καὶ χαρᾶς]. 28 [τοῦ]. 82, 17 ὑφ' ἐαυτήν. 18 ἐκκουφισθέντος.

Comp. 82, 27 κράσσῳ. 31 ἐν τοῖς ὑπούλοις. 83, 1 ταῦτα^ς. 12 εἰπεῖν. 18 οὐδὲν ἢ μέρος ὁ νικίας. 19 ἀνήλωσεν. 21 εἶτα χρηστῶς. 23 μὲν οὖν. 84, 19 ἐαυτῷ 32 μὲν γὰρ ἐγὼ; σπαρτακίοις. 85, 8 ὁ hab. 16 χλανίδα. 19 ἀλλὰ τὴν τῆς. 86, 10 pro ἀπεῖπε: ἔδεισε. 12 καὶ καίσαρος. 22 ἡττωμένοις. 26 νικῶν. 30 οὐδὲ μένδην. 87, 13 ἀβελτερίαν.

Ages. III, 142, 26 εὐπολίας mg. ἱππωνίας. 27 mg. μελητίδα. 26 ἄγιν semper paroxytonon. 32 προσειρησθαι mg. προσαγορεύεσθαι. 143, 6 τοῦ ἄρχεσθαι. 8 βασιλικῷ καὶ ηγεμονικῷ. 11 συντρεφομένων. 13 φιλονικότατος. 19 τῷ τοῦς. 27 θνήσκων; πλαστῶν μήτε μιμητῶν τινα μιμήσασθαι. 144, 3 ἄμιν. 4 γεννάσειν. 5 βασιλεύοντος οὖν. 8—9 παιδάριον ἐξ αὐτῆς. 9 γιννώσκειν. 10 καὶ τοῦτο δὲ. 12 [τὰς]. 16 αὐτοῦ γενομένων; μὲν δὲ. 17 ὁ ἀλκιβιάδης. 24 προσῆγεν. 26 [τὸ]. 31 βασιλέα τῆς λακεδαίμονος. 32 ἀνεγίγνωσκε. 145, 4 φθερσίμβροτον χυχινδομένον corr. 2. 9 τοῦτον. 10 ποσειδῶνα. 13 λεωτυχίδην idem 16. 20 ὡς δὲ φησιν; [τῇ] s. scr. 22 τοιοῦτο τὸ ἐκ τῶν ἐφ. 26 βασιλεύουσιν. 146, 3 καταττομένων. 5 δοκέων. 7 προστιθείς mg. τιθέμενος. 13 ἡδύνατο. 16 καὶ πταίσασι. 17 δεηθεὶς εἰ συμπρ. 21 [γὰρ]. 23 μέντ' ἂν. 24 ἁρμονίας ἢ προνοίας ἢ ποιότητος. 26 ἐμβάλλων; φιλόνηκον καὶ φιλότιμον. 27 τινα γίνεσθαι τοῖς. 29 ἀνανταγώνιστον. 32 χαίροντα ποιῆσαι. 147, 6 ἔχουσαι. 15 στρατιᾷ. 24 πάντα τοῦ λυσάνδρου. 25 ἐξέπεμπον εὐθὺς quod om. v. 26. 26—27 αὐτοῦ μόνον δ. καὶ δ. ἀλλὰ. 28 ἅμα πεπράχθαι. 30 γεραστὸν. 32 mg. τὸν θεὸν εἰπεῖν. 148, 8 ἐσφαγίασε. 11 καὶ θεὸν; ἀπάθειαν. 15 [κινηθέντες]. 16 ἀπαγορεύοντας. 17 τὰ βοιωτῶν; ταῦτα μὲν. 20 πρὸς τὸν οἶωνόν. 21 ἐσομένων; στρατηγίας. 23 ἐπειδὴ δὲ; εἰς τὴν ἐφ. 26 αὐτῶν ἐκεῖνον. 27 [καὶ σχῆμα]; [τὸν] s. scr. 29 [πάντα τὸν]; γὰρ ἐνδοξότερος. 32 φίλους τις ἀνὴρ. 149, 8 [ὁ]. 10 φιλόνηκος. 12 τοῦτο τοῦ λυσ. 22 αἰσθανόμενος. 26 καὶ πράττειν κ. λ. ἐπειράτο ἐδόκει. 28 ἀποδείκνυσιν κρεοδάτην mg. ἀπέδειξε; κρ. et 30. 29 προεῖπεν; νῦν μὲν δὲ. 32 ὦ ἀγασίλαε. 150, 2 ταῦτά σοι λελ. καὶ βελτ. 3 πρᾶξιν. 9 ἐπεβούλευεν. 13 [αἰ]. 14 πολιτικαῖς. 22 τισσαφέρους sic constanter. 27 στρα-

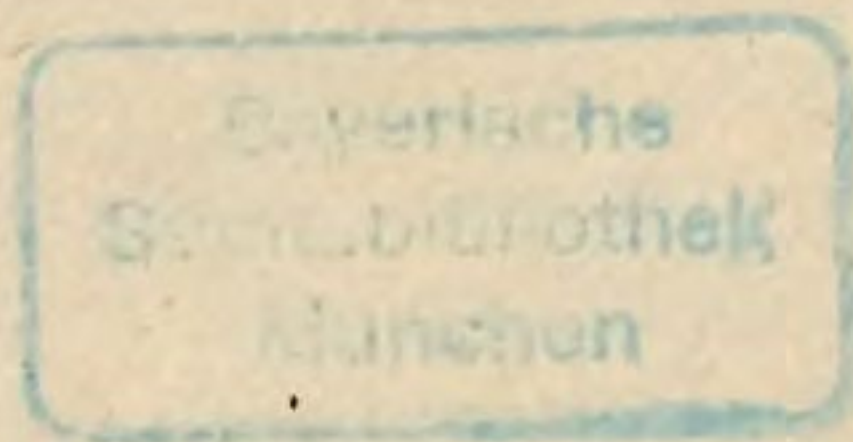
τιᾶς. 28 ἡβουλήθησαν. 29 νενικηκότες. 151, 11 παρέχειν. 19 στρα-
 τιᾶς. 22 σκιατροφίας. 24—25 μαχεῖσθε bis. 26 ἐμβάλλειν. 31 ὥσπερ.
 152, 1 [ὁ]. 5 ἐσπούδασε. 8 [εὐθύς]; ἐπήγαγεν. 14 ἔπεμπε. 20 [καί].
 23 ἐτιμωρήσατο. 24 μετήγαγεν s. scr. ἅπ. 27 ἄρχειν αὐτόν. 153, 7 συν-
 ἡθροισε. 13 μὲν υἱόν. 14 ὁ ἄγ. 15 [ὁ]. 22 ἄχρως. 154, 5 φιλονίκω.
 7 καταφιλήσοντος. 16 ἀποδειλιάσης. 18 δεῖν πείθειν; [τήναν]. 19 φι-
 λήματος. 20 χρυσίαν. 23 πάλιν παραγενομένου καὶ μεταβαλ. 26 συν-
 ἡγαγεν. 155, 1 ἔτυχε τῆς πόας χαμάζε. 10 πρότερον ὄντες. 14—15 ἡμέ-
 ρας γ' ἐαυτὸν ἀξιώσης εἶναι ἐλλ. φίλος καὶ σύμμαχος μᾶλλον ἢ δοῦλος
 λ. β. 22 ἐκλείψω. 24 [δ']. καὶ λαβόμενος τῆς δεξ. αὐτοῦ. 25 εἶθε μὲν.
 29 ἀπολειφθεῖς. 156, 3 ἰδαίου. 6 περιόντι. 15 ἀναφέρεται. 17 τοι-
 οῦτον. 18 ἄμιν. 23 μεταστρ. mg. ἀπο. 24 pro φρονεῖν: φιλεῖν; μὲν οὖν.
 26 περιόντος. 27 τῆς στρατηγίας. 29 τῆς εὐγενείας. 157, 1 φανλ. καὶ
 εὐτελεστέραν. 2 πρὸς δὲ. 8 περιόντα. 15 διὰ φόνον. 23 [ὁ]. 24 pro ἐκεῖ-
 νον: αὐτόν. 26 βάρβαρα. 28 [καὶ σύνταξιν]. 31 ἐξοικισαμένης. 158, 4 τὰ
 αὐτὰ. 6 κορωνίαν. 12 προσαπέσκωψε. 21 ἐπ' ἔργω. 23 ἐρασιστρ. mg.
 δημο. 30 ἀθηναίους. 159, 6 τρωχαλεῖς. 15 δ' ἤδη πορευώμεθα. 17 προσ-
 ἄγειν. 25 ἀγῆσιλάου. 26—28 [] hab. 30 pro πάνν: μάλα.
 160, 2 καλούντων. 4 καρθακίω. 5 ἐκείνην ὑπερηγάπησεν. 13 μοίρας.
 16 τὸν βουλόμενον ἀπογράφ. 23 γενόμενον. 27 μηδὲ τοῖς. 29 τὴν ναυ-
 μαχίαν corr. ras. 161, 10 πιεζεῖσθαι. 11 ἀνέξευξαν mg. ἀνέστρεψαν.
 14 φιλονικίας. 21 ἡδυνήθησαν. 22 εἰς τὸ σῶμα δεξάμενον. 31 μετὰ τὴν
 μάχην. 162, 4 ἐν τοῖς ταῦν, corr.; συγκειμένους. 7 ἐστὶ τῆς ἰτωνίας.
 14 ἐπεὶ δὲ mg. ὥς δὲ. 17 ἀπέθυσσε. 22 κενός. 23 καὶ ζυγομαχῶν. 31 ἄλλων
 καννάθρων. κάνναθρα. 163, 3 δικαιάρχιος. 7 ἐνπώλειαν καὶ πρόανγαν.
 11 μέγα. 19 τεθνηκότος mg. τετελευτ.; ἑταιρίαν. 20 ἀπὸ mg. ἐκ. 23 [μὲν].
 24 ἀλικαρνασσεὺς. 30 κατησύχασε. 164, 1 γινομένους. 4 μηδένα. 5 [δῆ].
 9 ταὐτὸ. 13 ταῦτα. 19 στρατευσάμενον. 24 ἀπολείποντας. 165, 11 περι-
 πατοῦντας ἐμβάλλων. 14 ἄλλουσυγεντι. 15 οδικηδιακτας mg. δικηνλικ-
 τας. 19 ἀπεγνωσμένοις θεραπεύμασι mg. -αῖς θεραπείαις. 24 κορινθίαν.
 32 μοῖραν. 166, 3 [τε]. 5 ἐπειδὴ δὲ. 6 ἦλθε. 9 εἰ βούλεσθε. 10 ἀφίλους.
 11 αὐριον οὖν. 16 μοίρας. 17 διαζεύξεις. 25 φοβήσεσθαι. 27 στρατιᾶς.
 167, 4 διδόντες. 9—10 μηδίξειν τοὺς λακεδ. ἀγῆσ. 27 ἀνδρίας et 29.
 31 τί δὲ ἐκ. ἐμοῦ μείζων εἶπεν. 168, 11 ἀρχίδαν et 19. 17 ἀθηναῖοι
 mg. θηβαῖοι. 21 πρὸς αὐτοὺς πόλεμον. 23 [ὥς]. 25 στρατηγίαν. 29 ἐν
 θεραπείαις. 169, 1 γεγονέναι mg. εἶναι. 6 γέλωνα. 9 ἐλέσθαι. 15 αὐ-
 τός τε τοῦ. 19 τὴν σπάρτην; κατηγορίας mg. κατηγορῶν. 28 ὥς εἰκὸς
 αὐτῷ. 170, 11 ἐξέλιπε. 12 τοῦτο πολλάκις. 13 καὶ ἐκεῖνοι. 15 ἐτοι-
 μοκλῆς. 23 φίλους τοῦ σφοδρίου. 24 διαφερόντως ὁ ἀγῆσ. 171, 2 [καί].
 5 ἀθηναίοις corr. ras. 6 ἐνέβαλλεν. 8 τότε. 10 βουλομένους αὐτοὺς.
 19 φιλονικία. 172, 3 στρατείαν. 6 αἵματος ἔδοξε μεστὸν. 7 γενέσθαι.
 9 ἐπαύσαντο mg. ἔληξαν. 10 λειποθυμία mg. ψυχία. 29 [ἄν]. 173, 2 τοὺς
 ἔλληνας mg. τὴν βοιωτίαν. 6 ἀφίασιν. 10 προσειπεῖν. 11 [ἄλλους].
 13 ἀπάσας ἐκκαθῆραι. 14 ἀμφιβολίας mg. ἀντιλογίας. 16 [αὐτόν]. 19 pro

οὐδὲ: καὶ. 25 γεγονότων. 29 [μηνὸς]. 174, 6 πρὸς δόξαν. 8 ἤττον ἄν
τις. 13 θεάσασθαι. 18 ἀναγγέλλοντες. 21 μεταλαβεῖν. 27 λιπαροὶ τὰ
σώματα καὶ τὰ. 28 ἡθους. 175, 7 μέγα φρονῶν ἐμβάλλειν. 10 θεῖον
καὶ ὥς. 18 ὥκνου γὰρ mg. ὀκνοῦντες; pro ἀτιμίας: αἰτίας. 28—29 μήτε —
μηδὲ — μηδὲ. 176, 4 πολεμίους. 10 φίλοι. 11 ἠκολούθουν; μυριάδες.
12 συνεισβάλλειν καὶ καταβαίνειν εἰς. 13 ἑξακοσίων ἐτῶν. 17 ἥρπαζον.
28 γιγνόμενα. 177, 3 ἐωράκει. 6 ὑποτύχην. 7 ἐμεῖς γὰρ οὐδεπώποτε.
12 ἔνιοι μέντοι. 13 εἰς σκύθηρα ὑπεκπέμψαι. 17 [τότε]. 19 ἐγένετο
σκληρὸν ἢ χαλ. 21 ἐπαμινώndan διὰ τοῦ εὐρώτα ἐδεικν. 30 κατέλαβον
τὸ εἰσώριον; εἰσσ. et infra. 178, 9 ἑτέρους μεταπεμψάμενος. 17 ἄνευ
δίκης. 18 συντεταγμένων. 179, 1 προσγενέσθαι. 4 ὁ θεόπ. 5 γεγενῆσθαι.
7 φιλοτιμίας καὶ φιλονικίας. 13 ἀρετὴν καὶ εἰρήνην. 18 [τὸ]. 29 ὁ θουκυδίδης.
31 ἀπαγγελείσης. 32 πρῶτός τε ὁ. 180, 4 [τὰ]. 11 pro συμπορ.: συνοικιζο-
μένων. 19 φιλονικῶν. 28 εὐώνου. 181, 1 [καὶ—πόλει]. 13 ἐναντίους ἰσάδαν
δὲ τὸν φ. 16 καινὸν φανῆναι καὶ ἄγ. 23 καταβαλὼν. 28 ἐπιβάλλειν. 30 [τὴν].
182, 5 ἠγάπησαν καὶ ὑπερεθαύμασαν. 7 τῷ γένει. 9 τον θάνατον; γι-
νομένης. 10 τοῖς ἔλλησιν εἰρήνης. 16 ἀπήνης. 17 ἅπαντα. 18 διαβάλλων.
28 pro οἴκ.: πόλιν; [βαρβάρω]. 31 εἰς γὰρ ὀγδοήκοντα. 183, 2 ὑπὸ.
3 [ῥωραν καὶ τὴν]. 9 ἀθροίσας. 15 [τε]. 27 προσβιαζομένων. 28 δοῦναι.
29 βίβλω. 30 λειότητα. 184, 1 στρατιὰν; ὥς; πάσης. 9 νυκτένιβις.
13 βοηθεῖν αὐτῷ. 15 τοῦ ταχῶ ταῦτα. 19 καθ' ἑαυτὸν. 22 ἄν. 25 νεκ-
τάνεβιν et 185, 1 et 13. 31 πράξει. 185, 11 νεκτανέβει s. scr. βιδι.
12 [ἀνθρώπων]; θαρρύνοντος. 18 [πρὸς ἄμυναν]. 23 νυκτένεβις. 31 μετα-
στῆναι πάλιν. 186, 2 [αὐ]. 6 [μᾶλλον]. 9 ἀνῆγον. 24 τὸ στόμα.
26 νεκτένεβις et 29. 28 ἀνδρασντας sic! 30 ἐπήγαγε. 187, 2 παρα-
φέρουσαν. 19—20 ἐνιαντούς τεσσαράκοντα πλείω. 27 ἀπήγαγον.

Pomp. 188, 6 πρὸς δὲ. 10 ἰσχυρὸν οὕτως. 23 ἀλνπηρότερον.
29 [ἐν]. 189, 13 πειρῶντα παρέχειν. 19 καίτοι καὶ. 20 καικίλιον. 25 ἀπο-
λείποντος corr. 31 γαμεαῖς. 190, 1 λιτοτ. ἐν ἀπομνημ. 2 κακῶς ἔχοντι
καὶ νοσοῦντι. 12 τὸν πομπήϊον. 13 ἀποκτενεῖν. 14 [τῷ]. 17 τρέπεσθαι.
22 μέγα κίνημα γίνεται. 24 ἀποσπώντων. 191, 6 [τὸ]. 10 εὐπαθῆς.
13 δοῦναι. 15 τοῦ πομπ. 17 [τοῦ]. 21 φασὶ λαβεῖν. 24 ἀπελάται.
29 ἀκούοντας. 32 [μετὰ παιδιας]. 192, 2 δ' οὖν. 7 καὶ λόγος ἐν τῷ
στρατοπ. 12 [καὶ]. 16 ἐξεδέξατο. 18 ὁ σύλλας. 23 πικηνία. 24 πλεῖ-
στον. 193, 5 ὁ πομπ. 6 εἴκοσι καὶ τρία. 9 οὐεττιδίους. 13 ἐξισταμένων.
15 [κατανεύμας]. 17 ἄπασαν. 22 ἅμα τρεῖς. 23 κοίλιος. 29 αὐτῶν hab.
194, 20 καὶ τὴν δύναμιν. 22 ἀπὸ τοῦ ἵππου. 25 βουλῆς μηδέπω; κοι-
νώσεσθαι. 29 ὁ πρὸς. 30 πολλῶν ὄντων. 195, 1 [ὁ]. 2 ἔχειν ἔφη.
5 [καὶ βοηθεῖν]. 8 θαρράλεον. 9 συνεθέρμαινε. 16 [ὁ]. 17 ὕστερον.
18 δέδια. 28 ἐσπούδαζεν. 196, 1 τότε καὶ κύνουσαν. 16 αἰωρουμένου
κάρβωνος; δομιτίου sic constanter. 24 νόμφ. 26 [ἔδοξε δὲ]. 27 ἐνύβρισε.
30 ῥωμαίων. 197, 1 ἀγαγόντας. 5 ἀπαθῶς. 6 χρῆσθαι; ἐπιστάμενος.
11 ὄππιος. 18 σθένις et infra. 19 ἄν. 21 λέγοι. 24 [ὁ]. 30 πλεῖν εἰς
λιβύην. 31 ἦν ἔχων. 32 εἰς σικελίαν. 198, 3 μόμιον. 6 [καὶ μηχανὰς].

7 ἰτυίῃην. 8 ὀκτακισχίλιοι. 11 θησανρίφ. 14 ἀποτιθεμένων. 16 θησαν-
 ρόν. 18 ἕως οὐ ἀπειπ. 19 ὄπον. 20 ἀβελτερίας. 24 pro μαχέσασθαι:
 τὴν μάχην. 199, 1 βραδύτερον. 12 ἰάρφθαν; τῷ δομιτίφ. 13 ἱεμψάλ.
 14 ῥώμη. 15 ἡμερῶν ὁδόν. 16 κατακρατήσας. 19 [τῶν]; ἀπειρα τόλμης
 καὶ τύχης. 20 [έν]. 22 πολέμους. 28—29 αὐτὸς μὲν ἀδήλως. 200, 6 ἄρ-
 χειν καὶ μένειν. 11 εἰπεῖν. 22 πρότερον. 29 prius ἂν deest. 201, 7 ἡ-
 τεῖτο. 10 καὶ καρχηδονίων. 12 pro πάνν: σφόδρα.. 20 αὐξομένης.
 29 ἄρματι ἐλεφάντων. 30 ἀπὸ λιβύης. 202, 3 κολακεύειν. 5 [ὁρᾶν].
 14—15 πρόεισι δόξης. 23 ἀναδειχθῆναι. 26 κατεσκεύακας. 27 ὁ σύλλας.
 28 αἷς ἔγραψεν. 203, 4 προῆει. 6 [ἀλλὰ]. 9 ὑγιεινόν. 11 [έν]. 22 δει-
 διττόμενος. 26 μεταβαλλομένης ἐνεχείρισε. 204, 1 ἔπεμπεν. 3 ἀνὴρ
 ὁμοίως corr. in ἀνηρέθη δ' ὁμοίως. 6 ἀπέδρασεν εἰς σάρδω. 8 γραμ-
 ματιδίφ. 12 ἐπ' ἔσχατον. 14 ὀππίφ. 16 τοῖς καιροῖς ἔπεσθαι. 28 θαν-
 μάσαντος. 205, 19 [αὐτὸν]. 29 συνέβαλλον. Postrema verba a manu
 antiqua exarata servantur v. ἀμφίδοξον ἔσχεν 205, 31.

Hanc collationem quod quam accuratissimam instituere
 potui temporis angustiis nequaquam vexatus, insigni factum
 est indulgentia praepositi monasterii Seitenstettensis,
 qui codicem pervestigandi largissimum concessit tempus; cuius
 liberalitatis quam habeo gratiam in fine dissertationis profiteri
 non omitto.

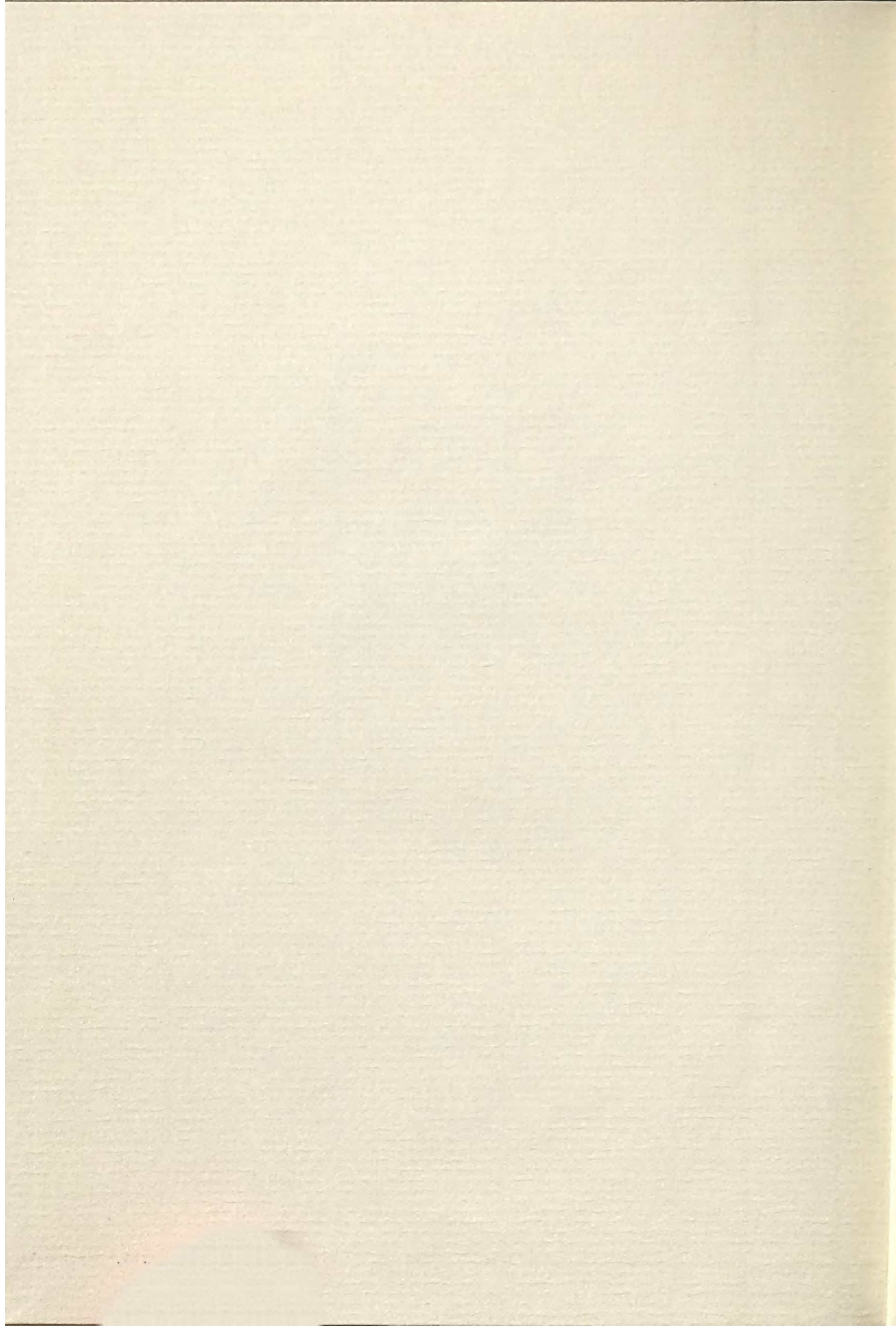

VITA.

Natus sum Fridericus Wolfgangus Oscarus Meyer anno h. s. 67 Hamburgi, ubi pater Christianus, quem hos quattuor ante annos defunctum doleo, artium museo administrando praefectus erat. Fidem sequor evangelicam. Decem annorum puer in gymnasium Johanneum receptus recto cursu ad scholae metam procurri, itaque a. 85 maturitatis testimonio exstructus Tubingam adii, ut primum militiae rudimenta deponerem. Tria semestria in amoenissimo illo Sueviae oppidulo — ubi praeceptores fuere viri doctissimi Crusius, Fehr, de Gutschmid, Kugler, Schwabe, Strauch — versatus Lipsiam transmigravi, ibi demum fervido ardore studiis philologicis incubiturus. Docuerunt me per septem semestria viri illustrissimi de Bahder, Brugmann, Hildebrand, Immisch, Lipsius, Ribbeck, Richter, Voigt, Wachsmuth, Wundt, Zarncke. Proseminarii regii philologici, cui praeerant Hanssen, Wachsmuth per annum, seminarii, quod regunt Lipsius, Ribbeck, Wachsmuth, per tria semestria sodalis ordinarius fui, in utroque per unum senior factus. Germanici seminarii ei sodalium extraordinariorum classi quam moderatur de Bahder per tria semestria, quam moderatur Zarncke per unum interfui. In paedagogicum seminarium ante hunc annum me recepit Richter. Praeterea benigne societatibus philologicis me adnumerarunt per quinque semestria Ribbeck, per unum annum Lipsius.

Quibus viris cum omnibus gratias ago quam maximas, tum Lipsium et Ribbeckium, qui prae ceteris studia mea foverunt ac coluerunt, gratissimo usque animo persequi non desinam.

Lipsiae, typis J. B. Hirschfeld i.

Peter Greiner
Buchbinderei
München 15

Meyer, Wolfgang

De codice Plutarcheo Seitenstettensi eiusque asseclis acc. lectiones
Seitenstettensis

1890

A.gr.b. 3611 I

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11537987-1